

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 1 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยนำกรอบแนวคิดการบริหารแบบสมดุล (Balance Scorecard: BSC) ของแคปแลน และนอร์ตัน (Kaplan & Norton, 1966: 43-44) และใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ตามกรอบแนวคิดของเคมมิส และแม็คแทกการ์ด (Kemmis & McTaggart, 1988: 11) มาใช้ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ ได้แก่ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ (4) เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แสดงข้อมูลตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (n=341)	ร้อยละ
1. รองผู้อำนวยการโรงเรียน	1	0.29
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษา	13	3.81
3. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	2	0.59
4. ผู้ปกครอง	162	47.51
5. นักเรียน	163	47.80
รวม	341	100.00

(ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.29 ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 ผู้ปกครอง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 47.51 และ นักเรียน จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n=1)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	1	100.00
หญิง	0	0.00
รวม	1	100.00
อายุ		
อายุ 51-60 ปี	1	100.00
รวม	1	100.00
ระดับการศึกษา		
สูงกว่าปริญญาตรี	1	100.00
รวม	1	100.00

(ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n=13)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	46.15
หญิง	7	53.85
รวม	13	100.00
ตำแหน่ง		
ครูประจำชั้น	6	46.15
ผู้ช่วยครูประจำชั้น	6	46.15
บุคลากรสายสนับสนุนอื่น	1	7.70
รวม	13	100.00
อายุ		
อายุ 20-30 ปี	1	7.70
อายุ 31-40 ปี	6	46.15
อายุ 41-50 ปี	4	30.77
อายุ 51-60 ปี	2	15.38
รวม	13	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	8	61.54
สูงกว่าปริญญาตรี	5	38.46
รวม	13	100.00

(ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 และเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า เป็นครูประจำชั้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ผู้ช่วยครูประจำชั้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และบุคลากรสายสนับสนุนอื่น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ อายุ 31-40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมา อายุ 41-50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 อายุ อายุ 51-60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอายุ 20-30 จำนวน 1 คน คิดเป็น

ร้อยละ 7.70 และเมื่อพิจารณาจากระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n=2)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	1	50.00
หญิง	1	50.00
รวม	2	100.00
อายุ		
อายุ 20-30 ปี	0	0.00
อายุ 31-40 ปี	0	0.00
อายุ 41-50 ปี	1	50.00
อายุ 51-60 ปี	1	50.00
รวม	2	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	0	0.00
สูงกว่าปริญญาตรี	2	100.00
รวม	15	100.00

(ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพศหญิง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ อายุ 51-60 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเมื่อพิจารณาจากระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n=162)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	64	39.51
หญิง	98	60.49
รวม	162	100.00
อายุ		
อายุ 20-30 ปี	28	17.28
อายุ 31-40 ปี	52	32.10
อายุ 41-50 ปี	43	26.54
อายุ 51-60 ปี	39	24.08
รวม	162	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	0.62
ปริญญาตรี	112	69.14
สูงกว่าปริญญาตรี	49	30.24
รวม	162	100.00

(ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 60.49 และเพศชาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 39.51 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ อายุ 31-40 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมา อายุ อายุ 41-50 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.54 อายุ 51-60 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08 และอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.28 เมื่อพิจารณาจากระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 69.14 รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 30.24 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	ประชากรเป้าหมาย (n=163)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	81	49.69
หญิง	82	50.31
รวม	163	100.00
ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ชั้นอนุบาล 2	20	12.27
ชั้นอนุบาล 3	20	12.27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	20	12.27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	20	12.27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	20	12.27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20	12.27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	21	12.88
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	22	13.50
รวม	163	100.00

(ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 50.31 และเพศชาย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 49.69 เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 รองลงมา คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88 ชั้นอนุบาล 2 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 ชั้นอนุบาล 3 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 แสดงดังตารางที่ 20-22

ผลจากการศึกษาในระยะที่ 2 คือ ระยะศึกษาปัญหาและความต้องการ (Problem Study & Need Phase: R₁)

1. ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Document Study)

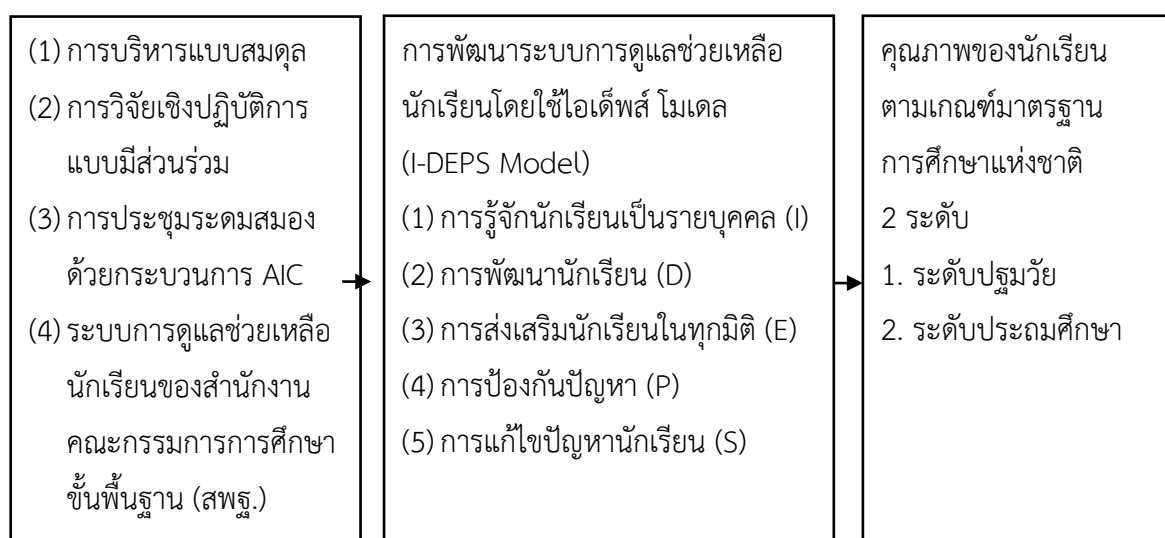
1.1 ผลการศึกษาเอกสารสารสนเทศของโรงเรียนและรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) ประจำปีการศึกษา 2559 พบว่า โรงเรียนมีนักเรียน จำนวน 1,390 คน จำแนกเป็นระดับปฐมวัย จำนวน 279 คน ระดับประถมศึกษา จำนวน 1,111 คน มีห้องเรียน จำนวน 36 ห้อง มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 115 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 3 คน ครูและบุคลากร จำนวน 112 คน สัดส่วนของจำนวนนักเรียน: ครู คือ 39: 1 จำนวนครูครบชั้น ภาระงานสอนของครูโดยเฉลี่ย 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559) และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พุทธศักราช 2555 -2558) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พบว่า โรงเรียนอนุบาลนราธิวาสได้รับการประเมินคุณภาพระดับการศึกษาปฐมวัย อยู่ในระดับ ดีมาก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับ ดี โดยผลการประเมินด้านนักเรียน มีรายละเอียด (โรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ค, 2559: 21-59)

1.1.1 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาปฐมวัย พบว่า เด็กมีความรู้พื้นฐานสมวัย มีพัฒนาการในทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา มีความพร้อมที่จะเรียนต่อในระดับชั้นที่สูงต่อไป เด็กได้เรียนรู้และเล่นออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัยตามความสามารถและความสนใจของเด็กแต่ละคน ทำให้เด็กมีความสุขและอยากมาโรงเรียน

1.1.2 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ปลอดภัยจากปัญหาทางเพศ ยาเสพติดและสิ่งมอมเมา มีคุณธรรม เป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน ไม่มีปัญหาด้านการปกครอง สุภาพ นอบน้อม โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความตั้งใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีนิสัยรักการอ่าน มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ มีอัตลักษณ์ “มารยาทงาม รักการอ่าน” และได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง นักเรียนประสบความสำเร็จจนได้รับรางวัลจากการแข่งขันทักษะทางวิชาการและรางวัลระดับชาติ

1.2 ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 23 เรื่อง ซึ่งเป็นเอกสารที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ.2554-2562 พบว่า การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะครูประจำชั้น ผู้ช่วยครูประจำชั้น หัวหน้าสายชั้น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียน ครูอนามัย ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน บุคลากร และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยทุกภาคส่วนได้ขับเคลื่อนงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันปัญหา การแก้ไขปัญหาและการส่งต่อ ผู้วิจัยส่วนใหญ่พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR)

1.3 ผลการสังเคราะห์สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การพัฒนาระบบ การบริหารแบบสมดุล (Balance Scorecard: BSC) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) การประชุมระดมสมองด้วยกระบวนการ AIC (Appreciation Influence Control: AIC) งานวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (ตามที่ปรากฏในบทที่ 2) มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 14 กรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ (Situational Analysis)

2.1 สภาพปัจจุบัน พบว่า โรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ได้ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมและพัฒนา (4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ (5) ปัญหาด้านการส่งต่อ

2.2 สภาพปัญหา พบว่า โรงเรียนอนุบาลนราธิวาส มีปัญหาด้านการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนลงสู่การปฏิบัติ 5 ประการ ได้แก่ (1) ปัญหาด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เนื่องจากครูมีภาระมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถดูแลช่วยเหลือและเอาใจใส่นักเรียนได้อย่างทั่วถึง และมีข้อจำกัดในการเยี่ยมบ้านของนักเรียน เนื่องจากเขตพื้นที่บริการของโรงเรียน คือ ทุกอำเภอของจังหวัดนราธิวาส (2) ปัญหาด้านการคัดกรองนักเรียน เนื่องจากครูไม่มีความรู้เรื่องการคัดกรองนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการคัดกรองตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดทั้ง 4 ประเภท คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาและกลุ่มพิเศษ (3) ปัญหาด้านการส่งเสริมและพัฒนา คือ ไม่มีกิจกรรมรองรับสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ (4) ปัญหาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา คือ ครูขาดทักษะในการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และ (5) ปัญหาด้านการส่งต่อ คือ ครูไม่เห็นความสำคัญของการส่งต่อความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

2.3 แนวทางการแก้ไข พบว่า ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส มีมติร่วมกันที่จะให้โรงเรียนพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีชื่อว่า “ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีเอส โมเดล (I-DEPS Model)” ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้กรอบแนวทางการดำเนินงาน 5 ขั้นตอนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาร่วมกับผู้ให้ข้อมูลหลักด้วยเทคนิค AIC (Appreciation Influence Control: AIC) สรุปได้ดังนี้

3.1 ผลการสร้างความรู้และความต้องการ (Appreciation: A) พบว่า สิ่งที่ครูต้องการให้โรงเรียนพัฒนาและแก้ไขให้ดีขึ้น ได้แก่ การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาในทุกมิติอย่างเหมาะสมภาคและเท่าเทียมกันโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

3.2 ผลการสร้างแนวทางการพัฒนา (Influence: I) พบว่า สิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลหลักมีมติร่วมกัน คือ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียนต้องร่วมกันพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ภายใต้พันธกิจร่วมกัน คือ “ร่วมกัน

สร้างเด็กดีศรีอนุบาล มีปัญญา มีความสุข” โดยให้ระบุพันธกิจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส พุทธศักราช 2559-2563 จำนวน 2 ข้อ คือ พันธกิจข้อที่ 1 พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนสู่มาตรฐานสากล และข้อที่ 2 สร้างโอกาส ความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

3.3 ผลการสร้างแนวปฏิบัติ (Control: C) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักมีมติร่วมกัน คือ การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) ต้องขับเคลื่อนงานภายใต้แผนงาน 5 กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 กิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กิจกรรมที่ 2 กิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ กิจกรรมที่ 3 กิจกรรม E (Students Encouragement) คือการส่งเสริมให้นักเรียนในทุกด้าน กิจกรรมที่ 4 กิจกรรม P (Students Problem Protection) คือการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ และกิจกรรมที่ 5 กิจกรรม S (Students Solve Problem) คือ การแก้ไขปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี

4. ผลการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview)

4.1 ผลการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการโรงเรียน สรุปใจความสำคัญ คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จ ต่อเมื่อผู้บริหารกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานทั้งระดับห้องเรียน ระดับสายชั้นและระดับโรงเรียน

4.2 ผลการสัมภาษณ์หัวหน้ากิจการนักเรียน สรุปใจความสำคัญ คือ โรงเรียนควรจัดทำคู่มือการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ค้นหาวิธีการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและพัฒนาวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) ในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี เช่น กรณีนักเรียนก้าวร้าว โรงเรียนควรประสานความร่วมมือไปยังผู้ปกครอง ผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปรับพฤติกรรมของนักเรียน หรือกรณีที่นักเรียนมีปัญหาสมาธิสั้น โรงเรียนควรประสานไปยังเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โรงพยาบาลจิตเวช เพื่อเข้ามาช่วยเหลือด้านสุขภาพอนามัยและการปรับตัวของนักเรียน ฯลฯ ซึ่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จได้ ต่อเมื่อภารกิจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น “วาระร่วมกัน” ของบุคลากรทั้งระบบ

4.3 ผลการสัมภาษณ์หัวหน้าโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปใจความสำคัญ คือ โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะ “เครื่องมือในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของนักเรียน” ซึ่งการดำเนินงานจะประสบผลสำเร็จต่อเมื่อครูรู้จักนักเรียนที่อยู่ในการดูแลของตนเองเป็นรายบุคคล มีการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน จัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถของนักเรียน ป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน รวมทั้งเตรียมความพร้อมสำหรับการรับมือและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในรูปแบบที่หลากหลาย

4.4 ผลการสัมภาษณ์หัวหน้าสายชั้น สรุปลใจความสำคัญ คือ การดำเนินงานจะประสบผลสำเร็จ ต่อเมื่อโรงเรียนมีโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจน ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของ “ทีมงาน” เพราะทุกคนล้วนเป็น “กลไกและฟันเฟือง” ร่วมกัน

4.5 ผลการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สรุปลใจความสำคัญ คือ ครูทุกคนควรให้ความสำคัญกับการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล ค้นหาแนวทางการพัฒนานักเรียนด้วยวิธีการใหม่ ๆ ที่หลากหลาย ครูประจำวิชาต้องศึกษาตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ในสาระวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ เพราะการรู้ตัวชี้วัดและสมรรถนะตามหลักสูตร จะทำให้ครูสามารถจัดออกแบบกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับธรรมชาติของรายวิชา ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาตามตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในหลักสูตร

4.6 ผลการสัมภาษณ์ครูประจำชั้น สรุปลใจความสำคัญ คือ ครูควรพัฒนา ส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนที่เป็นรูปธรรม จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับผู้บริหาร ครู สภานักเรียน นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง เพื่อให้ง่ายต่อการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละภาคส่วน

4.7 ผลการสัมภาษณ์ผู้ช่วยครูประจำชั้น สรุปลใจความสำคัญ คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จ ต่อเมื่อโรงเรียนมีโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจน ครูเห็นคุณค่าของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพ รวมทั้งการค้นหาเทคนิคใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมหรือวิธีการปฏิบัติที่ดีเลิศ (Best Practice) มาใช้ในการพัฒนานักเรียน

4.8 ผลการสัมภาษณ์ครูแนะแนว สรุปลใจความสำคัญ คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรให้ความสำคัญกับการให้คำปรึกษาแก่ครูและเป็นที่พึ่งของนักเรียนในทุกด้าน ครอบคลุมทั้งการเรียน อาชีพ รวมทั้งการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม

4.9 ผลการสัมภาษณ์ครูอนามัย สรุปลใจความสำคัญ คือ โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับงานอนามัยของโรงเรียน เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัย งานป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของนักเรียนและบุคลากรทั้งระบบ รวมทั้งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านภาวะโภชนาการ การดูแลสุขภาพ ความสะอาดของอาหาร ร้านค้าสวัสดิการในโรงเรียนและควบคุมเกี่ยวกับสุขาภิบาลในโรงเรียน

4.10 ผลการสัมภาษณ์นักเรียน สรุปลใจความสำคัญ คือ สภานักเรียนต้องเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลนักเรียน ผ่านกิจกรรม “เพื่อนช่วยเพื่อน” “พี่ช่วยน้อง” “เราช่วยกัน” เพื่อให้เกิดสายใยความห่วงใยในการดูแลช่วยเหลือเพื่อนร่วมโรงเรียนด้วยกัน เพราะทุกคนล้วนมีเพื่อน และอยากเห็นเพื่อนได้รับการพัฒนา โรงเรียนควรสร้างค่านิยมร่วมกัน คือ “เห็นเพื่อนได้ดีแล้วเราดีใจ” ดังนั้น นักเรียนทุกคน ควรเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเติมเต็มความสำเร็จของเพื่อนร่วมกัน

4.11 ผลการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปลใจความสำคัญ คือ โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับนิเทศ ติดตามและประเมินการดำเนินงานทั้งระบบ เพื่อให้ครูสามารถขับเคลื่อนงานตามขอบข่ายงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีส่วนในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ

4.12 ผลการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง สรุปใจความสำคัญ คือ ผู้ปกครองควรเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะ “บ้าน” และ “โรงเรียน” เป็นสถาบันทางสังคมที่มีหน้าที่ในการบ่มเพาะนักเรียนให้มีคุณภาพตามความคาดหวังของโรงเรียนและผู้ปกครอง

4.13 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ (ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ) สรุปใจความสำคัญ คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จ ต่อเมื่อทุกภาคส่วนเข้าใจเป้าหมายสำคัญของงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะ “เครื่องมือในการพัฒนานักเรียน” ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ มีเป้าหมายสำคัญ คือ การทำให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือในทุกมิติอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

4.14 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ) สรุปใจความสำคัญ คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จได้ ต่อเมื่อทุกฝ่ายในโรงเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนานักเรียน โดยฝ่ายบริหารต้องกำหนดนโยบายและแผนงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานทั้งในระดับห้องเรียน ระดับสายชั้นและระดับโรงเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร

5. ผลการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

5.1 ผลการสนทนากลุ่มกับกลุ่มหัวหน้าสายชั้น

5.1.1 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นอนุบาล 2 พบว่า ครูยังไม่รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ระบบการคัดกรองนักเรียนยังไม่สามารถจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มตามนโยบายของโรงเรียน นักเรียนชั้นอนุบาล 2 จำนวน 7 คน (n=136 คน) คิดเป็นร้อยละ 1.47 ร้องให้ทุกครั้งที่พ่อหรือแม่มาส่งในตอนเช้า สะท้อนให้เห็นว่า เด็กไม่ยอมมาโรงเรียนและไม่มีทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ครูจึงต้องช่วยเหลือนักเรียนโดยจัดกิจกรรมที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม

5.1.2 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นอนุบาล 3 พบว่า ครูจัดกิจกรรมให้เด็กทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ไม่เร่งรัดงานวิชาการมากเกินไป จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เพื่อให้เด็กได้พัฒนาฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม เล่นเป็นกลุ่ม เปิดพื้นที่ให้เด็กได้มีโอกาสฟัง พูด และแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น พูดคุยภายในกลุ่มเล็ก ๆ เล่านิทาน แต่ปัญหาที่พบ คือ ครูต้องรับผิดชอบนักเรียนห้องเรียนละ 33-35 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่มากเกินไป ทำให้ครูดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง

5.1.3 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า โรงเรียนขาดระบบการนิเทศติดตามการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม ดังนั้น โรงเรียนควรออกแบบวิธีการประเมินผลที่สะท้อนถึงความสำเร็จในการดำเนินงานของครู โดยอาจกำหนดเกณฑ์และตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน

5.1.4 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า โรงเรียนบริหารในลักษณะ “โรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่” โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้หัวหน้าสายชั้น ครู และบุคลากรทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยมีรองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายบริหารงานทั่วไปทำหน้าที่กำกับดูแล นิเทศ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามขอบข่ายงานที่โรงเรียนกำหนด แต่ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนยังไม่มีคู่มือการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นรูปธรรม

5.1.5 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ปัญหาที่พบ คือ ครูประจำชั้นยังไม่สามารถนำแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติในระดับชั้นเรียนได้ ครูบางคนไม่รู้จักนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง ทำให้การพัฒนาเด็กเรียนไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ดังนั้น โรงเรียนจึงควรพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครอบคลุมแนวทางการพัฒนา ส่งเสริมสนับสนุน ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ประสบกับนักเรียนทุกกลุ่ม

5.1.6 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ครูไม่เข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในฐานะเครื่องมือในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลต้องการให้โรงเรียนจัดอบรมเรื่องการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

5.1.7 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นส่วนหนึ่งของ “งานปกติประจำวัน” ครอบคลุมการดำเนินงาน 2 ลักษณะ คือ การสอนปกติ ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย

5.1.8 ผลการสนทนากลุ่มหัวหน้าสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ปัญหาของนักเรียนยังไม่ได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะปัญหาด้านการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นในสังคม

5.2 ผลการสนทนากลุ่มกับกลุ่มหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

5.2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร นักเรียนทุกคนอ่านออกเขียนได้ แต่ไม่สามารถบอกความหมายและสื่อสารกับคนอื่นได้

5.2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน (n=157) คิดเป็นร้อยละ 1.91 มีปัญหาด้านการคำนวณเศษส่วนและการหาค่าทศนิยม ไม่สามารถหาความยาวรอบรูป ปริมาตรและความจุของรูปทรงได้ ดังนั้น โรงเรียนควรพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีสมรรถนะที่จำเป็นตามที่หลักสูตรกำหนด

5.2.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ พบว่า นักเรียนนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนยังไม่สามารถพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษได้อย่างเต็มศักยภาพ การจัดกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้น ครูควรได้รับการพัฒนาให้มีทักษะในการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

5.2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่า ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะด้านการสื่อสาร ทำให้นักเรียนร้อยละ 80 สามารถฟัง ดู อ่าน เขียน นำเสนอข้อมูลและความคิดรวบยอดตามตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนดในระดับดีมาก ผลลัพธ์ที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ ทำให้นักเรียนร้อยละ 100 สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร สามารถสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ มีทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่นได้

5.2.5 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า ผลจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปใช้ในระดับห้องเรียน ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง แต่สิ่งที่โรงเรียนควรพัฒนา คือ การคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลที่สามารถจัดประเภทนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มที่มีความสามารถด้านการเรียน ความสามารถด้านสมรรถนะ และความสามารถด้านทั่วไป เพื่อให้ครูสามารถจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนแต่ละคน

5.2.6 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ พบว่า ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีการคัดกรองนักเรียนจำแนกตามระดับความสามารถ ความถนัด รวมทั้งสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน แต่สิ่งที่ครูควรพัฒนาเพิ่มเติม คือ การออกแบบกิจกรรมสำหรับนักเรียน 5 ประเภทเป็นกรณีพิเศษ ได้แก่ เด็กเรียนช้า เด็กปัญญาเลิศ (ความอัจฉริยะ) เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และเด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

5.2.7 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้งานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจสภาพปัญหาที่นักเรียนกำลังเผชิญและสามารถแก้ปัญหาที่นักเรียนเป็นรายกรณี แต่สิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม คือ โรงเรียนควรรหาเทคนิคใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมหรือวิธีการปฏิบัติที่ดีเลิศ (Best Practice) ที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปใช้ในระดับชั้นเรียนและระดับสายชั้น

5.2.8 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า ครูพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แต่ปัญหาที่พบคือ ครูประจำชั้นยังไม่สามารถคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียนทั้ง 4 ประเภท คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ ทำให้ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่สอดคล้องกับถนัดและความสนใจของนักเรียน นักเรียนบางส่วนขาดทักษะชีวิตและมีปัญหาด้านการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นในสังคม

5.3 ผลการสนทนากลุ่มกับตัวแทนครูประจำชั้น พบว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปในลักษณะ “โรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่” ผู้บริหารเปิดโอกาสให้หัวหน้าสายชั้นทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแล นิเทศและติดตามการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบกัลยาณมิตร โดยมีรองผู้อำนวยการโรงเรียนคอยให้คำปรึกษาและแนะนำเป็นรายกรณี

5.4 ผลการสนทนากลุ่มกับตัวแทนผู้ช่วยครูประจำชั้น พบว่า ผู้ช่วยครูประจำชั้นและครูพี่เลี้ยง ได้คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน พบปะพูดคุยและประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวและโรงเรียน แต่สิ่งที่โรงเรียนควรพัฒนาเพิ่มเติม คือ พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและคนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน

5.5 ผลการสนทนากับกลุ่มนักเรียน พบว่า นักเรียนต้องการให้ครูจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเท่าทัน ICT ด้วยโค้ดดิ้ง (Coding) กิจกรรมว่ายน้ำเพื่อเสริมทักษะชีวิต กิจกรรมร้องเล่นเต้นรำ กิจกรรมส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความสุขและอยากมาโรงเรียน

5.6 ผลการสนทนากลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โรงเรียนควรกำหนดนโยบายให้ “การดูแลช่วยเหลือนักเรียน” เป็นวาระของโรงเรียนที่ต้องขับเคลื่อนร่วมกันทั้งระบบ เปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตั้งแต่ขั้นการวางแผน การนำแผนสู่การปฏิบัติ การกำกับติดตาม รวมทั้งการประเมินผลการดำเนินงานร่วมกับครูในโรงเรียน

5.7 ผลการสนทนากลุ่มผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองต้องการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะการพัฒนาเด็กจะประสบความสำเร็จได้ ต่อเมื่อ “โรงเรียน” “บ้าน” และ “ชุมชน” ได้เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนงานร่วมกัน เด็กต้องได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่เมื่ออยู่ในโรงเรียน ในขณะเดียวกัน เมื่อนักเรียนได้กลับเข้าสู่อ้อมกอดของพ่อแม่ บ้านก็จะเป็นต้องเป็น “โรงเรียนหลังที่สอง” ที่เข้ามาเติมเต็มและสานต่อภารกิจร่วมกันระหว่าง “บ้าน” และ “โรงเรียน”

6. ผลการตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 ในภาพรวม

รายการ	ระดับการปฏิบัติ (n = 341)		การแปล ผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.76	0.71	ปานกลาง	1
2. การคัดกรองนักเรียน	2.67	0.61	ปานกลาง	4
3. การส่งเสริมและพัฒนา	2.71	0.73	ปานกลาง	2
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	2.69	0.89	ปานกลาง	3
5. การส่งต่อ	2.47	0.76	น้อย	5
เฉลี่ย	2.66	0.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 19 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.47-2.76 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.76$, S.D.=0.71) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$, S.D.=0.73) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 5 ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.47$, S.D.=0.76)

ตารางที่ 20 สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาล
นราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 จำแนกเป็นรายด้าน

รายการ	ระดับการปฏิบัติ (n = 341)		การแปล ผล
	\bar{X}	S.D.	
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			
1.1 ครูประจำชั้นรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างรอบด้าน	2.36	0.85	น้อย
1.2 ครูประจำชั้นประเมินนักเรียนตามแบบประเมิน SDQ	2.58	0.56	ปานกลาง
1.3 ครูประจำชั้นเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	2.71	0.72	ปานกลาง
1.4 ครูประจำชั้นศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายกรณี (Case Study)	2.83	0.77	ปานกลาง
1.5 ครูประจำชั้นสัมภาษณ์และพูดคุยกับนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.47	0.81	น้อย
1.6 ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)	3.33	0.74	ปานกลาง
1.7 ครูศึกษาข้อมูลสุขภาพจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพ	3.01	0.55	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.76	0.71	ปานกลาง
2. การคัดกรองนักเรียน			
2.1 ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล จำแนกเป็นด้าน ความสามารถ สุขภาพ พฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	2.67	0.98	ปานกลาง
2.2 ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน จำแนก เป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ	2.77	0.47	ปานกลาง
2.3 ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล จำแนกตามระดับ ความสามารถ คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านสมรรถนะ และด้านทั่วไป	2.60	0.62	ปานกลาง
2.4 ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล จำแนกตามข้อมูล สุขภาพ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มพิเศษ	2.60	0.28	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.67	0.61	ปานกลาง
3. การส่งเสริมและพัฒนา			
3.1 จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อพบปะกับนักเรียนวันละ 1 ชั่วโมง	2.83	0.75	ปานกลาง
3.2 จัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	2.59	0.62	ปานกลาง
3.3 จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย สอดคล้องกับ ความถนัดความสนใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	2.79	0.80	ปานกลาง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	ระดับการปฏิบัติ (n = 341)		การแปล ผล
	\bar{X}	S.D.	
3.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ	2.36	0.52	น้อย
3.5 จัดกิจกรรมฝึกทักษะชีวิตและทักษะการปรับตัวเข้าสู่สังคม	2.65	0.99	ปานกลาง
3.6 จัดกิจกรรมแนะแนว ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและด้านสังคม	3.01	0.73	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.71	0.73	ปานกลาง
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา			
4.1 ครูประจำชั้นให้คำแนะนำด้านการเรียนและด้านการปรับตัว	2.65	0.99	ปานกลาง
4.2 ครูประจำชั้นให้คำปรึกษาเบื้องต้น หากเด็กอยู่ในกลุ่มปกติ ให้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนา หากเด็กมีปัญหา ให้ดำเนินการค้นหาสาเหตุและแก้ไขปัญหเป็นรายกรณี	2.75	0.97	ปานกลาง
4.3 ครูจัดกิจกรรมซ่อมเสริมแก่นักเรียน 5 ประเภทเป็นกรณีพิเศษ ได้แก่ เด็กเรียนช้า เด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และด้านพฤติกรรม	2.38	0.91	น้อย
4.4 จัดกิจกรรมห้องเรียน ที่เน้นปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.68	0.91	ปานกลาง
4.5 จัดกิจกรรมบัดดี้แฟมิลี (Buddy Family)	3.11	0.74	ปานกลาง
4.6 จัดประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	2.57	0.84	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.69	0.89	ปานกลาง
5. การส่งต่อ			
5.1 การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วิธีการ “การส่งต่อภายใน” และ “การส่งต่อภายนอก”	2.30	0.88	น้อย
5.2 การส่งต่อภายใน เป็นกรณีครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูและบุคลากรภายในโรงเรียนที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้	2.55	0.72	ปานกลาง
5.3 การส่งต่อภายนอก เป็นกรณีที่โรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความช่วยเหลือไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจากหน่วยงานภายนอก	2.56	0.67	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.47	0.76	น้อย
เฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน	2.66	0.74	ปานกลาง

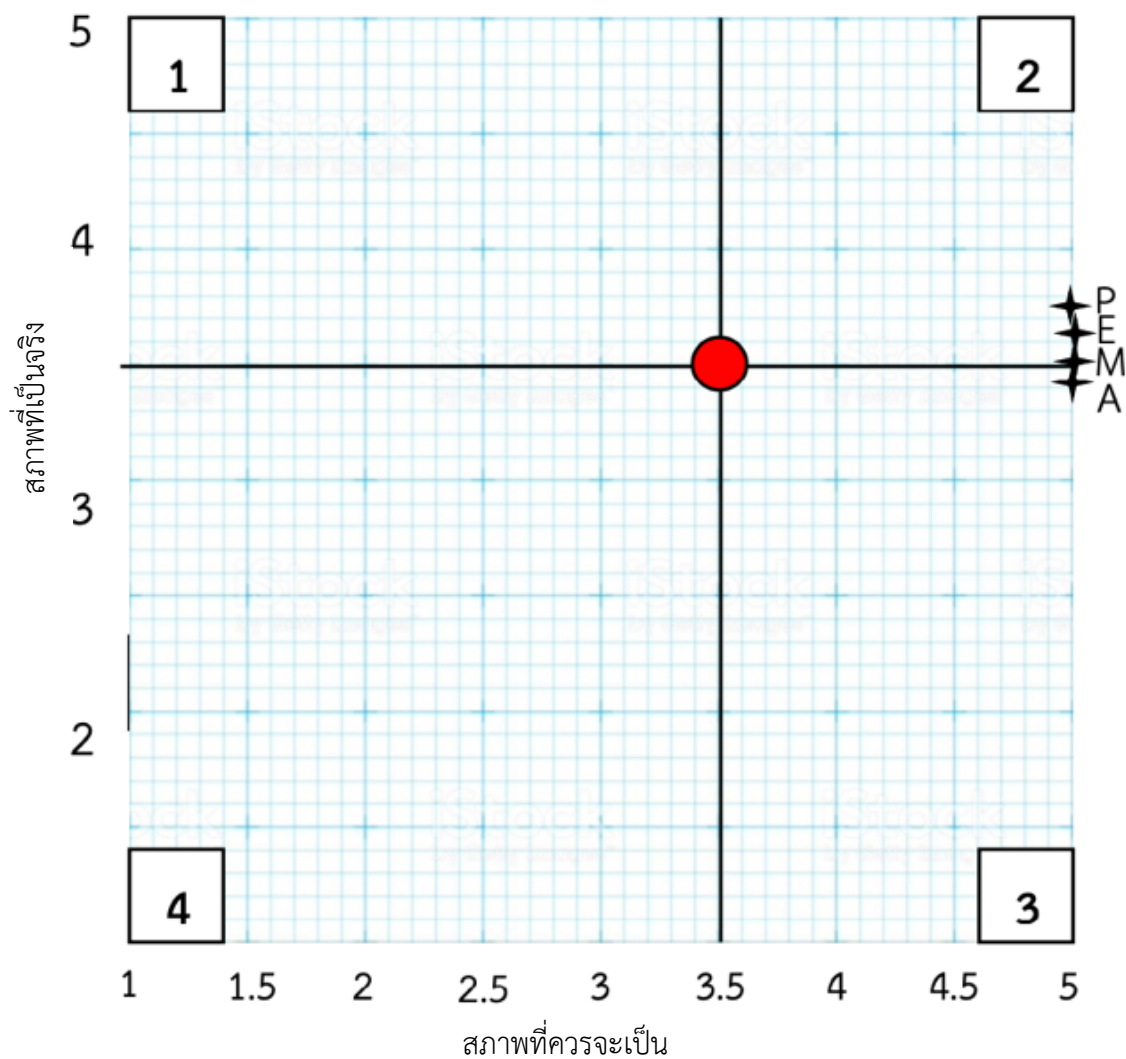
จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราษีไศล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราษีไศล เขต 1 พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.47-2.76 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ ที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.76$, S.D.=0.71) มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 2 ข้อ รองลงมา คือ ข้อที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$, S.D.=0.73) มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 1 ข้อ และข้อที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.69$, S.D.=0.89) มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 1 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 5 ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.47$, S.D.=0.76) มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ และระดับน้อย จำนวน 1 ข้อ

ตารางที่ 21 ความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราษีไศล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราษีไศล เขต 1

รายการ	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ควร จะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่เป็น จริง (D)	(I-D)	PNI= (I-D) D	ลำดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	5.00	2.76	2.24	0.81	5
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	5.00	2.67	2.33	0.87	2
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	5.00	2.71	2.29	0.85	4
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	5.00	2.69	2.31	0.86	3
5. ด้านการส่งต่อ	5.00	2.47	2.53	1.02	1

จากตารางที่ 21 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราษีไศล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราษีไศล เขต 1 ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการส่งต่อ ลำดับที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ลำดับที่ 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ลำดับที่ 4 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1.02, 0.87, 0.86, 0.85 และ 0.81 ตามลำดับ

ส่วนการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา รากษานราธิวาส เขต 1 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ (Matrix) ใช้เกณฑ์ 3.5 (จาก 5 ระดับ) เป็นจุดแบ่ง แสดงดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 เมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส

จากภาพที่ 15 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง “สภาพที่เป็นจริง” กับ “สภาพที่ควรจะเป็น” ของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส อยู่ในกลุ่มที่ 3 ทุกด้าน ซึ่งหมายถึงต้องปรับปรุง

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราธิวาส เขต 1

รายการ	กลุ่มที่ 1 (ดีกว่าเกณฑ์)	กลุ่มที่ 2 (ดีมาก)	กลุ่มที่ 3 (ต้องปรับปรุง)	กลุ่มที่ 4 (ควรพัฒนา)
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล			✓	
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน			✓	
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา			✓	
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา			✓	
5. ด้านการส่งต่อ			✓	

จากตารางที่ 22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นของความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราธิวาส เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในกลุ่มที่ 3 ทุกด้าน ซึ่งหมายถึงต้องปรับปรุง

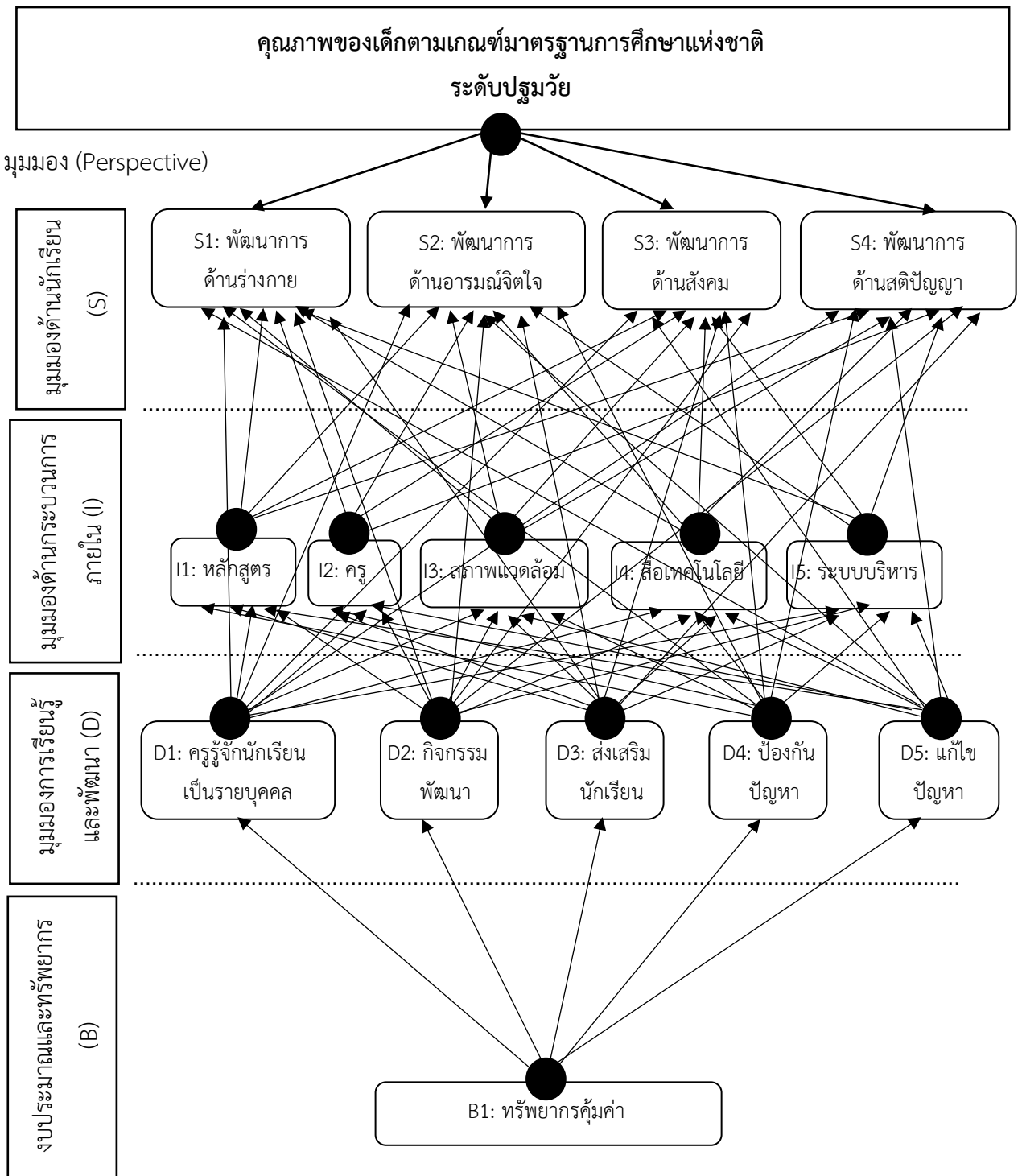
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการศึกษาระยะที่ 3 คือ ระยะการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (D₁)

1. ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้ให้ข้อมูลหลัก พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักมีมติร่วมกัน คือ โรงเรียนควรพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีเอส โมเดล (I-DEPS Model) โดยควรเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ และเสนอแนะให้ผู้วิจัยควรนำการบริหารแบบสมดุล (Balanced Scorecard: BSC) และวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) มาใช้ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราธิวาส เขต 1

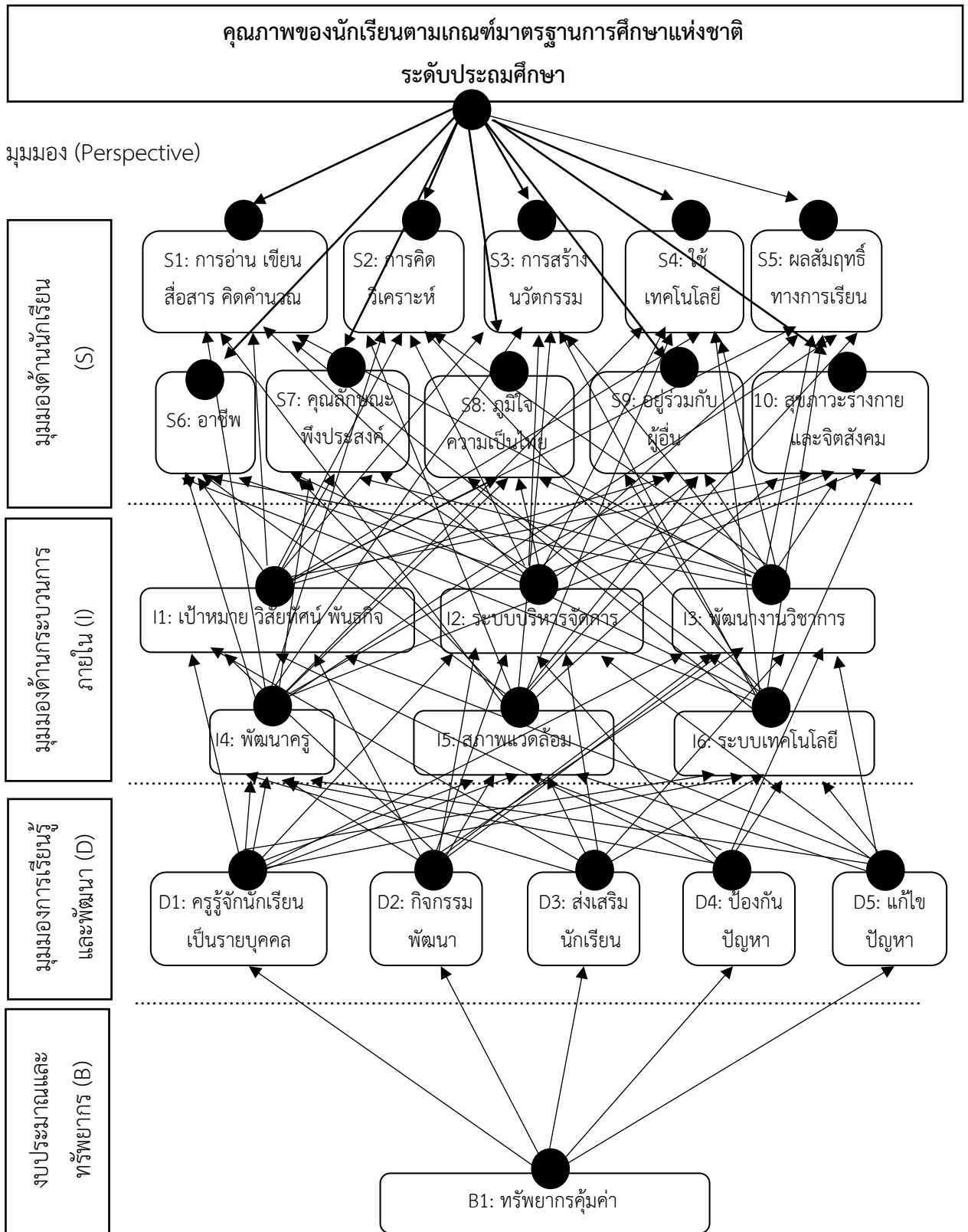
2. ผลการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map)

2.1 ผลการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) ระดับปฐมวัย แสดงผลในภาพที่ 16

ภาพที่ 16 ผลการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) ระดับปฐมวัย

2.2 ผลการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) ระดับประถมศึกษา แสดงผลในภาพที่ 17

ภาพที่ 17 ผลการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) ระดับประถมศึกษา

3. ผลการจัดทำ Scorecard แสดงผลในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 การจัดทำ Scorecard ตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)				
S1: พัฒนาการ ด้านร่างกาย	1. เด็กมีน้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์	75	80	หนุนน้อยสุขภาพดี 1. ภาวะโภชนาการ 2. พัฒนาสมรรถภาพ 3. ส่งเสริมสุขภาพอนามัย 4. อนุบาลเกมส์ 5. ออกกำลังกายยามเช้า 6. อบรมด้านสุขภาพ
	2. เด็กทรงตัวได้ดี	75	80	
	3. เด็กใช้มือและตาประสานกัน	75	80	
	4. เด็กดูแลรักษาสุขภาพอนามัย	75	80	
	5. เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงได้	75	80	
	6. เด็กสามารถหลีกเลี่ยงสภาวะ ความเสี่ยงและภัยอันตราย	75	80	
S2: พัฒนาการ ด้านอารมณ์	1. เด็กร่าเริง แจ่มใส	75	80	พัฒนาอารมณ์และจิตใจ เด็กปฐมวัย 1. การแสดงวันสำคัญ 2. ดนตรีนาฏศิลป์ 3. ศิลปะสร้างสรรค์ 4. ตาวิเศษ
	2. เด็กรู้จักอดทนและรอคอย	75	80	
	3. เด็กยอมรับและพอใจใน ความสามารถของตนเองและผู้อื่น	75	80	
	4. เด็กมีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี	75	80	
	5. เด็กมั่นใจและกล้าแสดงออก	75	80	
	6. เด็กเมตตากรุณา มีน้ำใจ	75	80	
	7. เด็กรู้หน้าที่ รับผิดชอบ	75	80	
	8. เด็กมีความซื่อสัตย์สุจริต	75	80	
	9. เด็กสนใจศิลปะ/ดนตรี	75	80	
S3: พัฒนาการ ด้านสังคม	1. เด็กช่วยเหลือตนเองได้	75	80	คุณธรรมจริยธรรม 1. ค่ายคุณธรรม ยุทธศาสตร์ปฐมวัย 1. อบรมประจำสัปดาห์ 2. เด็กดีศรีอนุบาล 3. วันสำคัญ
	2. เด็กมีวินัยในตนเอง	75	80	
	3. เด็กยอมรับในความสามารถ ของตนเองและผู้อื่น	75	80	
	4. เด็กมีมารยาทและรู้กาลเทศะ	75	80	
	5. เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	75	80	
	6. เด็กที่ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดี	75	80	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)				
S4: พัฒนาการ ด้านสติปัญญา	1. เด็กสนทนาโต้ตอบได้	75	80	พัฒนาศักยภาพเด็ก 1. ค่ายหุ่นยนต์คนเก่ง 2. นักวิทยาศาสตร์น้อย 3. สอนแบบโครงการ 4. ส่งเสริมความเป็นเลิศ 5. หอนน่อยรักการอ่าน 6. การสอนแบบ STEM 7. พัฒนาหลักสูตร
	2. เด็กตั้งคำถามได้	75	80	
	3. เด็กอ่านและเล่านิทานได้	75	80	
	4. เด็กมีความคิดรวบยอด	75	80	
	5. เด็กคิดแก้ปัญหาได้	75	80	
	6. เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	75	80	
	7. เด็กใช้สื่อเทคโนโลยีในการ แสวงหาความรู้	75	80	
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) ระดับปฐมวัย				
I1: หลักสูตร	1. ครอบคลุมพัฒนาการ	75	80	พัฒนาหลักสูตร 1. การจัดทำหลักสูตร 2. อบรมการนำหลักสูตรไป ใช้ในระดับห้องเรียน 3. อบรมการจัดทำแผนจัด ประสบการณ์การเรียนรู้
	2. สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย	75	80	
	3. ออกแบบการจัดประสบการณ์ ที่เน้นการเตรียมความพร้อม และไม่เร่งรัดวิชาการ	75	80	
	4. เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นและ การลงมือปฏิบัติ	75	80	
	5. ตอบสนองความแตกต่างของ เด็กปกติและกลุ่มเฉพาะ	75	80	
	6. สอดคล้องกับวิถีชีวิตของ ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น	75	80	
I2: ครู	1. จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน	75	80	การบริหารอัตรากำลัง พัฒนาศักยภาพครู 1. อบรม สัมมนา 2. ศึกษาดูงาน 3. PLC
	2. ครูมีความเชี่ยวชาญ	75	80	
	3. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	75	80	
	4. วิเคราะห์หลักสูตรได้	75	80	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) ระดับปฐมวัย				
I3: สภาพแวดล้อม	1. ปลอดภัย	75	80	1. จัดสภาพแวดล้อมให้ เอื้อต่อการเรียนรู้ 2. Active Learning
	2. เรียนรู้เป็นรายบุคคล	75	80	
	3. เรียนรู้เป็นกลุ่ม	75	80	
	4. เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ	75	80	
	5. มีมุมประสบการณ์หลากหลาย	75	80	
	6. มีสื่อการเรียนรู้	75	80	
I4: บริการสื่อ เทคโนโลยี	1. โรงเรียนให้ให้บริการสื่อ	75	80	พัฒนาระบบ IT 1. พัฒนาระบบเทคโนโลยี 2. การใช้เทคโนโลยี 3. จัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์
	2. มีเทคโนโลยีสารสนเทศ	75	80	
	3. มีวัสดุและอุปกรณ์ เพื่อสนับสนุนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้	75	80	
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)				
D1: กิจกรรม รู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	1. ข้อมูลส่วนบุคคล	75	80	1. จัดทำข้อมูลนักเรียน ส่วนบุคคลและครอบครัว 2. คัดกรองนักเรียน 3. ข้อมูลพัฒนาการ 4 ด้าน 4. ข้อมูลพฤติกรรมของ นักเรียน
	2. ความสามารถ	75	80	
	3. พฤติกรรม	75	80	
	4. ครอบครัว	75	80	
	5. สังคม	75	80	
	6. ความถนัด/สนใจ	75	80	
	7. ผลสัมฤทธิ์	75	80	
	8. คุณลักษณะ	75	80	
D2: กิจกรรม พัฒนา นักเรียน	1. จัดกิจกรรมสอดคล้องกับ ความสนใจของนักเรียน	75	80	กิจกรรมเสริมพัฒนาการ 1. ด้านร่างกาย 2. ด้านอารมณ์และจิตใจ 3. ด้านสังคม 4. ด้านสติปัญญา
	2. กิจกรรมสำหรับเด็กปกติ	75	80	
	3. กิจกรรมสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง	75	80	
	4. กิจกรรมสำหรับเด็กมีปัญหา	75	80	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)				
	5. กิจกรรมสำหรับเด็กที่มี ความสามารถพิเศษ	75	80	
D3: กิจกรรม ส่งเสริม นักเรียน	นักเรียนมีคุณลักษณะและ พฤติกรรมดีขึ้น	75	80	1. พัฒนาหลักสูตร 2. การจัดประสบการณ์ 3. จัดครูให้เพียงพอ 4. จัดสภาพแวดล้อม ภายในห้องเรียน 5. จัดสภาพแวดล้อม บริเวณโรงเรียน 6. บริการสื่อ เทคโนโลยี
D4: ป้องกัน ปัญหาที่อาจ เกิดขึ้นกับ นักเรียน	ครูสามารถป้องกันปัญหาที่อาจ เกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	75	80	1. คัดกรองนักเรียน 2. กิจกรรมโฮมรูม 3. กิจกรรมประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน 4. ให้คำแนะนำปรึกษา ด้านการเรียน 5. ให้คำแนะนำปรึกษา ด้านความประพฤติ 6. เพื่อนช่วยเพื่อน 7. Buddy Family
D5: แก้ไข ปัญหานักเรียน	ครูแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับ นักเรียนในทุกรูปแบบ	75	80	1. ส่งต่อภายใน 2. ส่งต่อภายนอก
มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)				
B1: เสริมสร้าง ประสิทธิภาพ การบริหาร จัดการ	การบริหารคล่องตัว	75	80	พัฒนาระบบการบริหารสู่ ความเป็นเลิศ

จากตารางที่ 23 การจัดทำ Scorecard ตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ระดับปฐมวัย พบว่า มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 4 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 28 ข้อ มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 6 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 26 ข้อ มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 5 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 16 ข้อ และ มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 1 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 1 ข้อ

ตารางที่ 24 การจัดทำ Scorecard ตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)				
S1: ความสามารถ ด้านการอ่าน เขียน สื่อสาร คิดคำนวณ	1. นักเรียนอ่านหนังสือได้	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
	2. นักเรียนเขียนข้อความได้	75	80	2. กิจกรรมส่งเสริมการเขียน
	3. นักเรียนสื่อสารได้	75	80	3. กิจกรรมส่งเสริมการสื่อสาร
	4. นักเรียนคิดคำนวณได้ เหมาะสมตามระดับชั้น	75	80	4. กิจกรรมส่งเสริมการคิด คำนวณ 5. กิจกรรมยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
S2: ความสามารถ ในการคิด วิเคราะห์	1. นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมทักษะ การคิดวิเคราะห์
	2. นักเรียนมีวิจารณ์ญาณ	75	80	2. กิจกรรมยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	3. นักเรียนอภิปรายได้	75	80	
	4. นักเรียนแก้ปัญหาได้	75	80	
S3: ความสามารถ ในการสร้าง นวัตกรรม	1. นักเรียนรวบรวมความรู้ได้	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมการสร้าง นวัตกรรม
	2. นักเรียนทำงานเป็นทีม	75	80	2. กิจกรรมยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. กิจกรรมพัฒนานักเรียน “พลังสร้างสรรค์”
	3. นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เป็น	75	80	
	4. นักเรียนทำโครงการ	75	80	
	5. นักเรียนผลิตชิ้นงานได้	75	80	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)				
S4: ความสามารถ ใช้เทคโนโลยี	1. นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์ได้	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ 2. กิจกรรมเด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที 3. กิจกรรมพัฒนานักเรียน “พลังสร้างสรรค์”
	2. นักเรียนค้นหาข้อมูลได้	75	80	
	3. นักเรียนพิมพ์เอกสารโดยใช้ Microsoft Word ได้	75	80	
	4. นักเรียนนำเสนอผลงานโดยใช้ PowerPoint ได้	75	80	
	5. นักเรียนคำนวณ โดยใช้ Excel ได้	75	80	
S5: ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ตามหลักสูตร	1. นักเรียนมีความก้าวหน้าจากพื้นฐานเดิม	75	80	กิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	2. นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นและมีคุณภาพ	75	80	
S6: เจตคติที่ดีต่ออาชีพ สุจริต	1. นักเรียนมีความรู้และสนใจในอาชีพสุจริต	75	80	กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ “คนดีมีงานทำ”
	2. นักเรียนแสดงความรู้ที่ดีและสนับสนุนอาชีพสุจริต	75	80	
	3. นักเรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่สนใจ	75	80	
	4. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของอาชีพสุจริต	75	80	
S7: คุณลักษณะที่พึงประสงค์	1.นักเรียนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล
	2. นักเรียนซื่อสัตย์สุจริต	75	80	
	3. นักเรียนมีวินัย	75	80	
	4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้	75	80	
	5. นักเรียนอยู่อย่างพอเพียง	75	80	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)				
S7: คุณลักษณะที่พึงประสงค์	6. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล
	7. นักเรียนรักความเป็นไทย	75	80	
	8. นักเรียนมีจิตสาธารณะ	75	80	
S8: ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	1. นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล 3. กิจกรรมอนุรักษ์ความเป็นไทย 4. กิจกรรมพหุวัฒนธรรม
	2. นักเรียนมีกิริยามารยาทเหมาะสมกับกาลเทศะ	75	80	
	3. นักเรียนทักทายแสดงความเคารพตามวัฒนธรรม	75	80	
	4. นักเรียนอ่อนน้อมถ่อมตน	75	80	
	5. นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา มารดา ครู	75	80	
	6. นักเรียนสุขภาพเรียบร้อย	75	80	
S9: ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	1. นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยความสุภาพ	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล 3. กิจกรรมอนุรักษ์ความเป็นไทย 4. กิจกรรมพหุวัฒนธรรม
	2. นักเรียนรับฟังผู้อื่น	75	80	
	3. นักเรียนมีมารยาท	75	80	
	4. นักเรียนเห็นประโยชน์ของวัฒนธรรมที่หลากหลาย	75	80	
S10: มีสุขภาพทางร่างกายและจิตสังคม	1. นักเรียนรักษาสุขภาพได้	75	80	1. กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางร่างกาย 2. กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางจิตสังคม
	2. นักเรียนรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ	75	80	
	3. นักเรียนป้องกันตนเองจากการถูกล่อลวงและรังแกได้	75	80	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
	4. นักเรียนไม่เพิกเฉยต่อ การกระทำที่ไม่ถูกต้อง	75	80	
	5. นักเรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้	75	80	
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)				
11: มี เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ	1. มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์และ พันธกิจด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไว้อย่างชัดเจน	75	80	1. การจัดทำแผนพัฒนา คุณภาพการศึกษา
	2. สอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียน	75	80	2. การจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี
	3. สอดคล้องความต้องการของ ชุมชน	75	80	3. การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมาย ของการดำเนินงาน
	4. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ แผนการศึกษา	75	80	
	5. สอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาล	75	80	
	6. สอดคล้องกับนโยบายของ หน่วยงานต้นสังกัด	75	80	
12: ระบบ บริหาร จัดการ	1. วางแผนพัฒนาคุณภาพ	75	80	1. การจัดทำแผนพัฒนา คุณภาพการศึกษา
	2. ปฏิบัติงานตามแผน	75	80	2. การจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี
	3. มีระบบการติดตามประเมินผล	75	80	3. แผนการนิเทศภายใน
	4. ปรับปรุงพัฒนางานต่อเนื่อง	75	80	4. แผนการบริหาร อัตรากำลัง
	5. บริหารอัตรากำลัง	75	80	5. แผนการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน
	6. มีระบบการนิเทศภายใน	75	80	
	7. มีระบบการดูแลนักเรียน	75	80	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)				
I3: พัฒนา วิชาการ	1. หลักสูตร เชื่อมโยงวิถีชีวิตและ ครอบคลุมทุกกลุ่ม	75	80	1. การพัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการกระบวนการ เรียนรู้ 3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร
	2. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	75	80	
I4: พัฒนาคูรู	1. ครูเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ	75	80	1. พัฒนาคูรูสู่ครูมืออาชีพ 2. PLC
	2. จัดให้มี PLC	75	80	
I5: สภาพแวดล้อม	1. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อ การเรียนรู้	75	80	ปรับปรุงภูมิทัศน์ สภาพ แวดล้อม ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้
	2. สภาพแวดล้อมปลอดภัย	75	80	
I6: ระบบ เทคโนโลยี สารสนเทศ	1. มีระบบการจัดการ	75	80	แผนการพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ
	2. มีบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	75	80	
	3. บริการอินเทอร์เน็ตความเร็ว สูง	75	80	
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)				
D1: รู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคล	1. ข้อมูลส่วนบุคคล	75	80	1. จัดทำข้อมูลส่วนตัวของ นักเรียนและครอบครัว 2. วิเคราะห์นักเรียนเป็น รายบุคคล 3. คัดกรองนักเรียนตาม เกณฑ์ของโรงเรียน
	2. ความสามารถ	75	80	
	3. พฤติกรรม	75	80	
	4. ครอบครัว	75	80	
	5. สังคม	75	80	
	6. ความถนัด/สนใจ	75	80	
	7. ผลสัมฤทธิ์	75	80	
	8. คุณลักษณะ	75	80	
D2: พัฒนา นักเรียน	1. จัดกิจกรรมสอดคล้องกับ ความสนใจของนักเรียน	75	80	1. พัฒนาทักษะการอ่าน 2. พัฒนาทักษะการเขียน 3. พัฒนาทักษะการสื่อสาร
	2. กิจกรรมสำหรับเด็กปกติ	75	80	
	3. กิจกรรมสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง	75	80	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูล ปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
D2: พัฒนา นักเรียน	4. กิจกรรมสำหรับเด็กมีปัญหา	75	80	4. พัฒนาทักษะการคิด คำนวณ
	5. กิจกรรมสำหรับเด็กที่มี ความสามารถพิเศษ	75	80	4. พัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ 5. พัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ 6. พัฒนาทักษะการสร้าง นวัตกรรม 7. พัฒนาทักษะการใช้ คอมพิวเตอร์ 8. เด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที 9. ยกกระดับผลสัมฤทธิ์ 10. คนดีมีงานทำ 11. คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ 12. ICT นำรู้ ก้าวทันไอที 13. อนุรักษ์ความเป็นไทย 14. เด็กดีศรีอนุบาล 15. พัฒนาพลังสร้างสรรค์ 16. พหุวัฒนธรรม
D3: ส่งเสริม นักเรียน	นักเรียนมีคุณลักษณะและ พฤติกรรมดีขึ้น	75	80	1. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อ ต่อการดูแลช่วยเหลือ 2. ปรับปรุงห้องปฏิบัติการ และแหล่งเรียนรู้ 3. ส่งเสริมสุขภาวะทาง ร่างกาย 4. ส่งเสริมสุขภาวะทางจิต สังคม 5. เสริมสร้างสมรรถนะ ทางกาย

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลปัจจุบัน	เป้าหมาย (Target)	แผนงานกิจกรรม (Initiatives)
D3: ส่งเสริมนักเรียน	นักเรียนมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดีขึ้น	75	80	6. บริการตรวจสอบคุณภาพนักเรียน 7. สนุนทรีย์ภาพด้านดนตรี 8. สนุนทรีย์ภาพด้านศิลปะ 9. สนุนทรีย์ภาพด้านนาฏศิลป์
D4: ป้องกันปัญหา	ครูสามารถป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน	75	80	1. กิจกรรมโฮมรูม 2. ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน 3. ให้คำแนะนำปรึกษา 4. ช่อมเสริมทักษะพื้นฐาน 5. งานพยาบาล 6. บริการตรวจสอบคุณภาพนักเรียน 7. พัฒนาภาวะโภชนาการ 8. เฝ้าระวังโรคติดต่อในโรงเรียน 9. เพื่อนช่วยเพื่อน 10. Buddy Family
D5: แก้ไขปัญหานักเรียน	ครูแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	75	80	1. ส่งต่อภายใน 2. ส่งต่อภายนอก
มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)				
B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	การบริหารคล่องตัว	75	80	พัฒนาระบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศ

จากตารางที่ 24 การจัดทำ Scorecard ของแต่ละวัตถุประสงค์กลยุทธ์ในแต่ละมุมมอง ระดับประถมศึกษา พบว่า มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 10 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 47 ข้อ มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 6 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 22 ข้อ มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 5 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 16 ข้อ และมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective) มีวัตถุประสงค์กลยุทธ์ จำนวน 1 ข้อ และตัวชี้วัด KPIs จำนวน 1 ข้อ

4. ผลการจัดทำและทบทวนตัวชี้วัด KPIs แสดงผลในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ผลการจัดทำและทบทวนตัวชี้วัด KPIs ของการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีเอสโมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราธิวาส เขต 1 ระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S1: พัฒนาการด้านร่างกาย	1. เด็กมีน้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์	✓	
	2. เด็กทรงตัวได้ดี	✓	
	3. เด็กใช้มือและตาประสานกัน	✓	
	4. เด็กดูแลรักษาสุขภาพอนามัย	✓	
	5. เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงได้	✓	
	6. เด็กหลีกเลี่ยงสภาวะความเสี่ยงและภัยอันตรายได้	✓	
S2: พัฒนาการด้านอารมณ์	1. เด็กร่าเริง แจ่มใส	✓	
	2. เด็กรู้จักอดทนและรอคอย	✓	
	3. เด็กยอมรับและพอใจในความสามารถของตนเองและผู้อื่น	✓	
	4. เด็กมีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี	✓	
	5. เด็กมั่นใจและกล้าแสดงออก	✓	
	6. เด็กเมตตากรุณา มีน้ำใจ	✓	
	7. เด็กรู้หน้าที่ รับผิดชอบ	✓	

ตารางที่ 25 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S3: พัฒนาการ ด้านสังคม	8. เด็กมีความซื่อสัตย์สุจริต	✓	
	9. เด็กสนใจศิลปะ/ดนตรี	✓	
	1. เด็กช่วยเหลือตนเองได้	✓	
	2. เด็กมีวินัยในตนเอง	✓	
	3. เด็กยอมรับในความสามารถของตนเองและผู้อื่น	✓	
	4. เด็กมีมารยาทและรู้กาลเทศะ	✓	
S4: พัฒนาการ ด้านสติปัญญา	5. เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	✓	
	6. เด็กที่ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดี	✓	
	1. เด็กสนทนาโต้ตอบได้	✓	
	2. เด็กตั้งคำถามได้	✓	
	3. เด็กอ่านและเล่านิทานได้	✓	
	4. เด็กมีความคิดรวบยอด	✓	
	5. เด็กคิดแก้ปัญหาได้	✓	
6. เด็กมีความคิดสร้างสรรค์	✓		
7. เด็กใช้สื่อเทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้	✓		
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
I1: หลักสูตร	1. ครอบคลุมพัฒนาการ	✓	
	2. สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย	✓	
	3. ออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเตรียมความพร้อมและไม่เร่งรัดวิชาการ	✓	
	4. เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติ	✓	
	5. ตอบสนองความแตกต่างของเด็กปกติและกลุ่มเฉพาะ	✓	
	6. สอดคล้องกับวิถีชีวิตของครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น	✓	

ตารางที่ 25 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
I2: ครู	1. จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน	✓	
	2. ครูมีความเชี่ยวชาญ	✓	
	3. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	✓	
	4. วิเคราะห์หลักสูตรได้	✓	
I3: สภาพแวดล้อม	1. ปลอดภัย	✓	
	2. เรียนรู้เป็นรายบุคคล	✓	
	3. เรียนรู้เป็นกลุ่ม	✓	
	4. เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ	✓	
	5. มีมุมประสบการณ์หลากหลาย	✓	
	6. มีสื่อการเรียนรู้	✓	
I4: บริการสื่อ เทคโนโลยี	1. โรงเรียนให้ให้บริการสื่อ	✓	
	2. มีเทคโนโลยีสารสนเทศ	✓	
	3. มีวัสดุและอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์	✓	
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D1: กิจกรรม รู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	1. ข้อมูลส่วนบุคคล	✓	
	2. ความสามารถ	✓	
	3. พฤติกรรม	✓	
	4. ครอบครัว	✓	
	5. สังคม	✓	
	6. ความถนัด/สนใจ	✓	
	7. ผลสัมฤทธิ์	✓	
	8. คุณลักษณะ	✓	
D2: กิจกรรม พัฒนา นักเรียน	1. จัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน	✓	
	2. กิจกรรมสำหรับเด็กปกติ	✓	
	3. กิจกรรมสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง	✓	
	4. กิจกรรมสำหรับเด็กมีปัญหา	✓	
	5. กิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	✓	

ตารางที่ 25 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
D3: กิจกรรม ส่งเสริม	นักเรียนมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดีขึ้น	✓	
D4: ป้องกัน ปัญหา	ครูสามารถป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุก มิติ	✓	
D5: แก้ไข ปัญหานักเรียน	ครูแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	✓	
มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)			
B1: เสริมสร้าง ประสิทธิภาพ	การบริหารคล่องตัว	✓	

จากตารางที่ 25 ผลการจัดทำและทบทวนตัวชี้วัด KPIs ของการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โดยใช้ไอดีพีเอสโมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา รามราธิวาส เขต 1 ระดับปฐมวัย พบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์
และตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPIs) ทุกข้อ

ตารางที่ 26 ผลการจัดทำและทบทวนตัวชี้วัด KPIs ของการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดย
ใช้ไอดีพีเอสโมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา รามราธิวาส เขต 1 ระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S1: ความสามารถ ด้านการอ่าน เขียน สื่อสาร คิดคำนวณ	1. นักเรียนอ่านหนังสือได้	✓	
	2. นักเรียนเขียนข้อความได้	✓	
	3. นักเรียนสื่อสารได้	✓	
	4. นักเรียนคิดคำนวณได้เหมาะสมตามระดับชั้น	✓	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S2: ความสามารถในการ การคิดวิเคราะห์	1. นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้	✓	
	2. นักเรียนมีวิจารณญาณ	✓	
	3. นักเรียนอภิปรายได้	✓	
	4. นักเรียนแก้ปัญหาได้	✓	
S3: ความสามารถ ในการสร้าง นวัตกรรม	1. นักเรียนรวบรวมความรู้ได้	✓	
	2. นักเรียนทำงานเป็นทีม	✓	
	3. นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เป็น	✓	
	4. นักเรียนทำโครงการ	✓	
	5. นักเรียนผลิตชิ้นงานได้	✓	
S4: ความสามารถ ใช้เทคโนโลยี	1. นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์ได้	✓	
	2. นักเรียนค้นหาข้อมูลได้	✓	
	3. นักเรียนพิมพ์เอกสารโดยใช้ Microsoft Word	✓	
	4. นักเรียนนำเสนอผลงานโดยใช้ PowerPoint	✓	
	5. นักเรียนคำนวณ โดยใช้ Excel ได้	✓	
S5: ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ตาม หลักสูตร	1. นักเรียนมีความก้าวหน้าจากพื้นฐานเดิม	✓	
	2. นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นและมีคุณภาพ	✓	
S6: เจตคติที่ดีต่อ อาชีพสุจริต	1. นักเรียนมีความรู้และสนใจในอาชีพสุจริต	✓	
	2. นักเรียนมีความรู้และสนับสนุนอาชีพสุจริต	✓	
	3. นักเรียนศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับอาชีพที่สนใจ	✓	
	4. นักเรียนเห็นความสำคัญของอาชีพสุจริต	✓	
S7: คุณลักษณะที่พึง ประสงค์	1. นักเรียนมีความรักชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์	✓	
	2. นักเรียนซื่อสัตย์สุจริต	✓	
	3. นักเรียนมีวินัย	✓	
	4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้	✓	
	5. นักเรียนอยู่อย่างพอเพียง	✓	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S7: คุณลักษณะที่พึงประสงค์	6. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	✓	
	7. นักเรียนรักความเป็นไทย	✓	
	8. นักเรียนมีจิตสาธารณะ	✓	
S8: ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	1. นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง	✓	
	2. นักเรียนมีกิจกรรมร่ายทเหมาะสมกับกาลเทศะ	✓	
	3. นักเรียนทักทายแสดงความเคารพตามวัฒนธรรม	✓	
	4. นักเรียนอ่อนน้อมถ่อมตน	✓	
	5. นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา มารดา ครู	✓	
	6. นักเรียนสุภาพเรียบร้อย	✓	
S9: ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	1. นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยความสุภาพ	✓	
	2. นักเรียนรับฟังความเห็นของผู้อื่น	✓	
	3. นักเรียนมีมารยาท	✓	
	4. นักเรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่หลากหลาย	✓	
S10: มีสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม	1. นักเรียนรักษาสุขภาพได้	✓	
	2. นักเรียนรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดี	✓	
	3. นักเรียนป้องกันตนเองจากการถูกล่อลวงได้	✓	
	4. นักเรียนไม่เพิกเฉยต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้อง	✓	
	5. นักเรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้	✓	
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
I1: มีเป้าหมายวิสัยทัศน์ พันธกิจ	1. มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์และ พันธกิจด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน	✓	
	2. สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน	✓	
	3. สอดคล้องความต้องการของชุมชน	✓	
	4. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษา	✓	
	5. สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล	✓	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
	6. สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด	✓	
12: ระบบบริหาร จัดการ	1. วางแผนพัฒนาคุณภาพ	✓	
	2. ปฏิบัติงานตามแผน	✓	
	3. มีระบบการติดตามประเมินผล	✓	
	4. ปรับปรุงพัฒนางานต่อเนื่อง	✓	
	5. บริหารอัตรากำลัง	✓	
	6. มีระบบการนิเทศภายใน	✓	
	7. มีระบบการดูแลนักเรียน	✓	
13: พัฒนาวิชาการ	1. หลักสูตรเชื่อมโยงวิถีชีวิตและทุกกลุ่มเป้าหมาย	✓	
	2. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	✓	
14: พัฒนาคูรู	1. ครูเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ	✓	
	2. จัดให้มี PLC	✓	
15: สภาพแวดล้อม	1. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้	✓	
	2. สภาพแวดล้อมปลอดภัย	✓	
16: ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ	1. มีระบบการจัดการ	✓	
	2. มีบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	✓	
	3. บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	✓	
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D1: รู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	1. ข้อมูลส่วนบุคคล	✓	
	2. ความสามารถ	✓	
	3. พฤติกรรม	✓	
	4. ครอบครัว	✓	
	5. สังคม	✓	
	6. ความถนัด/สนใจ	✓	
	7. ผลสัมฤทธิ์	✓	
	8. คุณลักษณะ	✓	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	ผลการทบทวน KPIs	
		สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D2: พัฒนานักเรียน	1. จัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน	✓	
	2. กิจกรรมสำหรับเด็กปกติ	✓	
	3. กิจกรรมสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง	✓	
	4. กิจกรรมสำหรับเด็กมีปัญหา	✓	
	5. กิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	✓	
D3: ส่งเสริมนักเรียน	นักเรียนมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดีขึ้น	✓	
D4: ป้องกันปัญหา	ครูสามารถป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน	✓	
D5: แก้ไขปัญหานักเรียน	ครูแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	✓	
มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)			
B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพ	การบริหารคล่องตัว	✓	

จากตารางที่ 26 ผลการจัดทำและทบทวนตัวชี้วัด KPIs ของการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีส์โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 ระดับประถมศึกษา พบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPIs) ทุกข้อ

5. ผลการกำหนดผู้รับผิดชอบหลัก แสดงผลในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1

รายการ	ผู้รับผิดชอบหลัก (เจ้าภาพ/ผู้สนับสนุน)			
	วิชาการ	งบประมาณ	บุคลากร	บริหารทั่วไป
1. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย	S	S	S	O
2. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์	O	S	S	O
3. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม	O	S	S	O
4. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา	O	S	S	S
5. กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน	O	S	S	S
6. กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการเขียน	O	S	S	S
7. กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสาร	O	S	S	S
8. กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านคิดคำนวณ	O	S	S	S
9. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์	O	S	S	S
10. กิจกรรมส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม	O	S	S	O
11. กิจกรรมส่งเสริมทักษะการคอมพิวเตอร์	O	S	S	O
12. กิจกรรมเด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที	O	S	S	O
13. กิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	O	S	S	S
14. กิจกรรมอาชีพ “คนดีมีงานทำ”	S	S	S	O
15. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์	S	S	S	O
16. กิจกรรมอนุรักษ์ความเป็นไทย	S	S	S	O
17. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล	S	S	S	O
18. กิจกรรมพหุวัฒนธรรม	S	S	S	O
19. กิจกรรมส่งเสริมสุขภาวะทางร่างกาย	S	S	S	O
20. กิจกรรมส่งเสริมสุขภาวะทางจิตสังคม	S	S	S	O
21. กิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	S	S	S	O
22. กิจกรรมพัฒนานักเรียน “พลังสร้างสรรค์”	S	S	S	O
23. กิจกรรมส่งเสริมนักเรียนในทุกมิติ	S	S	S	O

หมายเหตุ Owner: O หมายถึง เจ้าภาพหลัก

Supporting: S หมายถึง ผู้สนับสนุน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการ	ผู้รับผิดชอบหลัก (เจ้าภาพ/ผู้สนับสนุน)			
	วิชาการ	งบประมาณ	บุคลากร	บริหารทั่วไป
24. กิจกรรมป้องกันความเสี่ยง	S	S	S	O
25. กิจกรรมโฮมรูม	O	S	S	O
26. กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	S	S	S	O
27. กิจกรรมให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น	S	S	S	O
28. กิจกรรมซ่อมเสริม	S	S	S	O
29. กิจกรรม Buddy Family	S	S	S	O
30. กิจกรรมส่งต่อภายใน	S	S	S	O
31. กิจกรรมส่งต่อภายนอก	S	S	S	O
32. กิจกรรมเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารด้วย ANUBAL Model	S	O	S	S
33. กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์ สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้	S	S	S	O

หมายเหตุ Owner: O หมายถึง เจ้าภาพหลัก

Supporting: S หมายถึง ผู้สนับสนุน

6. ผลการจัดทำรายละเอียดตัวชี้วัด (Template) แสดงผลในตารางที่ 28-58

ตารางที่ 28 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

ข้อที่ S1: พัฒนาการด้านร่างกาย

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S1: พัฒนาการด้านร่างกาย
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนาเด็กระดับปฐมวัยทุกคนให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย สมบูรณ์ แข็งแรง มีสุขนิสัยที่ดี และดูแลความปลอดภัยของตนเองได้ มีน้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน เคลื่อนไหวทางร่างกายคล่องแคล่ว ทรงตัว ได้ดี ใช้ตาและมือประสานสัมพันธ์ได้ดี ดูแลรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน และปฏิบัติตนเป็นนิสัย ปฏิบัติตนตามข้อตกลงเกี่ยวกับความปลอดภัย มี ทักษะในการหลีกเลี่ยงสภาวะความเสี่ยงและภัยอันตรายที่เกิดขึ้นได้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 และอนุบาล 3
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียน ที่อยู่ในอนุบาล 2 ถึงชั้นอนุบาล 3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมายที่คาดหวัง	ร้อยละ 80.00 ของเด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย สุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง มีสุขนิสัยที่ดี และดูแลความปลอดภัยของตนเองได้
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย ร้อยละ 60
ระดับ 2	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย ร้อยละ 65
ระดับ 3	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย ร้อยละ 70
ระดับ 4	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย ร้อยละ 75
ระดับ 5	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. เอกสารพัฒนาการเจริญเติบโต 2. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการหนูน้อยสุขภาพดี 3. แบบบันทึก SDQ. 4. บันทึกการทดสอบสมรรถภาพด้านร่างกาย 5. บันทึกการตรวจสุขภาพอนามัยเด็ก

ตารางที่ 29 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

ข้อที่ S2: พัฒนาการด้านอารมณ์

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S2: พัฒนาการด้านอารมณ์
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนาเด็กระดับปฐมวัยทุกคนให้มีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์ ร่าเริงแจ่มใส แสดงอารมณ์ความรู้สึก ได้เหมาะสม รู้จักยับยั้งชั่งใจ มีความอดทนในการรอคอย ยอมรับและพอใจในความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น มีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก ช่วยเหลือแบ่งปัน เคารพสิทธิ รู้หน้าที่รับผิดชอบ ซื่อซมและมีความสุขกับศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 และอนุบาล 3
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในอนุบาล 2 ถึงชั้นอนุบาล 3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของเด็กที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์ได้
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ ร้อยละ 60
ระดับ 2	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ ร้อยละ 65
ระดับ 3	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ ร้อยละ 70
ระดับ 4	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ ร้อยละ 75
ระดับ 5	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านอารมณ์ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการพัฒนาอารมณ์และจิตใจ 2. รายงานการผลจัดกิจกรรม 3. รายงานผลพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจของนักเรียน 4. แบบบันทึก SDQ.

ตารางที่ 30 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S3: พัฒนาการด้านสังคม

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S3: พัฒนาการด้านสังคม
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนาเด็กระดับปฐมวัยทุกคนให้มีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเองและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน มีวินัยในตนเอง รู้จักประหยัด พอเพียง มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย เช่น การไหว้ การยิ้มทักทาย และมีสัมมาคารวะกับผู้ใหญ่ เป็นต้น ยอมรับหรือเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ความคิด พฤติกรรม พื้นฐานครอบครัว เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี เด็กมีความสามารถในการเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 และอนุบาล 3
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม x 100 ÷ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในอนุบาล 2 ถึงชั้นอนุบาล 3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของเด็กมีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเองและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม ร้อยละ 60
ระดับ 2	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม ร้อยละ 65
ระดับ 3	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม ร้อยละ 70
ระดับ 4	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม ร้อยละ 75
ระดับ 5	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. บันทึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการตามหลักสูตร 2. บันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน 3. แบบบันทึก SDQ

ตารางที่ 31 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S4: พัฒนาการด้านสติปัญญา

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S4: พัฒนาการด้านสติปัญญา
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนาเด็กระดับปฐมวัยทุกคนให้มีพัฒนาการด้านสติปัญญา สื่อสารได้ มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือสงสัย พยายามค้นหาคำตอบ อ่านนิทานและเล่าเรื่องที่ตนเองอ่านได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถด้านการคิดแบบรวบยอด การคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ ได้ สร้างสรรค์ผลงานตามความคิดและจินตนาการ เช่น งานศิลปะการเคลื่อนไหว ทำทาง การเล่นอิสระ และใช้สื่อเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้ได้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 และอนุบาล 3
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม x 100 ÷ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในอนุบาล 2 ถึงชั้นอนุบาล 3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของเด็ก มีพัฒนาการด้านสติปัญญา สื่อสารได้ มีทักษะการคิดพื้นฐานและแสวงหาความรู้พื้นฐาน
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร้อยละ 60
ระดับ 2	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร้อยละ 65
ระดับ 3	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร้อยละ 70
ระดับ 4	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร้อยละ 75
ระดับ 5	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. บันทึกพฤติกรรมที่สะท้อนพัฒนาการด้านสติปัญญา 2. แบบบันทึก SDQ.

ตารางที่ 32 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S5: ความสามารถในการอ่าน เขียน สื่อสาร และคิดคำนวณ

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S5: ความสามารถในการอ่าน เขียน สื่อสาร และคิดคำนวณ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการอ่าน เขียน สื่อสาร และคิดคำนวณ ตัวชี้วัด คือ นักเรียนมีทักษะในการอ่าน เขียน สื่อสาร และคิดคำนวณตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดในแต่ละระดับชั้น
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการด้านสังคม x 100 ÷ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เขียน สื่อสาร และคิดคำนวณเหมาะสมกับระดับชั้น ระดับดี
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านการอ่าน เขียน สื่อสารและคิดคำนวณ ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านการอ่าน เขียน สื่อสารและคิดคำนวณ ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านการอ่าน เขียน สื่อสารและคิดคำนวณ ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านการอ่าน เขียน สื่อสารและคิดคำนวณ ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านการอ่าน เขียน สื่อสารและคิดคำนวณ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. เอกสารคัดกรองความสามารถในการอ่าน 2. เอกสารคัดกรองความสามารถในการเขียน 3. เอกสารคัดกรองความสามารถในการสื่อสาร 4. เอกสารคัดกรองความสามารถในการคิดคำนวณ 5. รายงานโครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย 6. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมซ่อมเสริมภาษาไทย 7. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมวันภาษาไทย 8. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความเป็นเลิศด้านภาษาไทย

ตารางที่ 33 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S6: ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S5: ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจาร์ณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา สามารถ ในการคิดจำแนกแยกแยะ ใคร่ครวญไตร่ตรอง พิจารณาอย่างรอบคอบ โดยใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นและแก้ปัญหามีเหตุผล
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านคิดวิเคราะห์ x 100 ÷ จำนวน นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่าง มีวิจาร์ณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา ระดับดี
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของโรงเรียน ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของโรงเรียน ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของโรงเรียน ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของโรงเรียน ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์ประเมินด้านคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของโรงเรียน ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายวิชาการร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการส่งเสริมกระบวนการคิดด้วยกระบวนการ STEM 2. รายงานการจัดกิจกรรมโครงงาน 3. รายงานการจัดกิจกรรมบูรณาการทักษะการคิดวิเคราะห์ 4. รายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณ 5. รายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 6. รายงานผลการสอนเพื่อฝึกทักษะการแก้ปัญหา

ตารางที่ 34 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S7: ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S7: ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม รวบรวมความรู้ได้ด้วยตนเองและการทำงานเป็นทีม เชื่อมโยงองค์ความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ซึ่งอาจเป็นแนวคิด โครงการ โครงงาน ชิ้นงานและผลผลิต
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรม x 100 ÷ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนสามารถรวบรวมความรู้ได้ด้วยตนเอง
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการสร้างนวัตกรรม ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการสร้างนวัตกรรม ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการสร้างนวัตกรรม ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการสร้างนวัตกรรม ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการสร้างนวัตกรรม ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการการสร้างนวัตกรรมระดับห้องเรียน 2. รายงานการจัดกิจกรรมโครงงาน 3. รายงานการจัดกิจกรรมบูรณาการนวัตกรรมสู่ห้องเรียน 4. บันทึกการรวบรวมความรู้ของนักเรียนด้วยตนเอง 5. บันทึกพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักเรียน 6. บันทึกการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ของนักเรียน เช่น ผลการประดิษฐ์ 7. รายงานสรุปผลการทำโครงงานของนักเรียนรายบุคคล 8. รายงานสรุปผลการทำโครงงานของนักเรียนระดับห้องเรียน

ตารางที่ 35 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S8: ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S8: ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี สามารถใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้นได้ ค้นหาข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น บันทึกข้อมูลใน Document พิมพ์เอกสารโดยใช้ Microsoft Word นำเสนอผลงานโดยใช้ PowerPoint และคำนวณโดยใช้ Excel ได้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี \times 100 \div จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการใช้เทคโนโลยี ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการใช้เทคโนโลยี ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการใช้เทคโนโลยีร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการใช้เทคโนโลยี ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการใช้เทคโนโลยี ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการพัฒนาระบบ IT เพื่อการเรียนรู้ 2. รายงานสรุปผลกิจกรรมพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ 3. รายงานความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้นของนักเรียน 4. ผลงานที่เกิดจากการใช้โปรแกรม Microsoft Word 5. ผลงานที่เกิดจากการใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint 6. ผลงานที่เกิดจากการใช้โปรแกรม Microsoft Excel

ตารางที่ 36 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S9: มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S9: มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามหลักสูตรจากพื้นฐานเดิมในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ กระบวนการ มีความก้าวหน้าในผลการทดสอบ ระดับชาติหรือผลการทดสอบอื่น ๆ
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่โรงเรียนกำหนด
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 60
ระดับ 2	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 65
ระดับ 3	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 70
ระดับ 4	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 75
ระดับ 5	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานวิชาการ ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียน 2. รายงานโครงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 3. รายงานสรุปผลกิจกรรมส่งเสริมและซ่อมเสริมทุกชั้น 4. รายงานสรุปผลกิจกรรมปรับพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 5. รายงานสรุปผลกิจกรรมสอนเสริมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 6. รายงานสรุปผลกิจกรรมปรับพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 7. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศ 8. รายงานโครงการติวเข้ม O-NET ยกระดับผลสัมฤทธิ์ พิษิตโรงเรียนดัง

ตารางที่ 37 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S10: มีความรู้และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S10: มีความรู้และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ พร้อมทั้งจะศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นหรืองานอาชีพ
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียนที่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนมีทักษะพื้นฐานและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการเศรษฐกิจพอเพียง 2. รายงานสรุปผลกิจกรรมนักรสหรณน้อย 3. รายงานสรุปผลกิจกรรมตลาดนัดบัวชมพู 4. รายงานสรุปผลกิจกรรมประหยัดและออม 5. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 6. รายงานสรุปผลกิจกรรมลดเวลาเรียนในสายชั้น 7. รายงานสรุปผลกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพนักเรียนด้านทักษะชีวิต

ตารางที่ 38 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S11: มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S11: มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียนกำหนด มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ x 100 ÷ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่โรงเรียน
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ 2. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดี ซื่อสัตย์สุจริต 3. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดีมีวินัย 4. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดี ใฝ่เรียนรู้ 5. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดี อยู่อย่างพอเพียง 6. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดี มุ่งมั่นในการทำงาน 7. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดี รักความเป็นไทย 8. รายงานการเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดี มีจิตสาธารณะ

ตารางที่ 39 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S12: มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S12: มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัย แสดงกิจกรรมมารยาทได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ทักทายแสดงความเคารพด้วยการไหว้และสลาม อ่อนน้อม ถ่อมตน เชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา มารดา ครู แสดงกิจกรรมที่สุภาพ ทั้งการนั่ง การยืน การเดิน และการรับประทานอาหาร
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ร้อยละ 60
ระดับ 2	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ร้อยละ 65
ระดับ 3	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ร้อยละ 70
ระดับ 4	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ละ 75
ระดับ 5	นักเรียนมีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาไทย 2. รายงานสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมทำขนมพื้นบ้าน 3. รายงานสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมประดิษฐ์ของเล่นพื้นบ้าน 4. รายงานสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน 5. รายงานสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมมารยาทงามตามวัฒนธรรมไทย 6. บันทึกพฤติกรรมกรทักทายแสดงความเคารพด้วยการไหว้และสลาม

ตารางที่ 40 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S13: ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S13: ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเข้าใจ แสดงมารยาทที่เหมาะสม และให้เกียรติซึ่งกันและกัน เช่น ไม่แสดงอาการดูหมิ่น หรือรังเกียจในสิ่งที่ตนไม่ชอบ เห็นประโยชน์ของการวัฒนธรรมที่หลากหลายในสังคม ร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและสังคม ท้องถิ่นและปรับตัวได้อย่างกลมกลืนทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งความสามารถในการแนะนำ โน้มน้าวให้คนอื่นเข้าใจได้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความหลากหลาย x 100 ÷ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาไทย 2. บันทึกพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม 3. บันทึกพฤติกรรมการยอมรับในความหลากหลายและแตกต่าง

ตารางที่ 41 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

S14: นักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	S14: นักเรียนมีสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม รักษาสุขภาพกาย สุขภาพจิต อารมณ์ และแสดงออกอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย อยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุขและไม่มีความขัดแย้งกับผู้อื่น
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
สูตรในการคำนวณ	จำนวนนักเรียนที่สุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ผ่านการประเมินด้านสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม ร้อยละ 60
ระดับ 2	ผ่านการประเมินด้านสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม ร้อยละ 65
ระดับ 3	ผ่านการประเมินด้านสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม ร้อยละ 70
ระดับ 4	ผ่านการประเมินด้านสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม ร้อยละ 75
ระดับ 5	ผ่านการประเมินด้านสุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ 2. รายงานพัฒนาการทางร่างกายของนักเรียน 3. รายงานพัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจของนักเรียน 4. รายงานพัฒนาการทางสังคมของนักเรียน 5. รายงานพฤติกรรมกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย 6. แบบประเมิน SDQ.

ตารางที่ 42 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I1: หลักสูตร (ระดับปฐมวัย)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I1: หลักสูตร
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนมีหลักสูตรโรงเรียนที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเตรียมความพร้อมและไม่เร่งรัดวิชาการ ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติ ตอบสนองความต้องการและความแตกต่างของเด็กปกติและกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ สอดคล้องกับวิถีชีวิตของครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น
กลุ่มเป้าหมาย	ครูระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3
สูตรในการคำนวณ	ครูระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3 ที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย $\times 100 \div$ จำนวนครูระดับชั้นอนุบาล 2-3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของครูพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ครูพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย ร้อยละ 60
ระดับ 2	ครูพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย ร้อยละ 65
ระดับ 3	ครูพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย ร้อยละ 70
ระดับ 4	ครูพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย ร้อยละ 75
ระดับ 5	ครูพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานบุคคลร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ตารางที่ 42 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานบุคคล
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานผลการทบทวนหลักสูตร
	2. รายงานการใช้หลักสูตร
	3. รายงานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการเตรียมความพร้อม
	4. รายงานผลการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการเล่น
	5. รายงานผลการจัดประสบการณ์ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ
	6. รายงานการประเมินผลการใช้หลักสูตรในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน

ตารางที่ 43 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I2: ครู (ระดับปฐมวัย)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I2: ครู
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนจัดครูให้เหมาะสมกับภารกิจการเรียนการสอนหรือจัดครูที่จบการศึกษาปฐมวัยหรือผ่านการอบรมการศึกษาปฐมวัยอย่างพอเพียงกับชั้นเรียน มีการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความสามารถในการวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตร ทำให้ครูมีทักษะในการจัดประสบการณ์และประเมินพัฒนาการเด็ก ส่งเสริมให้ครูใช้ประสบการณ์ในการออกแบบกิจกรรม สังเกตและประเมินพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคล มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กและครอบครัว
กลุ่มเป้าหมาย	ครูระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของครูได้รับการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพ
สูตรในการคำนวณ	ครูระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3 ที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสู่ครูมืออาชีพ $\times 100 \div$ จำนวนครูระดับชั้นอนุบาล 2-3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75

ตารางที่ 43 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ครูได้รับการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี ร้อยละ 60
ระดับ 2	ครูได้รับการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี ร้อยละ 65
ระดับ 3	ครูได้รับการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี ร้อยละ 70
ระดับ 4	ครูได้รับการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี ร้อยละ 75
ระดับ 5	ครูได้รับการพัฒนาสู่ครูมืออาชีพไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานบุคคล
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานบุคคล
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานผลการบริหารอัตรากำลัง 2. รายงานผลการประเมินตนเองของครู 3. รายงานผลการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน 4. รายงานผลวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตร 5. รายงานผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักสูตร 6. รายงานผลการประเมินพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 44 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I3: สภาพแวดล้อม (ระดับปฐมวัย)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I3: สภาพแวดล้อม
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่คำนึงถึงความปลอดภัย เน้นการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ มีมุมประสบการณ์หลากหลาย มีสื่อการเรียนรู้ เช่น ของเล่น หนังสือนิทาน สื่อจากธรรมชาติ สื่อเทคโนโลยี สื่อเพื่อการสืบเสาะหาความรู้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3

ตารางที่ 44 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ สืบเนื่องจากโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้
สูตรในการคำนวณ	นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3 ที่ได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียน ระดับชั้นอนุบาล 2-3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	นักเรียนได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ สืบเนื่องจากโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ร้อยละ 60
ระดับ 2	นักเรียนได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ สืบเนื่องจากโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ร้อยละ 65
ระดับ 3	นักเรียนได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ สืบเนื่องจากโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ร้อยละ 70
ระดับ 4	นักเรียนได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ สืบเนื่องจากโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ร้อยละ 75
ระดับ 5	นักเรียนได้การเรียนรู้เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เล่นแบบร่วมมือร่วมใจ สืบเนื่องจากโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ตารางที่ 44 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานผลการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน
	2. รายงานผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รายบุคคล
	3. รายงานผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกลุ่ม
	4. รายงานผลการเรียนรู้ที่เน้นการเล่นแบบร่วมมือร่วมใจ
	5. จำนวนมุมประสบการณ์ในห้องเรียน
	6. จำนวนสื่อการเรียนรู้ในห้องเรียน ห้องสมุด และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ
	7. จำนวนของเล่นในห้องสมุดของเล่น
	8. จำนวนหนังสือนิทานที่เด็กสามารถเข้าไปอ่านได้
	9. จำนวนสื่อจากธรรมชาติ สื่อเทคโนโลยี สื่อเพื่อการสืบเสาะหาความรู้

ตารางที่ 45 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I4: สื่อเทคโนโลยี (ระดับปฐมวัย)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I4: สื่อเทคโนโลยี
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนอำนวยความสะดวกและให้บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุและอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์และพัฒนาครู
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงบริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้
สูตรในการคำนวณ	นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง อนุบาล 3 ที่สามารถเข้าถึงบริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ $\times 100 \div$ จำนวนนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2-3 ทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	นักเรียนใช้บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 60
ระดับ 2	นักเรียนใช้บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 65
ระดับ 3	นักเรียนใช้บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 70

ตารางที่ 45 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ระดับ 4	นักเรียนใช้บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 75
ระดับ 5	นักเรียนใช้บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานวิชาการ
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. สถิติการใช้บริการสื่อโทรทัศน์
	2. สถิติการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ
	3. สถิติการใช้บริการวัสดุและอุปกรณ์ที่เป็นสำหรับการเรียน

ตารางที่ 46 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I1: เป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจ (ระดับประถมศึกษา)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I1: เป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ความต้องการ ของชุมชน วัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด
กลุ่มเป้าหมาย	ครูโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และ พันธกิจด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
สูตรในการคำนวณ	จำนวนครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจด้าน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน x 100 ÷ จำนวนครูทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ผ่าน	โรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจด้านการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 46 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ไม่ผ่าน	โรงเรียนไม่มีการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้อย่างชัดเจน
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานงบประมาณ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานงบประมาณ
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. เป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน

ตารางที่ 47 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I2: ระบบบริหารจัดการ (ระดับประถมศึกษา)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I2: ระบบบริหารจัดการ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนสามารถบริหารจัดการคุณภาพของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งในส่วนของการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาการนำแผนไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารอัตรากำลังทรัพยากรทางการศึกษา และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีระบบการนิเทศภายใน การนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรและเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนา และรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา
กลุ่มเป้าหมาย	ครูโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของครูมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามวงจรคุณภาพ PDCA ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตาม ตรวจสอบ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
สูตรในการคำนวณ	จำนวนครูมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามวงจรคุณภาพ PDCA x 100 ÷ จำนวนครูทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75

ตารางที่ 47 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ผ่าน	โรงเรียนมีการบริหารจัดการตามวงจรคุณภาพ PDCA
ไม่ผ่าน	โรงเรียนไม่มีการบริหารจัดการตามวงจรคุณภาพ PDCA
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานงบประมาณ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายบริหารงานงบประมาณ
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. หลักฐานที่แสดงถึงการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
	2. หลักฐานที่แสดงถึงการนำแผนไปปฏิบัติ
	3. หลักฐานการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและปรับปรุงงาน
	4. การบริหารอัตรากำลัง
	5. การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตารางที่ 48 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

I3: พัฒนาวិชาการ (ระดับประถมศึกษา)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	I3: พัฒนาวิชาการ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนบริหารจัดการเกี่ยวกับงานวิชาการ ทั้งการพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นคุณภาพนักเรียนรอบด้าน เชื่อมโยงวิถีชีวิตจริง และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มที่เรียนแบบปกติหรือกลุ่มที่เรียนร่วมด้วย
กลุ่มเป้าหมาย	ครูโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของครูมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการ
สูตรในการคำนวณ	จำนวนครูมีส่วนร่วมในการการพัฒนางานวิชาการ x 100 ÷ จำนวนครูทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75

ตารางที่ 48 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ผ่าน	โรงเรียนการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นคุณภาพนักเรียนรอบด้าน เชื่อมโยงวิถีชีวิตจริง และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
ไม่ผ่าน	โรงเรียนไม่มีการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นคุณภาพนักเรียนรอบด้าน เชื่อมโยงวิถีชีวิตจริง และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานวิชาการ
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานผลการพัฒนาหลักสูตร 2. รายงานผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตารางที่ 49 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

14: พัฒนาครู (ระดับประถมศึกษา)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	14: พัฒนาครู
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ จัดให้มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนางานและการเรียนรู้ของนักเรียน
กลุ่มเป้าหมาย	ครูโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของครูที่ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ.
สูตรในการคำนวณ	จำนวนครูที่ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. x 100 ÷ จำนวนครูทั้งหมด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ผ่าน	ครูได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง/ปี
ไม่ผ่าน	ครูได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด น้อยกว่า 12 ชั่วโมง/ปี

ตารางที่ 49 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานบุคคล
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานบุคคล
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานผลการพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ
	2. รายงานผลการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตารางที่ 50 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

15: สภาพแวดล้อม (ระดับประถมศึกษา)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	15: สภาพแวดล้อม
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีความปลอดภัย
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้รับการบริการห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีความปลอดภัย
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ผ่าน	นักเรียนได้รับการบริการห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีความปลอดภัย
ไม่ผ่าน	นักเรียนได้รับการบริการห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีความปลอดภัยน้อยกว่าร้อยละ 50
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ตารางที่ 50 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. จำนวนแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน
	2. รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายสถานศึกษาปลอดภัย
	3. รายงานผลการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 51 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

16: จัดระบบเทคโนโลยี (ระดับประถมศึกษา)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	16: จัดระบบเทคโนโลยี
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	โรงเรียนจัดระบบการจัดการ การพัฒนาและการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนเข้าถึงบริการเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ผ่าน	โรงเรียนจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก
ไม่ผ่าน	โรงเรียนจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูฝ่ายบริหารงานทั่วไป
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานผลการจัดระบบการจัดการในภาพรวม
	2. รายงานผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน
	3. รายงานผลการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

ตารางที่ 52 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	D1: การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างเต็มศักยภาพ ร้อยละ 100
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือผ่านกิจกรรมครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 60
ระดับ 2	ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 65
ระดับ 3	ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 70
ระดับ 4	ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 75
ระดับ 5	ครูประจำชั้นมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น และผู้ช่วยครูประจำชั้น
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
	2. รายงานการจัดกิจกรรมรู้จักนักเรียนด้วยระเบียบวิธีสอน
	3. รายงานการจัดกิจกรรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนด้วย SDQ

ตารางที่ 53 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

D2: กิจกรรมพัฒนานักเรียน

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	D2: กิจกรรมพัฒนานักเรียน
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาเต็มศักยภาพ ร้อยละ 100
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 53 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาเต็มศักยภาพ
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาเต็มศักยภาพ
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ร้อยละ 60
ระดับ 2	ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ร้อยละ 65
ระดับ 3	ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ร้อยละ 70
ระดับ 4	ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ร้อยละ 75
ระดับ 5	ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายวิชาการ ร่วมกับฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น และครูทุกคนในโรงเรียน
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. รายงานการจัดกิจกรรมวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล 3. รายงานการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

ตารางที่ 54 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

D3: กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	D3: กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างเต็มศักยภาพ ร้อยละ 100
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้รับการส่งเสริมความสามารถในทุกมิติ
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75

ตารางที่ 54 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ร้อยละ 60
ระดับ 2	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ร้อยละ 65
ระดับ 3	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ร้อยละ 70
ระดับ 4	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ร้อยละ 75
ระดับ 5	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น และครูทุกคนในโรงเรียน
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. รายงานการจัดกิจกรรมโฮมรูม 3. รายงานการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

ตารางที่ 55 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างเต็มศักยภาพ ร้อยละ 100
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้รับการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ครูป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ ร้อยละ 60
ระดับ 2	ครูป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ ร้อยละ 65
ระดับ 3	ครูป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ ร้อยละ 70
ระดับ 4	ครูป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ ร้อยละ 75

ตารางที่ 55 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ระดับ 5	ครูป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติ ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น และครูทุกคนในโรงเรียน
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
	2 รายงานการจัดกิจกรรมให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น
	3. รายงานการจัดกิจกรรมในห้องเรียน
	4 รายงานการจัดกิจกรรมซ่อมเสริม
	5 รายงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
	6 รายงานการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
	7 รายงานการจัดกิจกรรม Buddy Family

ตารางที่ 56 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

D5: การแก้ไขปัญหาเป็นรายกรณี

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	D5: การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายกรณี
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างเต็มศักยภาพ ร้อยละ 100
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาเป็นรายกรณี
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	ปัญหาของนักเรียนได้รับการแก้ไข ร้อยละ 60
ระดับ 2	ปัญหาของนักเรียนได้รับการแก้ไข ร้อยละ 65
ระดับ 3	ปัญหาของนักเรียนได้รับการแก้ไข ร้อยละ 70
ระดับ 4	ปัญหาของนักเรียนได้รับการแก้ไข ร้อยละ 75
ระดับ 5	ปัญหาของนักเรียนได้รับการแก้ไข ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 56 (ต่อ)

รายละเอียดตัวชี้วัด	
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ร่วมกับฝ่ายวิชาการ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูประจำชั้น และครูทุกคนในโรงเรียน
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
	2. รายงานการจัดกิจกรรมวิเคราะห์พิจารณาข้อมูลเพื่อส่งต่อ
	3. รายงานการจัดกิจกรรมการส่งต่อภายใน
	4. รายงานการจัดกิจกรรมการส่งต่อภายนอก

ตารางที่ 57 รายละเอียดตัวชี้วัด (Key Performance Indicator Template: KPI Template)

B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

รายละเอียดตัวชี้วัด	
ชื่อตัวชี้วัด	B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
วัตถุประสงค์ของตัวชี้วัด	ครูดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้
กลุ่มเป้าหมาย	นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6
เป้าหมาย	ร้อยละ 80.00 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
ข้อมูลปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 75
เกณฑ์ความสำเร็จ	
ระดับ 1	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินงาน ร้อยละ 60
ระดับ 2	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินงาน ร้อยละ 65
ระดับ 3	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินงาน ร้อยละ 70
ระดับ 4	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินงาน ร้อยละ 75
ระดับ 5	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินงาน ร้อยละ 80
ความถี่ในการเก็บข้อมูล	ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
เจ้าภาพหลัก	ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ
ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล	ครูทุกคนในโรงเรียน
เครื่องมือเก็บข้อมูล	1. รายงานโครงการพัฒนาระบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศ
	2. รายงานโครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

7. ผลการวิเคราะห์กิจกรรมและการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม
และความจำเป็นที่ต้องดำเนินการ แสดงข้อมูลในตารางที่ 59-60

ตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมและจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมและความจำเป็นที่
ต้องดำเนินการ ระดับปฐมวัย

แผนงาน	ขนาด	ความ เป็นไปได้	ความ เร่งด่วน	การใช้ งบประมาณ	ความ สนใจ	รวม
กิจกรรม I (Know Students Individually): การรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล						
1. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูล พื้นฐานของนักเรียน ครอบครัว สุขภาพ การเรียน ฯลฯ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
2. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูล น้ำหนักส่วนสูงของนักเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
3. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูล พฤติกรรมของนักเรียน	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
4. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูล การปรับตัวและทำงานร่วมกับ เพื่อน	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
5. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลด้าน การเรียน ความสามารถ ความ สนใจของนักเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.60	5.00	24.60
กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนาเด็ก						
1. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ด้านร่างกาย	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ด้านอารมณ์และจิตใจ	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	24.00

ตารางที่ 58 (ต่อ)

แผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาด	ความเป็นไปได้	ความ เร่งด่วน	การใช้ งบประมาณ	ความ สนใจ	รวม
กิจกรรม P (Students Problem Protection) ป้องกันปัญหา						
1. คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25
2. กิจกรรมโฮมรูม	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	24
3. ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	24
4. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25
5. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านความ ประพฤติของนักเรียน	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	24
6. จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25
7. จัดกิจกรรม Buddy Family	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	23
เฉลี่ย	5.00	4.86	4.43	5.00	5.00	24.29
กิจกรรม S (Students Solve Problems): การแก้ไขปัญหา						
1. การส่งต่อภายใน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
2. การส่งต่อภายนอก	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	23.00
เฉลี่ย	5.00	4.50	4.50	5.00	5.00	24.00
เฉลี่ยทั้ง 5 กิจกรรม	5.00	4.87	4.69	4.87	5.00	24.43

จากตารางที่ 58 พบว่า จากการวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมและความจำเป็นที่ต้องดำเนินการ สอดคล้องกับแผนงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี 2559 ระดับปฐมวัย มีผลการประเมินเฉลี่ย 24.43 คะแนน สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 กิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียน ลำดับที่ 2 กิจกรรม I (Know Students Individually) คือ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ลำดับที่ 3 กิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหา ลำดับที่ 4 กิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียน และลำดับที่ 5 กิจกรรม S (Students Solve Problems) คือ การแก้ไขปัญหา ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ 25.00, 24.60, 24.29, 24.25 และ 24.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 59 การวิเคราะห์กิจกรรมและการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมและความจำเป็นที่
ต้องดำเนินการ ระดับประถมศึกษา

แผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาด	ความเป็นไปได้	ความ เร่งด่วน	การใช้ งบประมาณ	ความ สนใจ	รวม
กิจกรรม I (Know Students Individually) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1. วิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
2. คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	24.00
เฉลี่ย	5.00	4.50	5.00	5.00	5.00	24.50
กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนานักเรียน						
1. พัฒนาทักษะการอ่าน	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	24.00
2. พัฒนาทักษะการเขียน	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
3. พัฒนาทักษะการสื่อสาร	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	24.00
4. พัฒนาทักษะการคิดคำนวณ	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
5. พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์	5.00	5.00	5.00	4.00	4.00	23.00
6. พัฒนาทักษะการสร้างนวัตกรรม	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
7. พัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์	5.00	5.00	4.00	5.00	4.00	23.00
8. เด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
9. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	24.00
10. อาชีพ “คนดีมีงานทำ”	5.00	5.00	4.00	4.00	5.00	22.00
11. ส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์	5.00	4.00	4.00	5.00	4.00	22.00
12. ICT นำรู้ ก้าวทันไอที	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
13. อนุรักษ์ความเป็นไทย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	25.00
14. เด็กดีศรีอนุบาล	5.00	4.00	4.00	4.00	4.00	21.00

ตารางที่ 59 (ต่อ)

แผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ขนาด	ความเป็นไปได้	ความ เร่งด่วน	การใช้ งบประมาณ	ความ สนใจ	รวม
4. ซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานที่จำเป็น	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
5. งานพยาบาล	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	24.00
6. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียน	5.00	5.00	5.00	4.00	4.00	23.00
7. พัฒนากาชาโภชนาการ	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
8. ฝึกระวังโรคติดต่อในโรงเรียน	5.00	5.00	5.00	4.00	4.00	23.00
9. เพื่อนช่วยเพื่อน	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
10. Buddy Family	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	24.00
เฉลี่ย	5.00	5.00	5.00	4.40	4.70	24.10
กิจกรรม S (Students Solve Problems): การแก้ไขปัญหา						
1. การส่งต่อภายใน	5.00	5.00	4.00	4.00	4.00	22.00
2. การส่งต่อภายนอก	5.00	4.00	4.00	4.00	4.00	21.00
เฉลี่ย	5.00	4.50	4.00	4.00	4.00	21.50
เฉลี่ยทั้ง 5 กิจกรรม	5.00	4.72	4.63	4.51	4.62	23.47

จากตารางที่ 59 พบว่า จากการวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมและความจำเป็นที่ต้องดำเนินการ สอดคล้องกับแผนงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี 2559 ระดับประถมศึกษา มีผลการประเมินเฉลี่ย 23.47 คะแนน สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 กิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ลำดับที่ 2 กิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียน ลำดับที่ 3 กิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหา ลำดับที่ 4 กิจกรรม S (Students Solve Problems) คือ การการแก้ไขปัญหา และลำดับที่ 5 กิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียน ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ 24.50, 24.33, 24.10, 23.47 และ 23.31 ตามลำดับ

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการศึกษาระยะที่ 4: ระยะทดลองใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรอบที่ 1 (R₂)

1. ผลการวางแผน (Plan: P)

1.1 ผลการประชุมชี้แจงการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน

1.1.1 ระดับห้องเรียน

โรงเรียนมีมติร่วมกันที่จะให้ครูประจำชั้นนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) มาใช้ในระดับห้องเรียน ภายใต้แผนการดำเนินงาน 5 กิจกรรม ได้แก่

(1) กิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูประจำชั้นมีหน้าที่ 6 ประการ ได้แก่ (1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน โดยจัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคล จำแนกเป็นข้อมูลด้านความสามารถ พฤติกรรม ครอบครัว สังคม ความถนัด ความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม SDQ และระเบียบสละสม จัดทำข้อมูลน้ำหนักส่วนสูงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย ข้อมูลพัฒนาการและสมรรถภาพทางร่างกายตามเกณฑ์ของกรมอนามัย ข้อมูลด้านพฤติกรรมเคลื่อนไหว การทรงตัว การใช้มือและตาประสานการทำงานร่วมกัน ข้อมูลพัฒนาการด้านอารมณ์ พฤติกรรมการแสดงออก การทำงานเป็นทีม ความมั่นใจในตนเองและกิจวัตรประจำวันของนักเรียนในขณะที่อยู่ที่โรงเรียน รวมทั้งข้อมูลด้านคุณลักษณะพึงประสงค์ 8 ประการ คือ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (2) จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล (3) นำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล (4) ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (5) เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และ (6) วิเคราะห์ข้อมูล

(2) กิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียน โดยครูประจำชั้นมีหน้าที่ 3 ประการ คือ (1) คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน (2) สรุปรายชื่อสารสนเทศที่ได้จากการคัดกรองและจำแนกนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 นักเรียนกลุ่มปกติ (กลุ่มวางใจ) กลุ่มที่ 2 นักเรียนกลุ่มเสี่ยง (กลุ่มใส่ใจ) กลุ่มที่ 3 นักเรียนกลุ่มมีปัญหา (กลุ่มเอาใจ) และกลุ่มที่ 4 นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ (กลุ่มสนใจ) และ (3) จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ นั่นคือ คุณภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและคุณภาพด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

(3) กิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียน ครูจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ระดับปฐมวัย โรงเรียนให้ความสำคัญกับกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ (1) หลักสูตร ครุ นำมามาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรลงสู่ห้องเรียน มุ่งเน้นการเสริมสร้างพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเตรียมความพร้อมและไม่เร่งรัดวิชาการ จัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติ (2) จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน พัฒนาครูในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (3) จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย มีมุมประสบการณ์และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย สร้างประสบการณ์ให้เด็กมีพื้นที่ในการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เรียนรู้เป็นกลุ่ม และการเล่นแบบร่วมมือร่วมใจ และ (4) บริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครู

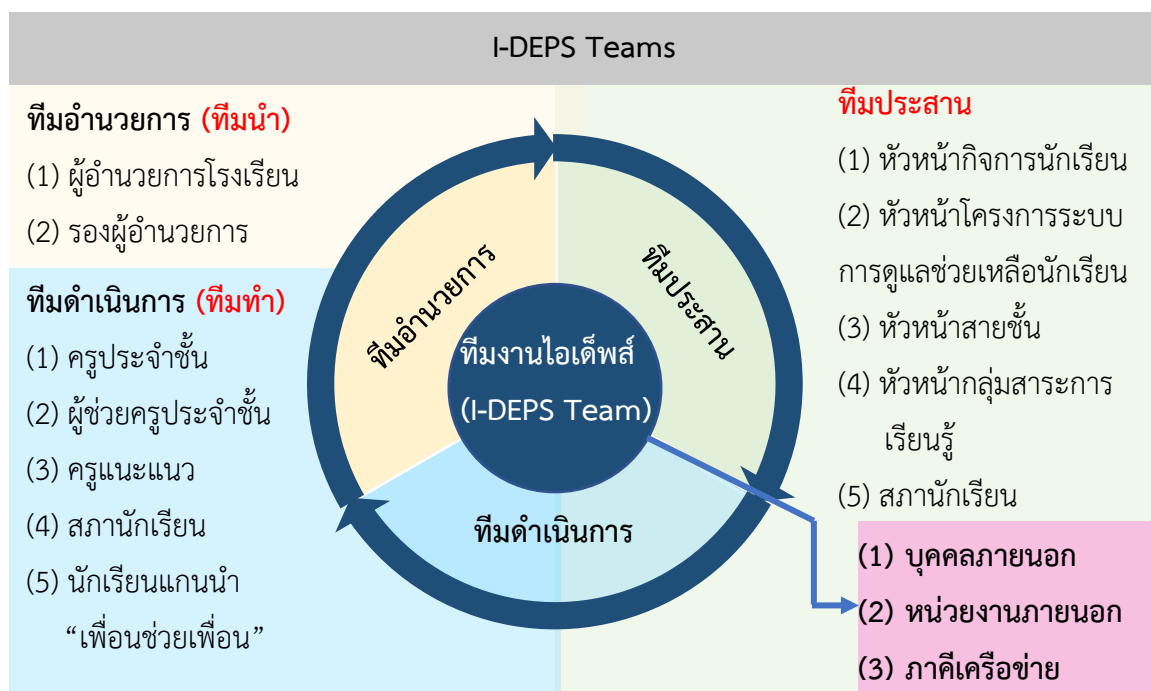
3.2 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนให้ความสำคัญกับระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ พัฒนางานวิชาการที่เน้นคุณภาพของนักเรียนรอบด้าน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกมิติ พัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนให้เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและครอบคลุมทุกกลุ่ม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูสู่ครูมืออาชีพ เพื่อให้ครูสามารถส่งเสริมพัฒนานักเรียนในทุกมิติ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้

(4) กิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหา ครูประจำชั้นมีหน้าที่ป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกมิติผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรม Buddy Family ฯลฯ นอกจากนั้น โรงเรียนควรประสานความร่วมมือไปยังคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นแก่นักเรียนในขณะที่นักเรียนกลับไปอยู่กับครอบครัวและคนในชุมชน

(5) กิจกรรม S (Students Solve Problems) คือ การแก้ไขปัญหา ครูประจำชั้นมีหน้าที่ส่งต่อความช่วยเหลือและรายงานผลการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นรายกรณี ภายใต้ 4 แผน คือ (1) การส่งต่อภายในไปยังครูและบุคลากรภายในโรงเรียนที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนในเบื้องต้น (2) ส่งต่อไปยังหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหารุนแรงและโรงเรียนไม่สามารถจัดการหรือแก้ไขปัญหาได้ตามลำพัง (3) รายงานผลการแก้ไขปัญหาไปยังผู้บริหารเป็นระยะ ๆ โดยเน้นการรายงานความก้าวหน้าที่เกิดจากการแก้ไขปัญหา รายงานผลที่เกิดในระหว่างดำเนินการ กรณีที่ยังแก้ไขยังไม่แล้วเสร็จ และ (4) รายงานผลความสำเร็จและความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเมื่อสิ้นปีการศึกษา

1.1.2 ระดับโรงเรียน

โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีเอส โมเดล (I-DEPS Model) มีชื่อว่า “ทีมงานไอดีพีเอส” (I-DEPS Team) ประกอบด้วย คณะกรรมการ 3 ชุด ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) และคณะกรรมการดำเนินการ (ทีมทำ) แสดงรายละเอียดในภาพที่ 18

ภาพที่ 18 โครงสร้างคณะกรรมการขับเคลื่อนงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา “ทีมงานไอดีพีเอส” (I-DEPS Team)

1.2 ผลการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน “ทีมงานไอดีพีเอส” (I-DEPS Team) โรงเรียนแต่งตั้งคำสั่งคณะกรรมการดำเนินงานตามคำสั่งโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ที่ 98/2 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2559 เรื่อง “แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา” ประกอบด้วย (1) คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) (2) คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) (3) คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ)

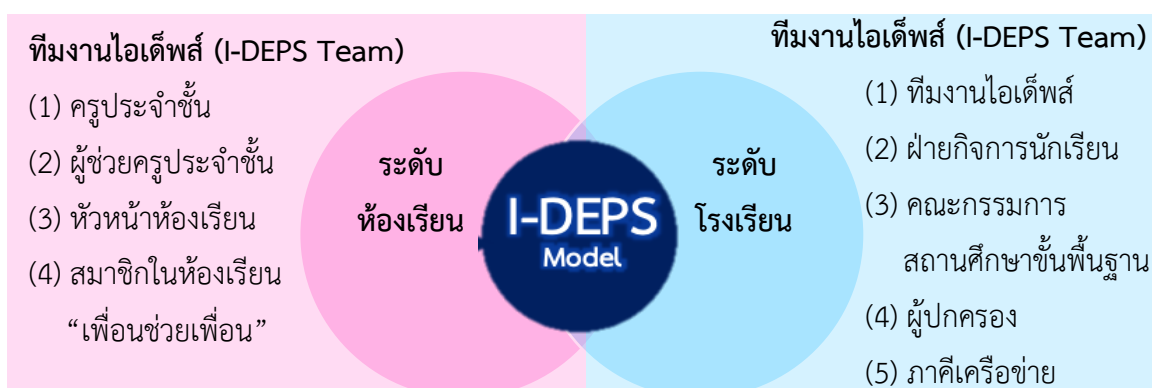
1.3 ผลการมอบหมายงานตามภารกิจ ผู้อำนวยการโรงเรียนมอบหมายงานให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ดังนี้

1.3.1 คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) มีหน้าที่ 4 ข้อ ได้แก่ (1) กำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน (2) แต่งตั้งคณะกรรมการ ประชุมกรรมการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (3) นิเทศ ติดตาม กำกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ (4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่โรงเรียนกำหนด

1.3.2 คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) มีหน้าที่ 6 ข้อ ได้แก่ (1) เป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (2) ประสานงานกับคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (3) จัดทำเอกสาร เครื่องมือการประเมิน จัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร (4) จัดประชุมคณะกรรมการ 3 ฝ่าย คือ ทีมนำ ทีมประสานและทีมทำ เดือนละ 1 ครั้ง (5) รายงานสรุปผลการดำเนินงาน และ (6) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

1.3.2 คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) มีหน้าที่ 5 ข้อ ได้แก่ (1) ประสานงานผู้เกี่ยวข้องประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในระดับห้องเรียนและระดับสายชั้น (2) บันทึกหลักฐานและรายงานผลการปฏิบัติงานในระดับสายชั้น (3) สำนวจความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานของครูประจำชั้น (4) ประชุมทีมงานสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และ (5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ผลการปฏิบัติตามแผน (Act: A) โรงเรียนแต่งตั้งดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน ไปทดลองใช้ระบบในรอบที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 19 ผลการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ที่ได้พัฒนาในรอบที่ 1 ไปทดลองใช้ในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน

3. ผลการสังเกตการณ์ (Observe: O) จากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ในรอบที่ 1 สามารถสรุปผลการสังเกตการณ์ได้ดังนี้

ภาพที่ 20 ผลการสังเกตการณ์ผลการนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล

(I-DEPS Model) ไปใช้ในรอบที่ 1

4. ผลการสะท้อนผล (Reflect: R) โดยผู้วิจัยได้ร่วมกับทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลักสะท้อนผลการนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในระดับห้องเรียน ระดับสายชั้นและระดับโรงเรียน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

4.1 สภาพปัญหาที่พบ คือ ครูยังไม่สามารถจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่ครอบคลุมความสามารถของนักเรียนในทุกด้าน โดยเฉพาะกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านดนตรีและด้านศิลปะ ทำให้นักเรียนกลุ่มพิเศษไม่ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศได้อย่างแท้จริง

4.2 ข้อค้นพบ คือ โรงเรียนควรกำหนดนโยบาย “การสร้างภาคีเครือข่าย” ในการพัฒนานักเรียนและนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ตั้งแต่ขั้นตอนการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (กิจกรรม I) การพัฒนานักเรียนตามความถนัด ความสนใจและต้องการของนักเรียน (กิจกรรม D) การส่งเสริมนักเรียนให้ได้เรียนรู้และพัฒนาในทุกมิติ (กิจกรรม E) การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดความเสี่ยงกับนักเรียนทั้งในขณะที่อยู่ที่บ้าน ในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน (กิจกรรม P) และการแก้ไขปัญหาพร้อมกันระหว่าง “บ้าน” “โรงเรียน” และ “ชุมชน” (กิจกรรม S)

4.3 ประเด็นท้าทาย คือ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

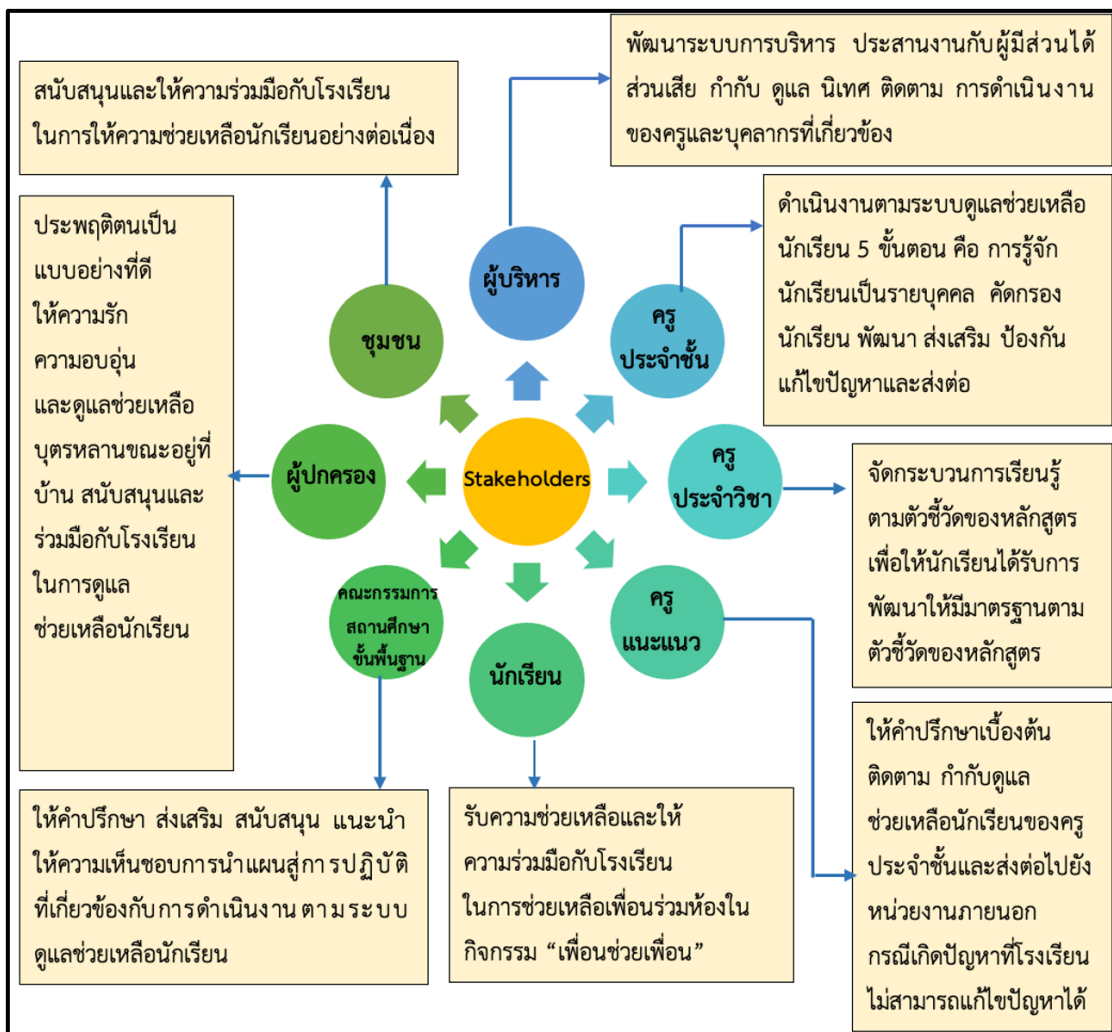
4.4 อุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ ครูย้ายบ่อยและเปลี่ยนแปลงครูประจำชั้นบ่อยครั้ง ทำให้การดูแลช่วยเหลือและพัฒนานักเรียนขาดความต่อเนื่อง

4.5 แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ การประสานความร่วมมือระหว่าง “โรงเรียน” และ “เครือข่ายภาคีที่เกี่ยวข้อง” เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งการพัฒนา “ระบบการติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคล” เพื่อติดตามพัฒนาการของนักเรียนแม้ว่านักเรียนจะสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลราธิวาสไปแล้วและกำลังศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

ผลการศึกษาระยะที่ 5: ระยะการประเมินและปรับปรุงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรอบที่ 1 (D₂)

1. ผลวางแผน (Plan: P)

1.1 ผลการทดลองใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์โมเดล (I-DEPS Model) ในรอบที่ 1 พบว่า โรงเรียนมีระบบการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน กำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม ครูเห็นคุณค่าและความจำเป็นในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการจัดประชุมถอดบทเรียนที่เกิดจากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เดือนละ 1 ครั้ง ข้อค้นพบจากขั้นตอนการวางแผน คือ โรงเรียนควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ใน ระดับห้องเรียน ระดับสายชั้นและระดับโรงเรียน ดังนี้

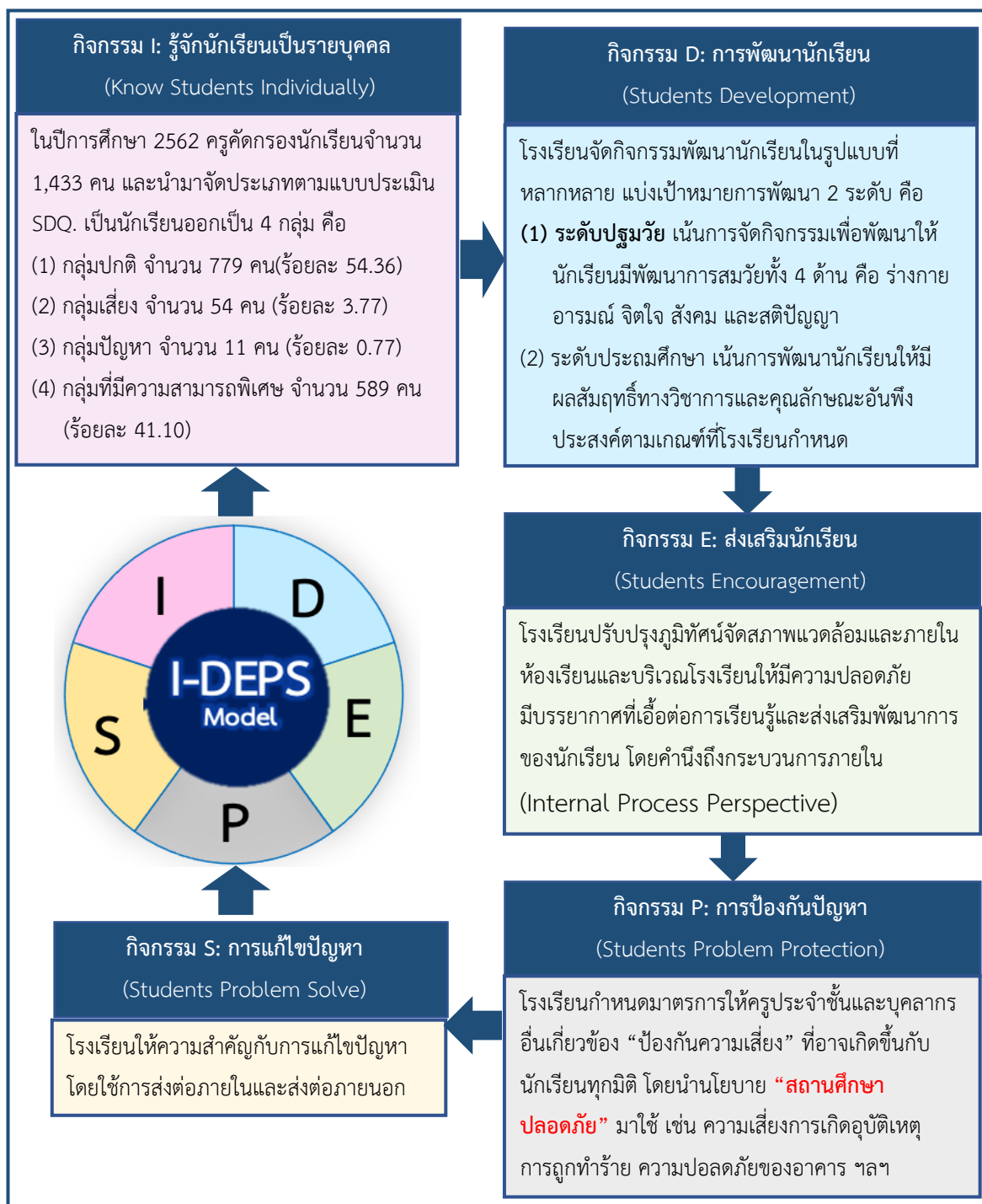
ภาพที่ 21 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและคนในชุมชนในการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้

1.2 ผลการวิเคราะห์ SWOT ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) สรุปได้ ดังนี้

ภาพที่ 22 ผลการวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model)

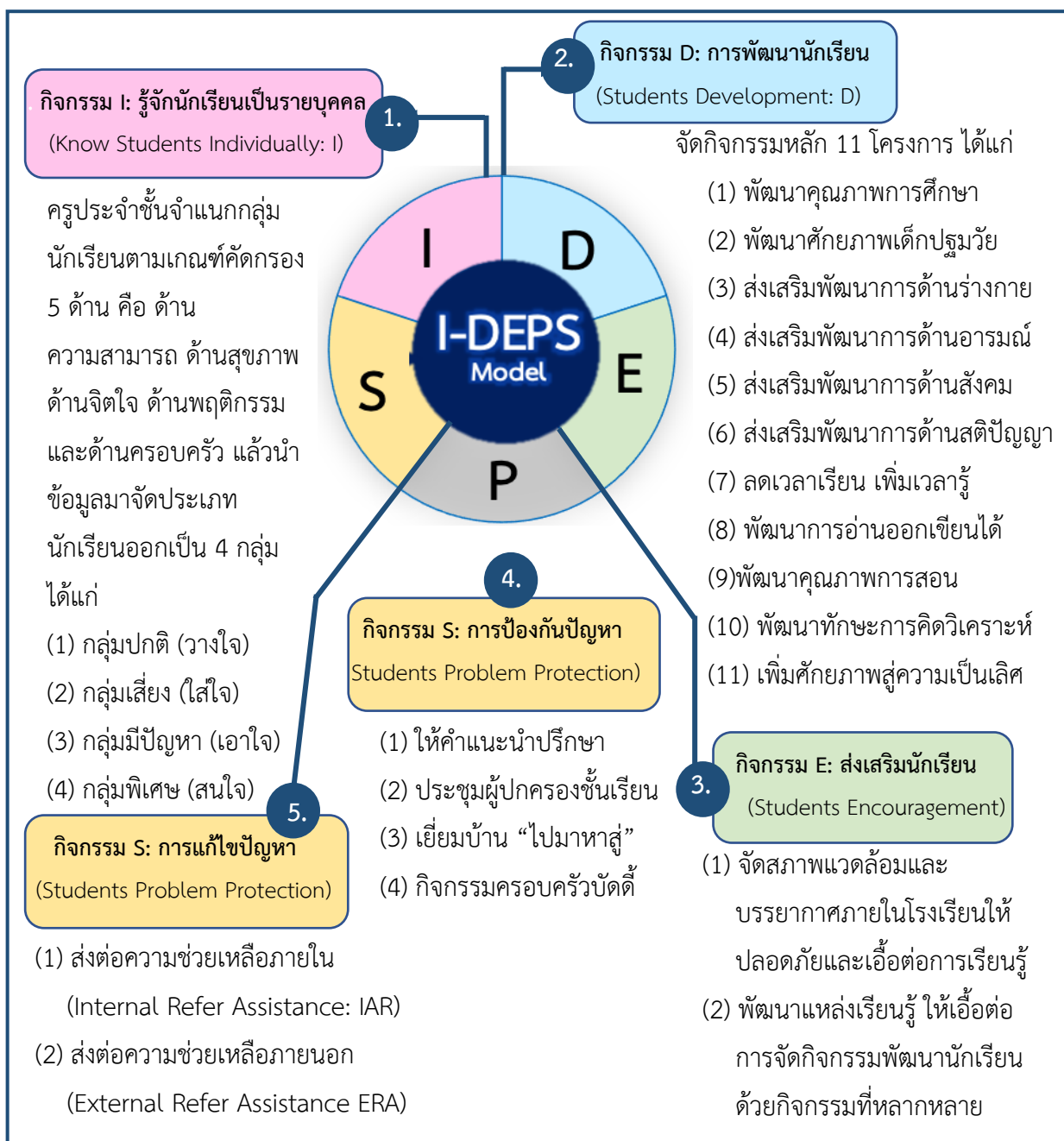
2. ผลการดำเนินการตามแผน (Act: A) พบว่า ผลจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) ที่พัฒนาขึ้นในรอบที่ 2 สามารถได้ดังนี้

ภาพที่ 23 ผลการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีเอส โมเดล (I-DEPS Model) ที่พัฒนาขึ้นในรอบที่ 2

3. ผลการสังเกตการณ์ (Observe)

การนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ไปทดลองใช้ในรอบที่ 2 (ระยะที่ 5) สามารถสรุปได้ดังนี้

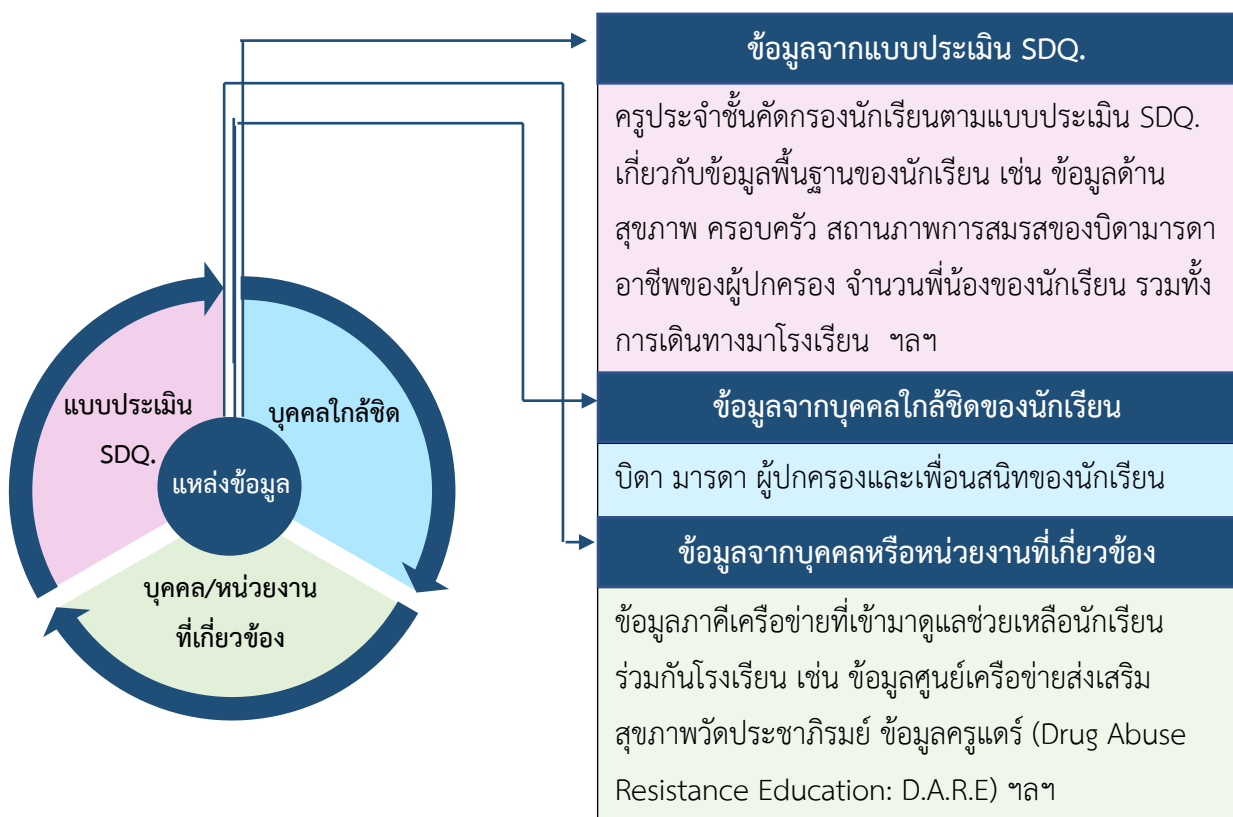

ภาพที่ 24 ผลที่ได้จากการสังเกตการณ์ (Observe) เกี่ยวกับการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ไปทดลองใช้ในระยะที่ 5

4. ผลการสะท้อนผล (Reflect: R)

4.1 ผลการสะท้อนกิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.1.1 สภาพปัจจุบันของการนำระบบไปใช้ พบว่า ครูประจำชั้นจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถด้านการอ่าน เขียน สื่อสาร คิดคำนวณ สร้างนวัตกรรม ใช้เทคโนโลยี รวมทั้งจัดกลุ่มนักเรียนตามลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง สุขภาพ ความถนัด ความสนใจ และความสามารถพิเศษ ฯลฯ โดยจัดเก็บข้อมูลจากแบบประเมิน SDQ. การสัมภาษณ์บุคคลใกล้ชิดกับนักเรียน รวมทั้งสอบถามจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน สามารถสรุปแหล่งข้อมูลได้ ดังนี้

ภาพที่ 25 สภาพปัจจุบันของการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีเอส โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม I (Know Students Individually)

4.1.2 ข้อค้นพบจากการจัดกิจกรรม I พบว่า ครูประจำชั้นรู้จักนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง สามารถคัดกรองและจำแนกนักเรียนตามระดับความสามารถ สุขภาพ จิตใจ พฤติกรรมและครอบครัว โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ โดยใช้แบบประเมินจุดแข็งจุดอ่อน (The Strengths and Difficulties Questionnaire: SDQ.) ของสำนักงานพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

4.1.3 วิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรจัดทำระบบการจัดการข้อมูล (Knowledge Management: KM) ในรูปแบบออนไลน์ โดยคำนึงถึง “ความปลอดภัยและเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ” เพื่อให้ผู้รับผิดชอบสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลและสามารถให้การดูแลช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็ว

4.2 ผลการสะท้อนกิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียน พบว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนา 11 โครงการ ได้แก่

โครงการที่ 1 โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครอง ให้ความสำคัญกับ “การเรียนรู้ผ่านการเล่น” โดยถือว่า การเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ เพราะการเล่นช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุล

จากการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย ทำให้เด็กได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีทักษะการเคลื่อนไหวตามวัย มีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพของตนเองและคนรอบข้าง แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม เช่น จัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย การสร้างสุขภาวะทางโภชนาการ การพัฒนาสมรรถภาพด้านร่างกาย การส่งเสริมสุขภาพอนามัยเด็ก กิจกรรมอนุบาลเกมส์ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเด็กคีรีอนุบาล ฯลฯ

โครงการที่ 2 โครงการพัฒนาศักยภาพเด็กปฐมวัย จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมและฝึกทักษะการเข้าสังคมในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น จัดกิจกรรมฝึกทักษะด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ กิจกรรมค่ายหนูน้อยคนเก่ง กิจกรรมส่งเสริมความเป็นเลิศ และกิจกรรมหนูน้อยรักการอ่าน

จากการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กเล่นและทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อนในห้องเรียนได้ สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว มีทักษะทางภาษาเหมาะสมกับวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นความคาดหวังที่ผู้ให้ข้อมูลหลักต้องการให้เกิดผลต่อเด็กในอนาคต

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมฝึกทักษะการแก้ปัญหาด้วยกิจกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในอนาคต

โครงการที่ 3 โครงการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาทในกิจวัตรประจำวัน เช่น ใช้มือในการหยิบแก้ว

น้ำ แปรงสีฟัน ซ้อน ส้อม และทำความสะอาดภายในห้องเรียน ครูจัดกิจกรรมให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพ และสุขอนามัยของตนเอง จัดอาหารกลางวันตามหลักโภชนาการเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับประทานที่มีประโยชน์ จัดอาหารเสริม (นม) ให้เด็กได้ดื่มทุกวันในช่วงตอนเช้าและจัดอาหารว่างช่วงบ่าย จัดกิจกรรม กีฬาภายในโรงเรียน กิจกรรมออกกำลังกายตอนเช้า จัดกิจกรรมส่งเสริมกล้ามเนื้อเล็ก เช่น ปั่นดินน้ำมัน สร้างภาพด้วยการฉีก ตัด ปะ การวาดภาพระบายสี ฯลฯ

จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ทำให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงเป็นไปตามมาตรฐาน กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงและมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า ควรจัดกิจกรรมฝึกทักษะการทรงตัว กิจกรรมเคลื่อนไหวและกิจกรรมกลางแจ้ง

โครงการที่ 4 โครงการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า เด็ก่าเร็ง มีความสุขที่ได้มาโรงเรียน มีความมั่นใจในตนเอง

จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ทำให้เด็กมีความสุขกับกิจกรรมเคลื่อนไหว สนุกสนานกับกิจกรรมเต้นประกอบจังหวะและการร้องเพลง รู้สึกดีต่อตนเองและผู้อื่น กล้าแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความเป็นเลิศด้านดนตรีนาฏศิลป์ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานด้วยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

โครงการที่ 5 โครงการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า ครูได้จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง รับผิดชอบตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่น แต่งตัวเองได้ ใส่รองเท้าได้ด้วยตนเอง รับประทานอาหารแล้วรู้จักเก็บจาน เล่นแล้วรู้จักเก็บของเข้าที่ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รู้จักแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่น

จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม พบว่า เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่น การสวมรองเท้า การจัดอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัว การแต่งตัว การรับประทานอาหาร การรู้จักเก็บภาชนะ ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ปฏิบัติตามข้อตกลงของชั้นเรียน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ มีวินัย รับผิดชอบต่อตนเองได้ดีเยี่ยม รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรจัดให้มีห้องสมุดของเล่นและเครื่องเล่นสนามที่หลากหลาย เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และมีทักษะการเล่นร่วมกับผู้อื่น

โครงการที่ 6 โครงการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า ครูใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับเด็ก จัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้องเพลง สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา จัดมุมประสบการณ์ฝึกให้เด็กได้แก้ปัญหา เล่นเกมโดมิโน เกมตัวต่อ

ต่อไม้บล็อก ทดลองบ้านนักวิทยาศาสตร์ เกมเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีจินตนาการ เช่น การวาดภาพระบายสีภาพตามจินตนาการ ปั้นดินน้ำมัน ฯลฯ

จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ส่งผลให้เด็กสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นได้ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ สังเกต จำแนกและเปรียบเทียบได้

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า ครูควรฝึกทักษะมิติสัมพันธ์ให้กับเด็ก เช่น รูปทรง ขนาด ทิศทาง ตำแหน่ง ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตามแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ของเล่น สหกรณ์ โรงอาหาร แปลงเกษตร ฯลฯ

โครงการที่ 7 โครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า โครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ เป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมและมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมจากที่หลากหลาย โดยโรงเรียนให้ความสำคัญกับ 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ (1) กิจกรรมภายในสายชั้น จัดทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ นักเรียนแต่ละห้องเรียนรู้ร่วมกันภายใน “ครอบครัวสายชั้น” กิจกรรมที่สำคัญ คือ กิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ฝึกทักษะชีวิต ทักษะการแก้ปัญหาและการทำงานเป็นทีม (2) กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพนักเรียน (กลุ่มสนใจ) โดยนักเรียนเป็นคนเลือกกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง จัดกิจกรรมทุกวันศุกร์สัปดาห์สุดท้ายของเดือน นักเรียนจัดแสดงโชว์ความสามารถผ่านเวที “สร้างเด็กดี ปั่นคนเก่งสู่ครอบครัวอนุบาล” ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะ ประสบการณ์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและบริบทของโรงเรียน

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า ครูควรจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมหลักองค์ 4 แห่งการศึกษา ได้แก่ (1) ด้านพุทธศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ทางวิชาการที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและการเรียนรู้แบบองค์รวม (2) ด้านการจริยศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีศีลธรรมจรรยาดี มีความซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและมีสำนึกต่อส่วนรวม (3) ด้านหัตถศึกษา เน้นทักษะการทำงานและการมีความคิดสร้างสรรค์ และ (4) ด้านพลศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีสุขภาพแข็งแรง การกินอาหารถูกต้อง และออกกำลังกายเหมาะสมกับวัย สะอาดและสุขลักษณะ ซึ่งครูควรจัดกิจกรรมควบคู่กับการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

โครงการที่ 8 โครงการอ่านออกเขียนได้ จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า ครูจัดกิจกรรมตามแนวทาง PISA ทดสอบการอ่านและเขียนภาษาไทยทุกระดับชั้น จัดสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้

จากการดำเนินการดังกล่าว พบว่า จุดที่ควรพัฒนา คือ การสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โรงเรียนควรประสานความร่วมมือระหว่างครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และผู้ปกครองในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารควรนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ฝ่ายบริหารงานวิชาการควรมีแผนนิเทศตลอดปีการศึกษา และรายงานผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้ผ่านระบบออนไลน์

โครงการที่ 9 โครงการพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบ ที่ 2 พบว่า โรงเรียนได้พัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมภาษาอังกฤษวันละคำ การแข่งขันการเขียนคำศัพท์ตามคำบอก (Dictation) กิจกรรมเทศกาลวันสำคัญ (Merry Christmas) และกิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษ (Story telling)

จากการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียน มีทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรใช้ CEFR เป็นกรอบในการกำหนดค่าเป้าหมายในการพัฒนา โดยนำผลการประเมินไปใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาของนักเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

โครงการที่ 10 พัฒนาทักษะการคิด จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า โรงเรียนจัดการสอนแบบโครงงานและการนำกระบวนการ STEM มาใช้ในการพัฒนาทักษะการคิด

จากการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง แก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่ครูกำหนด สร้างนวัตกรรมและประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการ STEM อย่างเต็มรูปแบบในทุกกลุ่มสาระ

โครงการที่ 11 เพิ่มศักยภาพนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบ ที่ 2 พบว่า โรงเรียนให้ความสำคัญกับ 5 กิจกรรมหลัก คือกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ กิจกรรมค่ายคณิตศาสตร์ กิจกรรมค่ายภาษาไทย กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและกิจกรรมแข่งขันทักษะสู่ความเป็นเลิศในระดับต่าง ๆ เช่น แข่งขันทักษะวิชาการโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดภาคใต้ แข่งขันทักษะวิชาการระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับภาคใต้และระดับชาติ

จากการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ การทำงานเป็นทีม และปรับความพื้นฐานให้นักเรียนในทุกระดับชั้น ทำให้นักเรียนมีสมรรถนะตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรประสานความร่วมมือระหว่าง “โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 14 จังหวัด” เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักเรียนให้มีศักยภาพทัดเทียมกัน

4.3 ผลการสะท้อนกิจกรรม E (Students Encouragement) จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า โรงเรียนได้จัดบรรยากาศภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกมิติ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนร่มรื่น สวยงาม สะอาด ปลอดภัยและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ครู เด็ก และผู้ปกครองมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการรับฟังความคิดเห็นและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถวิ่งเล่นบริเวณสนามเด็กเล่น ได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีห้องปฏิบัติที่เพียงพอ ห้องเรียนสวย ปลอดภัย

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ที่วิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรพัฒนาแหล่งที่อยู่อีกหลาย ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียน จัดเตรียมเครื่องเล่นสนามที่มีคุณภาพและปลอดภัยเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ผ่านการเล่น

4.4 ผลการสะท้อนกิจกรรม P (Students Problem Protection) จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า ครูได้ป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดปัญหากับนักเรียนในทุกมิติ ครอบคลุม 3 กิจกรรม ได้แก่

(1) **มิติของการให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น** โดยครูให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนใน 2 ลักษณะ คือ (1) การให้คำปรึกษาแก่เด็กเป็นรายบุคคล (Individual Counseling: IC) ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหา ได้ด้วยตนเอง (2) และการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling: GC) เป็นกระบวนการที่ครูประจำชั้น ครูประจำวิชาและครูแนะแนวให้ คำปรึกษาเบื้องต้นแก่เด็กที่มีปัญหาใกล้เคียงกันได้มาระบายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองให้เพื่อน ฟัง เมื่อนักเรียนมาขอคำปรึกษา ครูจะพูดน้อยและเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูดมากกว่าตนเอง ครูคอยสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน ทำให้ครูเข้าใจปัญหาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยครูทุกคนยึดมั่นในหลักการ “การรักษาความลับของนักเรียนทุกคน”

จากการจัดกิจกรรมดังกล่าว พบว่า นักเรียนกล้าที่ปรึกษาปัญหากับครู เพราะครูมีทักษะในการรับฟังความคิดเห็นและให้คำปรึกษากับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณครูมีที่พึ่งและสามารถปรับทุกข์ได้

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูประจำวิชาและครูแนะแนว ควรสร้างบรรยากาศแห่งความคุ้นเคยและสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ควบคู่กับการ “ป้องกันความเสี่ยง” ที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ ทั้งในระดับห้องเรียน ระดับสายชั้นและระดับโรงเรียน

(2) **มิติของการประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน (Classroom Meeting)** โดยโรงเรียนได้ จัดประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการจัดกิจกรรมสานสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีเป้าหมายเพื่อทำความรู้จักและสร้างความคุ้นเคยระหว่างครูกับผู้ปกครอง ส่วนครั้งที่ 2 เป็นการจัด กิจกรรม “ลูกหลานท่าน เราดูแล” มีเป้าหมายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และรับทราบปัญหาของนักเรียน เพื่อร่วมกันค้นแนวทางการแก้ไขโดยเน้นความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนภายในแผนงาน “ซีพีอาร์ แอคชั่น” (CPR Action: Classroom Parent Relationship)

จากการจัดกิจกรรมดังกล่าว พบว่า ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตนเองในขณะนี้นักเรียนอยู่บ้านภายใต้แผนความร่วมมือระหว่างครูและผู้ปกครอง ครูประจำชั้นทำหน้าที่สะท้อนพฤติกรรมในห้องเรียนและพฤติกรรมขณะอยู่ในโรงเรียน โดยบอกให้ผู้ปกครองรู้จักเด่นและข้อดีของนักเรียน เช่น นักเรียนตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ ทำให้ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อบุตรหลานของตนเองมากขึ้น ส่วนกรณีที่นักเรียนมีปัญหาด้านเรียน เช่น ไม่ส่งการบ้าน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ครูประจำชั้นสะท้อนสภาพปัญหาเพื่อร่วมกันแก้ไขโดย “ไม่ผลักภาระให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง” แต่ถือว่า ภารกิจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น “ภารกิจร่วมกัน” ที่โรงเรียนและผู้ปกครองต้องร่วมกันพัฒนาและแก้ไขไปด้วยกัน

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนควรมีคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง 3 ระดับ คือ คณะกรรมการผู้ปกครองระดับห้องเรียน คณะกรรมการผู้ปกครองระดับสายชั้น และคณะกรรมการผู้ปกครองระดับโรงเรียน เพื่อร่วมกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน คือ สร้างนักเรียนให้เป็น “คนดี มีปัญญา สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข”

(3) มิติของการเยี่ยมบ้าน “Buddy Family” โดยครูประจำชั้นเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ในทุกภาคเรียน ทำให้ครูรับทราบปัญหาของเด็กตามสภาพจริง และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อนำข้อมูลของเด็กที่มีปัญหามาช่วยเหลือเด็กในด้านต่าง ๆ เป็นรายบุคคล

จากการจัดกิจกรรมดังกล่าว พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยินดีที่จะให้ข้อมูลพื้นฐานที่ครูต้องการ เช่น ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล พฤติกรรมนักเรียนขณะอยู่ที่บ้าน การบ้านและภาระงานที่ครูมอบหมาย รวมทั้งความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อครูและโรงเรียน

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า การเยี่ยมบ้านนักเรียน ควรเป็นไปในบรรยากาศที่เป็นกันเอง พูดคุยเพื่อสร้างความคุ้นเคยอบอุ่นใจ โดยครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วม “วงสนทนา” ในระยะแรกที่ครูไปถึง พยายามให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาให้มากในเรื่องที่สนทนากัน ครูไม่ควรตำหนิติเตียน วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับตัวของนักเรียน ผู้ปกครอง ครูหรือโรงเรียนให้ผู้ปกครองฟัง

4.5 ผลการสะท้อนกิจกรรม S: (Students Solve Problem) จากการสังเกตผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 พบว่า ครูมีการแก้ไขปัญหาของนักเรียนเป็นรายกรณี โดยนำข้อมูลที่คัดกรองนักเรียนมาใช้ในการแก้ไขปัญหา เช่น นักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านการเรียน ครูแก้ปัญหาโดยการจัดสอนเสริมเป็นรายบุคคล นักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัว ครูแก้ปัญหาโดยจัดกิจกรรมเรียนรู้เป็นกลุ่มและทำงานร่วมกัน

จากการจัดกิจกรรมดังกล่าว พบว่า โรงเรียนแก้ไขปัญหา 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การแก้ไขปัญหาโดยใช้รูปแบบการส่งต่อภายใน เป็นกรณีครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นเบื้องต้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา เช่น ส่งต่อไปยังครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายกิจการนักเรียน และ 2) การแก้ไขปัญหาโดยใช้การส่งต่อภายนอก ซึ่งเป็นกรณีที่โรงเรียน

ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแล้วแต่นักเรียนยังมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น จึงต้องส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจากหน่วยงานภายนอก เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างถูกต้อง เช่น กรณีนักเรียนมีสมาธิสั้นและมีอาการร้ายแรงจนต้องรักษาด้วยยาและต้องได้รับคำปรึกษาแนะนำจากแพทย์อย่างใกล้ชิด หรือกรณีที่ครูพบว่านักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบและมีปัญหาต่อเนื่องยาวนาน หรือมีปัญหาด้านพฤติกรรมที่ควรได้รับการดูแลโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ส่วนวิธีการแก้ไขในรอบต่อไป ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ควรเริ่มต้นจากกรณีครูทำความรู้จักกับนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดโดยแบบการประเมิน SDQ. เพื่อคัดกรองในนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการส่งต่อความช่วยเหลือภายในโรงเรียน (Internal Refer Assistance: IRA) ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหากรณีที่ครูประจำชั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้น โรงเรียนควรกำหนดนโยบายให้แก้ปัญหาโดยใช้รูปแบบ “โรงเรียนเล็กในโรงเรียนใหญ่” ที่เปิดโอกาสให้หัวหน้าสายชั้น ครูภายในสายชั้น ครูฝ่ายกิจการนักเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่รับผิดชอบในแต่ละสายชั้น เข้ามาแก้ไขปัญหาตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นรายกรณี เช่น กรณีมีปัญหาด้านพฤติกรรม หัวหน้าสายชั้น อาจขอความช่วยเหลือไปยัง “หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน” เพื่อร่วมกันแก้ไขรับพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น หรือกรณีที่นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน หัวหน้าสายชั้นจะแก้ไขปัญหาด้วยการตั้งทีมงานเฉพาะกิจเพื่อแก้ไขปัญหา โดยอาจนำรูปแบบ “พี่สอนน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน เราช่วยกัน เพื่อครอบครัวอนุบาลของเรา” มาใช้ในการแก้ไข ปัญหา ส่วนกรณีปัญหาที่ยากเกินกว่าครูและบุคลากรในโรงเรียนจะแก้ไขโดยลำพัง หรือกรณีที่โรงเรียนได้พยายามแก้ไขปัญหมาแล้ว แต่พฤติกรรมของนักเรียนยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โรงเรียนควรใช้วิธีการแก้ไขโดยใช้รูปแบบการส่งต่อความช่วยเหลือภายนอกโรงเรียน (External Refer Assistance: ERI) เช่น ประสานความร่วมมือกับโรงพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข กรณีที่นักเรียนมีปัญหาด้านสุขภาพ ประสานความร่วมมือไปยังนักจิตวิทยา กรณีที่นักเรียนมีปัญหาการปรับตัว ประสานความร่วมมือไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ครู D.A.E.R) กรณีนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุข เป็นต้น

ผลการศึกษาระยะที่ 6 คือ ระยะเวลาทดลองใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรอบที่ 2 (R₂)

1. ผลการวางแผน (Plan: P) พบว่า มีจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง 3 ประการ ดังนี้

1.1 กิจกรรมที่กำหนดในแผนงานบางกิจกรรมไม่เหมาะสม เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ คือ การออกแบบกิจกรรมยังไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้บรรลุวิสัยทัศน์ของโรงเรียน คือ “โรงเรียนมาตรฐานสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย” ดังนั้น โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมนักเรียนสู่ความเป็นเลิศในทุกมิติเป็นกรณีพิเศษ โดยกำหนดให้จัดกิจกรรมเพิ่มเติม 3 กิจกรรม

คือ (1) กิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพิชิตโรงเรียนดัง (2) กิจกรรมพัฒนาทักษะทางวิชาการสู่ความเป็นเลิศ และ (3) จัดกิจกรรมสื่อสารภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาที่เป็น Native Speaker โดยตรง เพื่อให้สร้างอัตลักษณ์ของนักเรียนโรงเรียนเด็กอนุบาลนราธิวาส คือ นักเรียนมีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษสู่การยกระดับคุณภาพตามมาตรฐานสากล

1.2 การบันทึกผลการสังเกต ผู้วิจัยต้องเพิ่มรายละเอียดของการบันทึกเป็นกรณีพิเศษ โดยเก็บรายละเอียดในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอารมณ์ ความรู้สึก สีหน้าและท่าทางของผู้ให้ข้อมูล

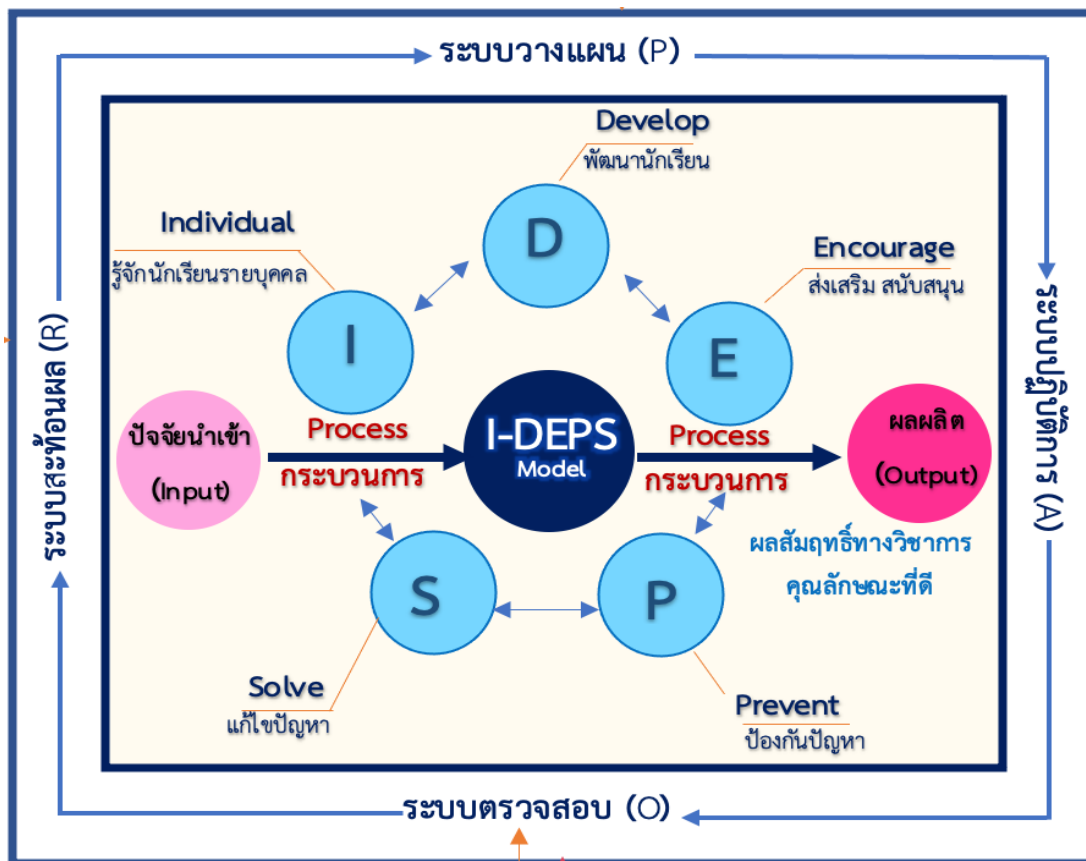
1.3 การเก็บข้อมูลภาคสนาม นอกจากผู้วิจัยจะใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ซึ่งเป็นวิธีการหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพแล้ว ผู้วิจัยควรใช้วิธีการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ให้ข้อมูลเป็นครั้งคราว เพื่อตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงหรือประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องเป็นระยะ

แต่โดยสรุปแล้ว ผู้วิจัย ทีมวิจัยภายใน และผู้ให้ข้อมูลหลัก มีความเห็นตรงกันว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาสโดยใช้ไอเดีพส์ โมเดล (I-DEPS Model) มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ดังคำพูดของครุท่านหนึ่งว่า “....การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดีพส์ โมเดล (I-DEPS Model) เป็นการดำเนินงานในรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ไม่น่าจะต้องมีการตัดกิจกรรมใดออกไป เพราะการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องครอบคลุมการดำเนินงานทั้ง 5 กิจกรรม ตั้งแต่ขั้นตอนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การพัฒนานักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมทั้งการส่งต่อ”

2. ผลการปฏิบัติตามแผน (Act: A) พบว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นโยชน์ โดยผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียนที่ได้เข้าร่วมประชุมระดมสมอง (Brain Storming) มีมติร่วมกันที่จะให้โรงเรียนดำเนินงานตามแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้นวัตกรรมที่มีชื่อว่า “ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดีพส์ โมเดล (I-DEPS Model)” ครอบคลุม 5 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรม I (Know Students Individually) เป็นกิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กิจกรรม D (Students Development) เป็นกิจกรรมที่เน้นการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน โดยคำนึงถึงคุณภาพของนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด กิจกรรม E (Students Encouragement) เป็นกิจกรรมที่เน้นการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ กิจกรรม P (Students Problem Protection) เป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน และกิจกรรม S (Students Solve Problems) เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งจากการสังเกตผลการดำเนินงานตามแผนงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเดีพส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ พบว่า ทุกคนมีความสนิสนิยมคุ้นเคยและให้ความเป็นกันเอง ทุกคนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะครูประจำชั้นสามารถให้เหตุผลและรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงาน

3. ผลการสังเกตการณ์ (Observe: O) พบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) มีปัญหา อุปสรรค และจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงและพัฒนา คือ กิจกรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ระบุไว้ในแผนงาน มีจำนวนมากเกินไป ทำให้ครูต้องรับภาระหน้าที่มากเกินไปจนเกินไป จำเป็น ดังนั้น โรงเรียนจึงพิจารณาปรับลดจำนวนกิจกรรมลง หรืออาจบูรณาการกิจกรรมที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังคำพูดคุณครูรายหนึ่งที่ว่า “อยู่โรงเรียนแทบไม่ทันทำอะไรได้เลย ต้องสอนนักเรียนทั้งวัน ทั้งห้องสอนก็ไม่ได้เลย เด็กอนุบาลชนมาก งานด้านเอกสารก็มาก ทั้งที่เป็น การคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ต้องมีสมุดบันทึกการเจริญเติบโตและบันทึกพัฒนาการของนักเรียน สมุดบันทึกผลการเรียน เอกสารเยี่ยมบ้านนักเรียน ต้องใช้เวลาในวันหยุดหรือกลางคืนหลังเลิกงานทำ ทำให้ไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว เพราะแม้แต่ต้องทำงานของโรงเรียน” แต่สำหรับมุมมองของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียน สนุกกับกิจกรรมใหม่ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดัง คำพูดของนักเรียนคนหนึ่งกล่าวว่า “หนูอยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์อีกคะ หนูชอบการ ทดลอง การผสมโน่นผสมนี่แล้วกลายเป็นสารละลาย ทำให้รู้สึกว่าการเรียนสนุก น่าค้นหาและไม่น่าเบื่อ หน่ายอีกต่อไป” ซึ่งจากสภาพปัญหาดังกล่าว โรงเรียนควรลดภาระงานด้านเอกสารของครู โดยอาจ เปลี่ยนรูปแบบการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลจาก “ระบบเอกสาร” เป็น “ระบบออนไลน์” ซึ่งจะ สามารถลดภาระงานของครูได้มาก

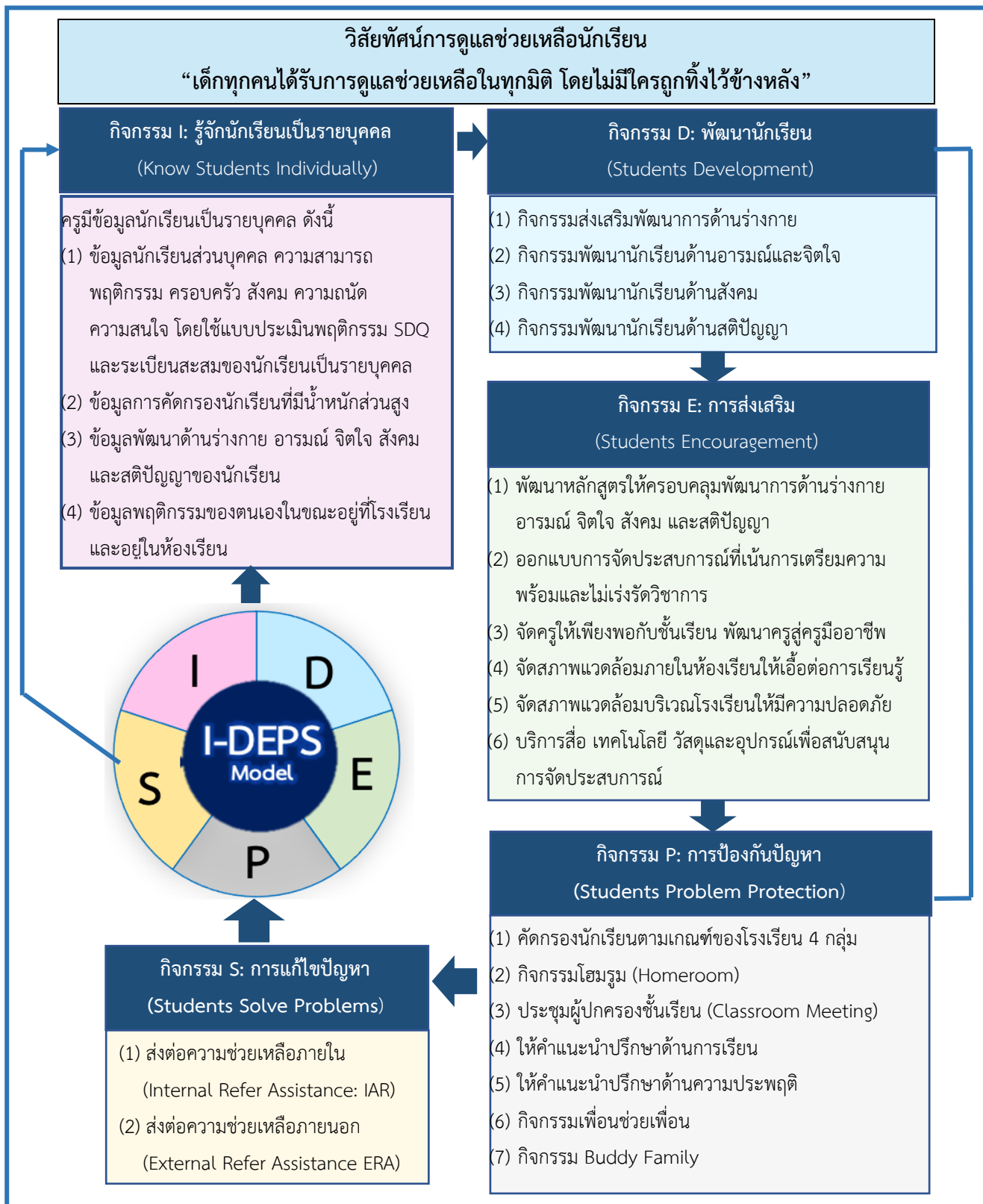
4. ผลการสะท้อนผล (Reflect: R) จากการถอดบทเรียนร่วมกันของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียนที่เข้าร่วมประชุมระดมสมอง (Brain Storming) สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง จึงควรมีการเผยแพร่ ผลงานที่เป็นความสำเร็จ คือ การออกแบบกิจกรรมโดยคำนึงถึงคุณภาพของนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน การศึกษาแห่งชาติ 2 ตัวชี้วัด (1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และ (2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยควร พัฒนาระบบการขับเคลื่อนงาน 4 ระบบ คือ ระบบวางแผน (P) ระบบปฏิบัติการ (A) ระบบตรวจสอบ (C) และระบบสะท้อนผล (R) เพื่อให้แผนดำเนินงานที่ครอบคลุม 5 แผนงาน คือ (1) แผนการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล (Know Students Individually) (2) แผนพัฒนานักเรียน (Students Development) (3) แผนการส่งเสริมและสนับสนุน (Students Encouragement) แผนการป้องกันปัญหา (Students Problem Protection) และแผนการแก้ไขปัญหา (Students Solve Problems)

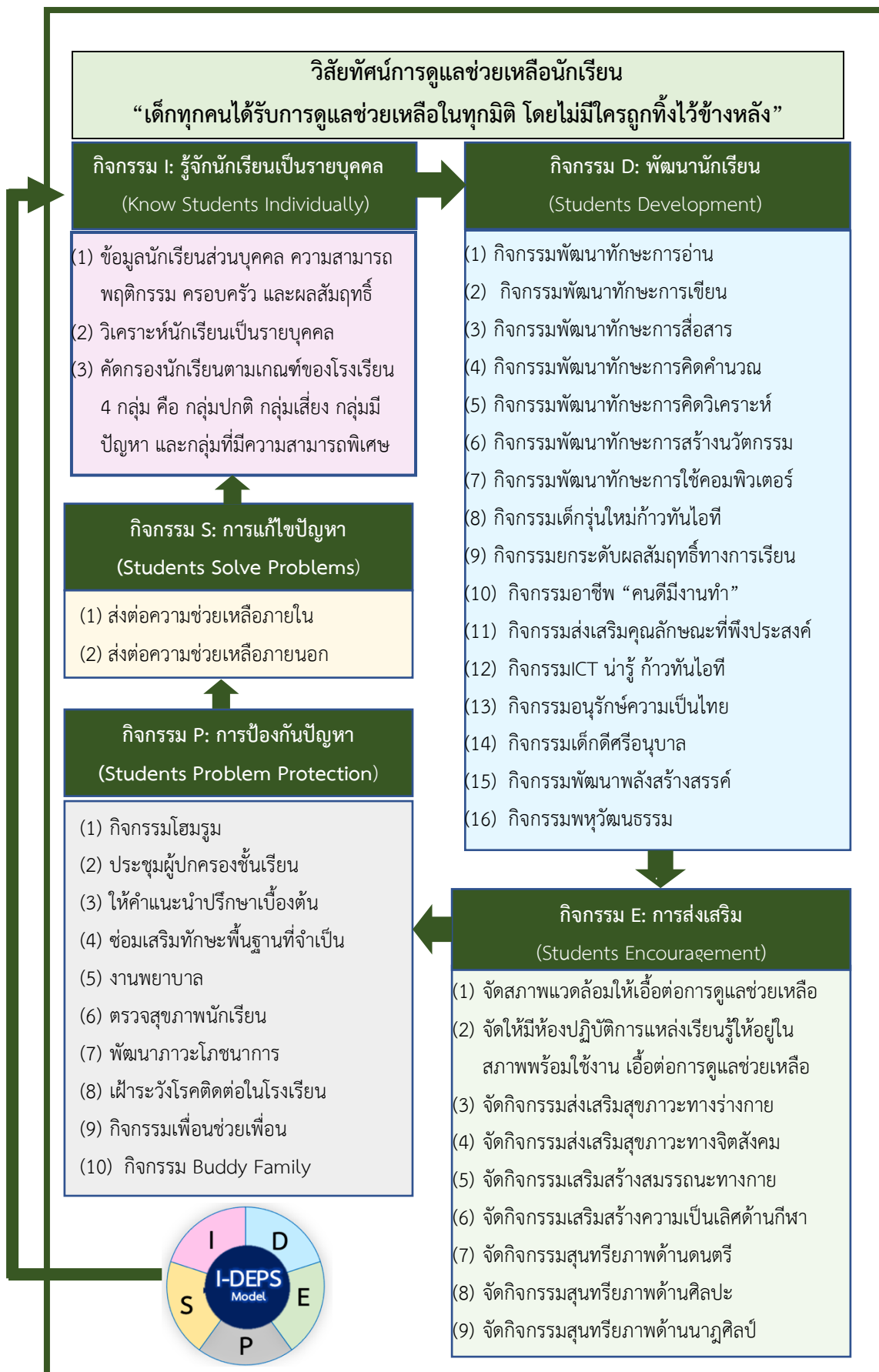
ภาพที่ 26 ผลการสะท้อนผล (Reflect: R) จากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในระดับห้องเรียน ระดับสายชั้นและระดับโรงเรียน

จากภาพที่ 26 พบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) เป็นการนำระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการ PAOR ประกอบด้วย 4 ระบบ ได้แก่ ระบบวางแผน (P) ระบบปฏิบัติการ (A) ระบบตรวจสอบ (C) และระบบสะท้อนผล (R) ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ IPO ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วยนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ความคาดหวังของผู้ปกครอง และตัวของนักเรียน องค์ประกอบที่ 2 คือ กระบวนการ (Process) เป็นกระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ครูทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Know Students Individually: I) (2) การพัฒนานักเรียน (Students Development: D) (3) การส่งเสริมนักเรียน (Students Encouragement: E) (4) การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน (Students Problem Protection: P) และ (5) การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน (Students Solve Problems: S)

รายละเอียดแสดงในภาพที่ 27

ภาพที่ 27 การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ระดับปฐมวัย

ภาพที่ 28 การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีเอส โมเดล (I-DEPS Model) ระดับประถมศึกษา

ผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานตามระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการศึกษาระยะที่ 7 คือ ระยะประเมินและปรับปรุงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรอบที่ 2 (D₃)

1. ผลการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงานในภาพรวม

ผลที่เกิดจากการดำเนินงานในภาพรวม พบว่า ในรอบแรกของการนำระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) มาใช้นั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล นราธิวาส ได้ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย คัดเลือกทีมงานวิจัยภายใน จัด อบรมเชิงปฏิบัติการให้กับทีมวิจัยภายใน เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยและ แนวคิดพื้นฐานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อ หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ร่วมกับทีมวิจัยภายในและผู้ให้ข้อมูลหลัก ประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) จนได้แนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมกับการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส คือ “การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนา นักเรียน กิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียน กิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหาของนักเรียน และกิจกรรม S (Students Solve Problems) คือ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสนามการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ร่วมกับทีมวิจัยภายใน สังเกต ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการสะท้อนผลการดำเนินงานเป็นระยะ แล้วนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ ปรับปรุงการดำเนินงานในรอบต่อไปอย่างต่อเนื่องในลักษณะแบบขดลวดจากรอบที่ 1 ไปสู่การพัฒนาใน รอบที่ 2 และรอบที่ 3 จนได้รูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอนุบาล นราธิวาส ที่มีชื่อว่า “ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ในที่สุด

ผลลัพธ์ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้วิจัย ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียนในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการวางแผน ออกแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ร่วมดำเนินการ ร่วมสังเกต ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ร่วมสะท้อนกลับ และร่วมปรับปรุงพัฒนากิจกรรมไปด้วยกันจนได้ รูปแบบ (Model) การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทุกคนพึงพอใจ โดยผู้วิจัยและทีมวิจัยภายในได้สังเกต พฤติกรรมการปฏิบัติตามวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่า ในรอบแรกของการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการ

สถานศึกษาชั้นพื้นฐานและนักเรียน ยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและสะท้อนมุมมองเท่าที่ควร แต่เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างความรู้สึกร่วมให้ทุกคนรู้สึกว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) เป็นระบบที่เกิดจากการร่วมคิด ร่วมทำและร่วมกันออกแบบจนออกมาเป็นระบบ ที่ทุกคนพึงพอใจ ทำให้ทุกคน “รู้สึกเป็นเจ้าของระบบการดูแล” และส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ในบทบาทหน้าที่ของความร่วมมือช่วยเหลือกันอย่างจริงจังบนพื้นฐานของความไว้วางใจระหว่างกัน ตลอดระยะเวลาของการวิจัย ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ดังคำพูดของครูคนหนึ่งที่ว่า “โรงเรียนอนุบาลนราธิวาส เป็นโรงเรียนแห่งความคาดหวังของผู้ปกครองว่า เด็กทุกคนที่มาเรียนที่นี่ ต้องมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ อีกอย่าง คือ โรงเรียนแห่งนี้ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ โรงเรียนมาตรฐานสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูทุกคนที่ต้องร่วมด้วยช่วยกันเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่พวกเราได้ประกาศไว้” และครูหนึ่งได้กล่าวว่า “เมื่อพวกเราได้มาทำงานร่วมกัน ทำให้พวกเราได้ร่วมกันสะท้อนสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อพวกเราสามารถสะท้อนปัญหาให้ผู้บริหารฟัง ผู้บริหารก็พร้อมที่จะแก้ไขปัญหาร่วมกับพวกเรา ทำให้พวกเรารู้สึกอบอุ่นและไม่โดดเดี่ยวในการทำงาน แม้ว่าพวกเราต้องทำงานหนักขึ้น พวกเราก็เต็มใจที่จะทำ เพราะเรามีเป้าหมายเดียวกัน คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่พวกเราได้ประกาศเจตนารมณ์ร่วมกัน” และจากการที่โรงเรียนได้มีการประสานความร่วมมือไปยังภาคีเครือข่าย ทำให้ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง เช่น ผู้ปกครองได้เข้ามาช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนขณะที่นักเรียนอยู่บ้าน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจากศูนย์สุขภาพประจำอำเภอเมือง (ศูนย์สุขภาพวัดประชาภิรมย์) และโรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์ เข้ามาดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านสุขภาพ เจ้าหน้าที่ตำรวจ (ครู D.A.E.R.) เข้ามาสอดส่องพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนที่อาจเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุขทุกชนิด สมาคมผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส เข้ามาดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการสนับสนุนทุนการศึกษา สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา เทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เข้ามาเป็นวิทยากรให้ความรู้เรื่องการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง นอกจากนี้ ผู้ปกครองคนหนึ่งยังชื่นชมผลที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ดังคำพูดที่ว่า “เพราะมั่นใจในคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ทำให้ตนเอง พี่สาว รวมทั้งญาติ ๆ ล้วนเป็นศิษย์เก่าโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ซึ่งสิ่งที่ตนเองและครอบครัวชื่นชมครูของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส คือ ครูทุกคนดูแลนักเรียนตั้งแต่เริ่มก้าวเท้าเข้ามาบริเวณประตูโรงเรียน ครูทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส ต้อนรับลูกหลานของตนเองด้วยการต้อนรับที่อบอุ่น สรรวจความสะอาดเรียบร้อยของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย นอกจากนี้ ครูทุกคนเป็น “ต้นแบบของการพูดจาดี แต่งกายดี มีสัมมาคารวะ” ซึ่งการที่นักเรียนได้เรียนรู้จากแบบอย่างที่ดี จะทำให้นักเรียนได้ซึมซับพฤติกรรมที่ดีงามของคุณครู ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลนักเรียนที่ยั่งยืน

2. ผลการประเมินค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้

ผู้วิจัยและทีมวิจัยภายใน ได้สรุปวิเคราะห์ค่าพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงในแต่ละกิจกรรม โดยเปรียบเทียบผลก่อนและหลังนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) มาใช้ ดังนี้

2.1 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในภาพรวม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

ตารางที่ 60 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์
โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในภาพรวม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา	อันดับ
		รอบที่ 1	รอบที่ 2		
(1) กิจกรรม I (Know Students Individually) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	83.77	89.97	6.20	3
(2) กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนานักเรียน	80.00	89.08	95.12	6.04	4
(3) กิจกรรม E (Students Encouragement) การส่งเสริมนักเรียน	80.00	84.95	95.21	10.26	1
(4) กิจกรรม P (Students Problem Protection) การป้องกันปัญหา	80.00	82.34	90.06	7.72	2
(5) กิจกรรม S (Students Solve Problem) การแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	80.00	83.94	85.13	1.20	5
เฉลี่ย	80.00	84.82	91.10	6.28	

จากตารางที่ 60 พบว่า ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในภาพรวม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย มีค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.28 สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 84.82 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 4.82 และผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 91.10 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 9.10 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.28

2.2 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในภาพรวม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 61 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์
โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในภาพรวม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา	อันดับ
		รอบที่ 1	รอบที่ 2		
(1) กิจกรรม I (Know Students Individually) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	80.23	91.52	11.29	1
(2) กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนานักเรียน	80.00	83.94	91.17	7.23	2
(3) กิจกรรม E (Students Encouragement) การส่งเสริมนักเรียน	80.00	81.33	86.83	5.50	4
(4) กิจกรรม P (Students Problem Protection) การป้องกันปัญหา	80.00	82.14	88.78	6.65	3
(5) กิจกรรม S (Students Solve Problem) การแก้ไขปัญหา	80.00	83.94	85.13	1.20	5
เฉลี่ย	80.00	82.32	88.69	6.37	

จากตารางที่ 61 พบว่า ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในภาพรวม รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา มีค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.37 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 82.32 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 2.32 และผลการทดลองใช้ระบบในรอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 88.69 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 8.69 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.37

2.3 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 กิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แสดงผลในตารางที่ 62-63

ตารางที่ 62 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
(1) ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลนักเรียนส่วนบุคคล จำแนกเป็นข้อมูลด้านความสามารถ พฤติกรรม ครอบครัว สังคม ความถนัดและความสนใจของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม SDQ และระเบียนสะสมของนักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	84.32	91.16	6.84
(2) ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลน้ำหนักส่วนสูงของนักเรียน	80.00	83.58	87.59	4.01
(3) ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน	80.00	83.21	88.56	5.35
(4) ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพฤติกรรมของตนเอง ในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนและอยู่ในห้องเรียน	80.00	83.98	92.55	8.57
เฉลี่ย	80.00	83.77	89.97	6.19

จากตารางที่ 62 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย มีค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.19 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 83.77 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 3.77 และผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 89.97 สูงกว่าค่าเป้าหมายร้อยละ 9.97 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.19

ตารางที่ 63 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
(1) ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลนักเรียนส่วนบุคคล จำแนกเป็นข้อมูลด้านความสามารถ พฤติกรรม ครอบครัว สังคม ความถนัดและความสนใจของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม SDQ และระเบียนสะสมของนักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	80.34	91.55	11.21
(2) ครูวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	80.02	92.43	12.41
(3) ครูคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	80.00	80.32	90.58	10.26
(4) ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพฤติกรรมของตนเอง ในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนและอยู่ในห้องเรียน	80.00	83.29	89.79	6.50
เฉลี่ย	80.00	80.99	91.09	10.10

จากตารางที่ 63 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม I (Know Students Individually) คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา มีค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.10 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 80.99 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 0.99 และผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 91.09 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 11.09 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 10.10

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) ระหว่างผู้วิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ที่ประชุมมีความเห็นตรงว่า ทุกกิจกรรมที่ระบุไว้ในแผน ยังคงมีความสำคัญและจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป แม้ว่าผู้วิจัยจะออกจากสนามวิจัยแล้วก็ตาม ดังที่นักเรียนที่เป็นทีมวิจัยภายใน กล่าวว่า “.....จากการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้หนูรู้สึกว่าคุณครูมีความสำคัญต่อครูและผู้ปกครองเป็นอย่างมาก หนูจะตั้งใจเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้มีดีขึ้น หนูสัญญาว่า หนูจะไม่ทำให้ครูและพ่อแม่ต้องผิดหวังจากการกระทำของตนเอง....”

2.4 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 กิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียน แสดงผลในตารางที่ 64-65

ตารางที่ 64 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียนในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย	80.00	91.12	95.45	4.33
2. กิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านอารมณ์และจิตใจ	80.00	89.34	93.25	3.91
3. กิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านสังคม	80.00	88.64	95.12	6.48
4. กิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านสติปัญญา	80.00	87.21	96.66	9.45
เฉลี่ย	80.00	89.08	95.12	6.04

จากตารางที่ 64 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.04 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 89.08 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 9.08 และ ผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 95.12 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.04 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนา ในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.04

ตารางที่ 65 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนา นักเรียนในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน	80.00	91.12	95.45	4.33
2. กิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียน	80.00	89.34	93.25	3.91
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสาร	80.00	88.64	95.12	6.48
4. กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ	80.00	87.21	96.66	9.45
5. กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์	80.00	89.08	95.12	6.04
6. กิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างนวัตกรรม	80.00	80.01	84.36	4.35
7. กิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์	80.00	81.53	84.96	3.43
8. กิจกรรมเด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที	80.00	83.66	91.89	8.23
9. กิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	80.00	80.03	89.56	9.53
10. กิจกรรมอาชีพ “คนดีมีงานทำ”	80.00	81.23	87.65	6.42
11. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์	80.00	82.22	93.54	11.32
12. กิจกรรม ICT นำรู้ ก้าวทันไอที	80.00	80.01	92.55	12.54
13. กิจกรรมอนุรักษ์ความเป็นไทย	80.00	84.02	87.79	3.77
14. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล	80.00	83.22	89.43	6.21
15. กิจกรรมพัฒนานักเรียน พลังสร้างสรรค์	80.00	80.44	91.88	11.44
16. กิจกรรมพหุวัฒนธรรม	80.00	81.32	89.58	8.26
เฉลี่ย	80.00	83.94	91.17	7.23

จากตารางที่ 65 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม D (Students Development) คือ การพัฒนานักเรียนในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.23 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 83.94 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 3.94 และ ผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 91.17 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 11.17 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 7.23

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) ระหว่างผู้วิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ที่ประชุมมีความเห็นว่า กิจกรรมยังมีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป แม้ว่าผู้วิจัยจะออกจากสนามการวิจัยแล้วก็ตาม ดังที่ครูประจำชั้นที่เป็นทีมวิจัยภายใน กล่าวว่า “.....การที่โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยใช้รูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีส่วนช่วยให้นักเรียนได้รับการดูแล เอาใจใส่ ช่วยเหลือและพัฒนา นักเรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ...” และรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นทีมวิจัยภายใน กล่าวว่า “..... หลังจากนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม นักเรียนอยากมาโรงเรียน และรู้สึกว่าการได้มาโรงเรียนและเล่นกับเพื่อนๆ คือความสุขที่พวกเขาเฝ้ารอ....” ที่เป็นเช่นนี้ เพราะโรงเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมพัฒนาในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น กิจกรรม ICT นำรู้ ก้าวทันไอที กิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างนวัตกรรม รวมทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันทักษะความสามารถของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ จนได้รับรางวัลเหรียญทองในการแข่งขันทักษะวิชาการระดับกลุ่มโรงเรียนระดับเขตพื้นที่ ระดับภาคหรือระดับชาติ รวมทั้งเข้าร่วมในการแข่งขันระดับนานาชาติ

2.5 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 กิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียนในทุกมิติ แสดงผลในตารางที่ 67-68

ตารางที่ 66 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดิ้ลส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียนในทุกมิติ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. พัฒนาหลักสูตรให้ครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา	80.00	83.65	95.55	11.90
2. ออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเตรียมความพร้อมและไม่เร่งรัดวิชาการ	80.00	82.31	89.91	7.60
3. จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์	80.00	95.66	100.00	4.34

ตารางที่ 66 (ต่อ)

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
4. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีมุมประสบการณ์และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย	80.00	81.43	98.34	16.91
5. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนให้มีความปลอดภัย	80.00	84.51	97.89	13.38
6. บริการสื่อ เทคโนโลยี วัสดุและอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์	80.00	82.11	89.55	7.44
เฉลี่ย	80.00	84.95	95.21	10.26

จากตารางที่ 66 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียนในทุกมิติ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.26 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 84.95 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 4.95 และผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 95.21 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 15.21 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวมพบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 10.26

ตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียนในทุกมิติ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น จัดให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ ฯลฯ	80.00	83.24	94.32	11.08

ตารางที่ 67 (ต่อ)

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
2. จัดเตรียมห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	80.00	81.09	91.54	10.45
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางร่างกาย	80.00	80.09	84.65	4.56
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางจิตสังคม	80.00	81.23	85.64	4.41
5. จัดกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถนะทางกาย	80.00	84.55	89.38	4.83
6. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นเลิศด้านกีฬา	80.00	80.15	89.56	9.41
7. จัดกิจกรรมสุนทรียภาพด้านดนตรี	80.00	80.87	82.87	2.00
8. จัดกิจกรรมสุนทรียภาพด้านศิลปะ	80.00	80.19	81.92	1.73
9. จัดกิจกรรมสุนทรียภาพด้านนาฏศิลป์	80.00	80.53	81.58	1.05
เฉลี่ย	80.00	81.33	86.83	5.50

จากตารางที่ 67 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม E (Students Encouragement) คือ การส่งเสริมนักเรียนในทุกมิติ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.50 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 81.33 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 1.33 และผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 86.83 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.83 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 5.50

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) ระหว่างผู้วิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ที่ประชุมมีความเห็นว่า กิจกรรมยังมีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดไป แม้ว่าผู้วิจัยจะออกจากสนามการวิจัยแล้วก็ตาม ดังที่รองผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นทีมวิจัยภายใน (I-DEPS Team) กล่าวว่า “.....โรงเรียนได้จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกมิติ ส่งผลให้อาคารสถานที่สะอาด ปลอดภัย มั่นคงแข็งแรง เหมาะสมกับการทำกิจกรรม.....” นอกจากนั้น ครูที่รับผิดชอบงานอาคารสถานที่และเป็นหนึ่งในทีมวิจัยภายใน กล่าวว่า “.....โรงเรียนได้จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและรอบอาคารเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับพัฒนาให้มีเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด มีการจัดสวนหย่อมเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนสะอาด สวยงาม ปลอดภัยทำให้โรงเรียนมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้.....”

2.6 ผลการการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 กิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน แสดงผลในตารางที่ 68-69

ตารางที่ 68 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์	80.00	83.46	88.84	5.38
2. กิจกรรมโฮมรูม	80.00	81.23	97.58	16.35
3. ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	80.00	80.34	84.35	4.01
4. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการเรียน	80.00	81.55	86.06	4.51
5. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านความประพฤติ	80.00	83.15	84.38	1.23
6. จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	80.00	84.58	95.55	10.97
7. จัดกิจกรรม Buddy Family	80.00	82.09	93.67	11.58
เฉลี่ย	80.00	82.34	90.06	7.72

จากตารางที่ 68 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.72 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่ กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 82.34 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 2.34 และผลการพัฒนารอบ ที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 90.06 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 10.06 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 7.72

ตารางที่ 69 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดีฟส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. กิจกรรมโฮมรูม	80.00	81.20	86.54	5.34
2. ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	80.00	80.05	87.38	7.33
3. ให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น	80.00	80.02	85.16	5.14
4. ซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานที่จำเป็น	80.00	82.55	83.31	0.76
5. งานพยาบาล	80.00	83.20	89.67	6.47
6. ตรวจสอบสภาพนักเรียน	80.00	82.19	91.03	8.84
7. พัฒนาภาวะโภชนาการ	80.00	81.77	86.39	4.62
8. ฝ้าระวังโรคติดต่อในโรงเรียน	80.00	84.58	98.56	13.98
9. กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	80.00	83.93	87.46	3.53
10. กิจกรรม Buddy Family	80.00	81.87	92.33	10.46
เฉลี่ย	80.00	82.14	88.78	6.65

จากตารางที่ 69 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดีฟส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม P (Students Problem Protection) คือ การป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.65 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 82.14 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 2.14 และ ผลการพัฒนารอบ ที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 88.78 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 8.78 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนาในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 6.65

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) ระหว่างผู้วิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ที่ประชุมมีความเห็นว่า กิจกรรมยังมีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดไป แม้ว่าผู้วิจัยจะออกจากสนามการวิจัย แล้วก็ตาม ดั่งที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นทีมวิจัยภายใน กล่าวว่า “.....การที่ครูมีทักษะในการให้ คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองได้เป็นอย่างดี จะส่งผลให้นักเรียนรู้สึก สบายใจและไว้วางใจครู ทำให้นักเรียนกล้าที่จะเล่าปัญหาของตนเองให้ครูฟัง จึงอยากให้มีการให้

คำปรึกษาแนะนำแบบนี้ต่อไป แม้ว่าผู้วิจัยจำเป็นต้องออกจากสนามวิจัยแล้วก็ตาม.....” ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า “.....ครูประจำชั้นมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกให้ผู้ปกครองได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สะท้อนความรู้สึก ประสบการณ์ในการเลี้ยงดูบุตรหลาน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดในขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้าน จึงเป็นกิจกรรมที่ดีที่ควรดำเนินต่อไป แม้ว่าผู้วิจัยจำเป็นต้องออกจากสนามวิจัยแล้วก็ตาม.....” ในขณะที่ผู้ปกครองคนหนึ่งกล่าวว่า “.....การพูดคุยระหว่างครูประจำชั้นกับผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองทราบพฤติกรรมของนักเรียน ตนเองรู้สึกดีใจเมื่อครูได้เล่าให้ฟังเกี่ยวกับข้อดีของลูกตนเอง เช่น ครูเล่าให้ตนเองและครอบครัวฟังว่า ลูกเป็นเด็กดี ขยันและมีความรับผิดชอบ ในขณะที่บางครั้ง ครูประจำชั้นมักจะสะท้อนในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาด้านเรียน เช่น ขาดความกระตือรือร้น ไม่ส่งการบ้าน ทำให้ตนเองกับครูประจำชั้นได้ร่วมกันค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ไม่ผลักระให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งถือเป็นภารกิจร่วมกันระหว่างครูประจำชั้นกับผู้ปกครองที่จะต้องร่วมกันป้องกันปัญหาและแก้ไขพฤติกรรมกันต่อไป”

สิ่งข้อมูลที่ได้จากการประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) ระหว่างผู้วิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ที่ประชุมมีความเห็นว่า คือ ครูประจำชั้นได้ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนทุกด้าน เช่น การป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดอุบัติเหตุภายในห้องเรียน การป้องกันมิให้นักเรียนถูกประทุษร้าย ทำร้ายร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการป้องกันมิให้มีการกระทำที่เป็นการขัดขวางการเจริญเติบโตและพัฒนาการของนักเรียน ผู้บริหารได้กำหนดนโยบายให้ครูดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ให้ความใส่ใจนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองอย่างใกล้ชิด ให้คำปรึกษาเบื้องต้นตามลักษณะปัญหาที่นักเรียนกำลังเผชิญ ประสานงานกับครูและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อจัดกิจกรรมป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน โดยใช้ 3 กิจกรรมหลัก คือ การให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น การประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน (Classroom Meeting) และการเยี่ยมบ้าน (Buddy Family”)

2.7 ผลการประเมินค่าพัฒนาเกิดจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 กิจกรรม S (Students Solve Problem) คือ การแก้ไขปัญหานักเรียน แสดงผลในตารางที่ 70-71

ตารางที่ 70 ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดีฟส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม S (Students Solve Problem) คือ การแก้ไขปัญหา นักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ผลการพัฒนา		ค่าพัฒนา
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	
1. ส่งต่อความช่วยเหลือภายใน (Internal Refer Assistance: IAR)	80.00	83.56	89.72	6.16
2. ส่งต่อความช่วยเหลือภายนอก (External Refer Assistance ERA)	80.00	84.31	80.54	-3.77
เฉลี่ย	80.00	83.94	85.13	1.19

จากตารางที่ 70 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าพัฒนาที่เกิดขึ้นจากการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเดีฟส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้ในกิจกรรม S (Students Solve Problem) คือ การแก้ไขปัญหา นักเรียน ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ระดับปฐมวัย มีค่าพัฒนา เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.19 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนารอบที่ 1 มีค่าพัฒนาร้อยละ 83.94 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 3.94 และ ผลการพัฒนารอบที่ 2 มีค่าพัฒนาร้อยละ 85.13 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 5.20 เมื่อวิเคราะห์ค่าพัฒนา ในภาพรวม พบว่า มีค่าพัฒนาสูงกว่าเป้าหมาย ร้อยละ 1.19

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการประชุมระดมพลังสมอง (Brain Storming) ระหว่างผู้วิจัย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน ที่ สรุปใจความสำคัญได้ว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนใน 2 ลักษณะ คือ (1) การส่งต่อภายใน เป็นกรณีครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้ความช่วยเหลือ นักเรียนเป็นการเบื้องต้น เช่น ส่งต่อไปยังครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายกิจการนักเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา และ (2) การส่งต่อภายนอก เป็นกรณีที่ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายกิจการ นักเรียน เป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง กรณีที่นักเรียนมี ปัญหาที่ยากต่อการให้ความช่วยเหลือ หรือกรณีที่โรงเรียนดำเนินการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแล้วแต่ นักเรียนยังมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น จึงต้องส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อให้ได้รับการดูแลช่วยเหลือได้ถูกทางและรวดเร็ว เช่น กรณีนักเรียนมีสมาธิสั้นและมีอาการร้ายแรงจนต้องรักษาด้วยยาและ ต้องได้รับคำปรึกษาแนะนำจากแพทย์อย่างใกล้ชิด หรือกรณีที่ครูพบว่านักเรียนที่ได้รับผลกระทบจาก เหตุการณ์ความไม่สงบและมีปัญหาต่อเนื่องยาวนานหรือมีปัญหาที่ควรได้รับการดูแลโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทาง

3. ผลการประเมินผลการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ภายหลังจากได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ใน รอบที่ 3 (D₃) รายละเอียดปรากฏตามตารางต่อไปนี้ 71-72

ตารางที่ 71 ผลการประเมินการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในภาพรวม ระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ค่าพัฒนา	อันดับ
1. มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)	80.00	95.59	2
2. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)	80.00	94.00	3
3. มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)	80.00	93.00	4
4. มุมมอง ด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)	80.00	100.00	1
เฉลี่ย	80.00	95.65	4

จากตารางที่ 71 พบว่า ผลการประเมินการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในภาพรวม ระดับปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 95.65) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนา มีค่าพัฒนาร้อยละ 95.65 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 15.65 สามารถเรียงลำดับค่าพัฒนาจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 มุมมอง ด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective) ลำดับที่ 2 มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective) ลำดับที่ 3 มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และมุมมองที่ 4 มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective) ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ 100.00, 95.59, 94.00 และ 93.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 72 ผลการประเมินผลดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์
จำแนกเป็นรายด้านระดับปฐมวัย

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ค่าพัฒนา	อันดับ
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S1: พัฒนาการด้านร่างกาย	80.00	94.36	3
S2: พัฒนาการด้านอารมณ์	80.00	96.66	2
S3: พัฒนาการด้านสังคม	80.00	97.32	1
S4: พัฒนาการด้านสติปัญญา	80.00	94.03	4
เฉลี่ย	80.00	95.59	
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
I1: หลักสูตร	80.00	83.48	5
I2: ครู	80.00	99.03	1
I3: สภาพแวดล้อม	80.00	97.84	2
I4: บริการสื่อเทคโนโลยี	80.00	95.64	3
เฉลี่ย	80.00	94.00	4
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D1: กิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	100.00	1
D2: กิจกรรมพัฒนานักเรียน	80.00	95.12	2
D3: กิจกรรมส่งเสริมนักเรียน	80.00	94.67	3
D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	80.00	90.06	5
D5: แก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี	80.00	85.13	6
เฉลี่ย	80.00	93.00	4
4. ด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)			
B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	80.00	100.00	1
เฉลี่ย	80.00	100	
เฉลี่ย 4 ด้าน	80.00	95.65	

จากตารางที่ 72 พบว่า ผลการประเมินผลดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในแต่ละมุมมอง จำแนกเป็นรายด้านระดับปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=95.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายมุมมอง พบว่า มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective) มีค่าการประเมินมากที่สุด คือ ร้อยละ 100.00 ส่วนมุมมองที่มีค่าพัฒนาน้อยที่สุด คือ มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective) มีค่าพัฒนา ร้อยละ 93.00

ตารางที่ 73 ผลการประเมินผลการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในแต่ละมุมมองภายหลังที่ได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ในรอบที่ 2 (D₃) ระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S1: พัฒนาการด้านร่างกาย	80	ร้อยละ 87.50 ของเด็กมีน้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์	7.50
	80	ร้อยละ 94.14 ของเด็กเคลื่อนไหวร่างกายคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดี	14.14
	80	ร้อยละ 92.97 ของเด็กใช้มือและตาประสานสัมพันธ์ได้ดี	12.97
	80	ร้อยละ 97.27 ของเด็กดูแลรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน	17.27
	80	ร้อยละ 98.83 ของเด็กปฏิบัติตามข้อตกลงด้านความปลอดภัยได้	18.83
	80	ร้อยละ 95.43 ของเด็กสามารถหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อโรคและสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย	15.43
	80	เฉลี่ย 94.36	สูงกว่าเป้าหมาย
S2: พัฒนาการด้านอารมณ์	80	ร้อยละ 96.48 ของเด็กร่าเริง แจ่มใส แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม	16.48
	80	ร้อยละ 93.75 ของเด็กรู้จักยับยั้งชั่งใจ	13.75
	80	ร้อยละ 98.05 ของเด็กยอมรับและพอใจในผลงานของตนเองและผู้อื่น	18.05
	80	ร้อยละ 98.83 ของเด็กมีจิตสำนึกที่ดี	18.83
	80	ร้อยละ 88.28 ของเด็กมีความมั่นใจกล้าแสดงออก	18.28
	80	ร้อยละ 100 ของเด็กเมตตากรุณา มีน้ำใจ	20.00
	80	ร้อยละ 95.70 ของเด็กรู้หน้าที่ รับผิดชอบ	15.70
	80	ร้อยละ 100.00 ของเด็กมีความซื่อสัตย์สุจริต	20.00

ตารางที่ 73 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
	80	ร้อยละ 98.83 ของเด็กสนใจ ชื่นชม มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี	18.83
	80	เฉลี่ย 96.66	
S3: พัฒนาการด้านสังคม	80	ร้อยละ 95.70 ของเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้	15.70
	80	ร้อยละ 97.63 ของเด็กมีวินัยในตนเอง ประหยัดและพอเพียง	17.63
	80	ร้อยละ 98.83 ของเด็กยอมรับและพอใจความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น	18.83
	80	ร้อยละ 95.70 ของเด็กมีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย	15.70
	80	ร้อยละ 98.05 ของเด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ยอมรับหรือเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล	18.05
	80	ร้อยละ 98.02 ของเด็กที่ปฏิบัติตนในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	18.02
	80	เฉลี่ย 97.32	สูงกว่าเป้าหมาย
S4: พัฒนาการด้านสติปัญญา	80	ร้อยละ 90.62 ของเด็กสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้	10.62
	80	ร้อยละ 91.02 ของเด็กตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือสงสัย และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง	11.02
	80	ร้อยละ 92.97 ของเด็กอ่านนิทาน และเล่าเรื่องที่ตนเองอ่านได้เหมาะสมกับวัย	12.97
	80	ร้อยละ 92.97 ของเด็กมีความสามารถในการคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์	12.97
	80	ร้อยละ 95.31 ของเด็กคิดแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจได้เหมาะสมกับวัย	15.31
	80	ร้อยละ 98.83 ของเด็กสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์	18.83
	80	ร้อยละ 96.48 ของเด็กมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใช้สื่อเทคโนโลยี	16.48

ตารางที่ 73 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
		เฉลี่ย 94.03	
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
I1: หลักสูตร	80	ร้อยละ 98.09 ของครูพัฒนาหลักสูตรครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา	18.09
	80	ร้อยละ 97.56 ของครูพัฒนาหลักสูตรได้สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัยและวิถีชีวิตของครอบครัว ชุมชน	17.56
	80	ร้อยละ 98.63 ของครูออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเตรียมความพร้อมและไม่เร่งรัดวิชาการ	18.63
	80	ร้อยละ 95.36 ของเด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติ	15.
	80	ร้อยละ 87.63 ของครูออกแบบประสบการณ์ที่ตอบสนองความแตกต่างของเด็กปกติและกลุ่มเฉพาะ	95.45
	80	เฉลี่ย 83.48	สูงกว่าเป้าหมาย
I2: ครู	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียนมีครูในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนเด็ก	20.00
	80	ร้อยละ 98.63 ของครูได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพผ่านการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ฯลฯ	18.63
	80	ร้อยละ 97.49 ของนักเรียนมีความรู้สึกดีต่อครู เพราะครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	17.49
	80	ร้อยละ 100.00 ของครูวิเคราะห์หลักสูตรได้	100.00
	80	เฉลี่ย 99.03	สูงกว่าเป้าหมาย
I3: สภาพแวดล้อม	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารสถานที่ที่มีความปลอดภัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	20.00
	80	ร้อยละ 96.00 ของนักเรียนสามารถเรียนรู้เป็นรายบุคคลได้ เพราะมีอาคารสถานที่เอื้อต่อการเรียนรู้	16.00
	80	ร้อยละ 98.00 ของนักเรียนสามารถเรียนรู้เป็นกลุ่มได้ เพราะมีอาคารสถานที่เอื้อต่อการเรียนรู้	18.00
	80	ร้อยละ 95.49 ของนักเรียนสามารถเล่นแบบร่วมมือร่วมใจได้ เพราะมีอาคารสถานที่เอื้อต่อการเรียนรู้	15.49

ตารางที่ 73 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียนมีมุมประสบการณ์ที่หลากหลายและเอื้อต่อการเรียนรู้	20.00
	80	ร้อยละ 97.53 ของครูจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน	17.53
	80	เฉลี่ย 97.84	สูงกว่าเป้าหมาย
14: บริการสื่อเทคโนโลยี	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียนมีการให้บริการสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมทางการศึกษาแก่นักเรียน	20.00
	80	ร้อยละ 97.63 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงบริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่โรงเรียนจัดขึ้น	17.63
	80	ร้อยละ 100.00 ของครูสามารถเข้าถึงบริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่โรงเรียนจัดขึ้น	20.00
	80	ร้อยละ 87.00 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงบริการวัสดุและอุปกรณ์ที่โรงเรียนจัดขึ้น	87.00
	80	ร้อยละ 93.59 ของครูสามารถเข้าถึงบริการวัสดุและอุปกรณ์ที่โรงเรียนจัดขึ้น	13.59
	80	เฉลี่ย 95.64	สูงกว่าเป้าหมาย
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D1: กิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	80	ร้อยละ 100 ของครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครอบครัว สุขภาพ การเรียน ฯลฯ	20.00
	80	ร้อยละ 100 ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลน้ำหนักส่วนสูงของนักเรียน	20.00
	80	ร้อยละ 100 ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน	20.00
	80	ร้อยละ 100 ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลการปรับตัวและทำงานร่วมกับเพื่อน	20.00
	80	ร้อยละ 100 ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลด้านการเรียน ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน	20.00
	80	เฉลี่ย 100.00	สูงกว่าเป้าหมาย

ตารางที่ 73 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D2: กิจกรรมพัฒนา นักเรียน	80	นักเรียนร้อยละ 95.45 เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย	15.45
	80	นักเรียนร้อยละ 93.25 เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านอารมณ์และจิตใจ	13.25
	80	นักเรียนร้อยละ 95.12 เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านสังคม	15.12
	80	นักเรียนร้อยละ 96.66 เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านสติปัญญา	16.66
	80	เฉลี่ย 95.12	สูงกว่าเป้าหมาย
D3: กิจกรรมส่งเสริม นักเรียน	80	ร้อยละ 95.55 ของนักเรียนได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรโรงเรียน	15.55
	80	ร้อยละ 89.91 ของนักเรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมพัฒนาการตามหน่วยการเรียนรู้ที่ครูออกแบบ	9.91
	80	ร้อยละ 100 ของนักเรียนได้รับดูแลช่วยเหลือตามแผนการส่งเสริมความสามารถของนักเรียนทุกมิติ	20.00
	80	ร้อยละ 98.34 ของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีมุมประสบการณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย	18.34
	80	ร้อยละ 89.55 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงบริการสื่อ เทคโนโลยี วัสดุและอุปกรณ์ที่ครูจัดขึ้น	9.55
	80	เฉลี่ย 94.67	สูงกว่าเป้าหมาย
D4: ป้องกันปัญหา ของนักเรียน	80	ร้อยละ 88.84 ของนักเรียนได้รับคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์	8.84
	80	ร้อยละ 97.58 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูม	17.58
	80	ร้อยละ 84.35 ของผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	4.35
	80	ร้อยละ 86.06 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรับคำแนะนำปรึกษาด้านการเรียน	6.06

ตารางที่ 73 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	80	ร้อยละ 84.38 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรับคำคำแนะนำปรึกษาด้านความประพฤติ	4.38
	80	ร้อยละ 95.55 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	15.55
	80	ร้อยละ 93.67 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม Buddy Family	13.67
	80	เฉลี่ย 90.06	สูงกว่าเป้าหมาย
D5: แก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี	80	ร้อยละ 89.72 ของครูมีความสามารถในการส่งต่อภายใน (Internal Refer Assistance: IAR)	9.72
	80	ร้อยละ 80.54 ของครูมีความสามารถในการส่งต่อภายนอก (External Refer Assistance ERA)	0.54
	80	เฉลี่ย 85.13	สูงกว่าเป้าหมาย
4. ด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)			
B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	80	ร้อยละ 100 ของกิจกรรมมีการดำเนินงานตามแผนที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี	20.00
	80	ร้อยละ 100 ของโครงการได้รับการเบิก-จ่ายเงินตามแผนการบริหารงบประมาณ	20.00
	80	เฉลี่ย 100.00	20.00

จากตารางที่ 73 พบว่า ผลการประเมินผลการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในแต่ละมุมมองภายหลังที่ได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ในรอบที่ 3 (D₃) ระดับปฐมวัย สูงกว่าค่าเป้าหมายทุกข้อ

ตารางที่ 74 ผลประเมินการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในภาพรวม
ระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ค่าพัฒนา	อันดับ
1. มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)	80.00	84.29	4
2. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)	80.00	98.25	2
3. มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)	80.00	88.69	3
4. มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)	80.00	100.00	1
เฉลี่ย	80.00	92.81	

จากตารางที่ 74 พบว่า ผลการประเมินผลการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในภาพรวมระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 92.81$) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด เมื่อเทียบกับเป้าหมายใน KPI Template ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80.00 ปรากฏว่า ผลการพัฒนา มีค่าพัฒนาร้อยละ 92.81 สูงกว่าค่าเป้าหมาย ร้อยละ 12.81 สามารถเรียงลำดับค่าพัฒนาจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ลำดับที่ 1 มุมมอง ด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective) ลำดับที่ 2 มุมมอง ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) ลำดับที่ 3 มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective) และลำดับที่ 4 มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective) ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ 100.00, 88.69, 88.69 และ 84.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 75 ผลการประเมินการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์
จำแนกเป็นรายด้านระดับประถมศึกษา

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ค่าพัฒนา	อันดับ
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S1: ความสามารถด้านการอ่าน เขียน สื่อสาร คิดคำนวณ	80.00	82.54	7
S2: ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์	80.00	82.74	6
S3: ความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรม	80.00	87.10	3
S4: ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี	80.00	87.97	2

ตารางที่ 75 (ต่อ)

รายการประเมิน	เป้าหมาย	ค่าพัฒนา	อันดับ
S5: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตร	80.00	65.11	8
S6: มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	80.00	83.82	4
S7: คุณลักษณะที่พึงประสงค์	80.00	83.82	4
S8: ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	80.00	93.14	1
S9: ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย	80.00	83.48	5
S10: มีสุขภาพทางร่างกายและจิตสังคม	80.00	93.14	1
เฉลี่ย	80.00	84.29	
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
I1: มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ	80.00	98.56	3
I2: ระบบบริหารจัดการ	80.00	98.20	4
I3: พัฒนาวิชาการ	80.00	95.53	6
I4: พัฒนาครู	80.00	100.00	1
I5: สภาพแวดล้อม	80.00	98.00	5
I6: ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	80.00	99.23	2
เฉลี่ย	80.00	98.25	
มุมมองด้านกระบวนการพัฒนา (Developing Perspective)			
D1: กิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	80.00	91.52	1
D2: กิจกรรมพัฒนานักเรียน	80.00	91.17	2
D3: กิจกรรมส่งเสริมนักเรียน	80.00	86.83	4
D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	80.00	88.78	3
D5: แก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี	80.00	85.13	5
เฉลี่ย	80.00	88.69	
มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)			
B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	80.00	100.00	1
เฉลี่ย	80.00	92.81	

จากตารางที่ 75 พบว่า ผลการประเมินผลการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในแต่ละมุมมอง ระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=92.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายมุมมอง พบว่า มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective) มีค่าการประเมินมากที่สุด คือ ร้อยละ 100.00 รองลงมา คือ มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) มีค่าพัฒนา ร้อยละ 98.25 ส่วนมุมมองที่มีค่าน้อยที่สุด คือ มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective) มีค่าพัฒนาร้อยละ 84.29

ตารางที่ 76 ผลการประเมินการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในแต่ละมุมมองภายหลังที่ได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ในรอบที่ 2 (D₃) ระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S1: ความสามารถด้านการอ่าน เขียน สื่อสาร คิดคำนวณ	80	ร้อยละ 82.35 ของนักเรียนมีความสามารถในการอ่านเหมาะสมกับระดับชั้น	12.35
	80	ร้อยละ 80.29 ของนักเรียนมีความสามารถในการเขียนเหมาะสมกับระดับชั้น	10.29
	80	ร้อยละ 83.15 ของนักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เหมาะสมกับระดับชั้น	13.15
	80	ร้อยละ 84.38 ของนักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณ เหมาะสมกับระดับชั้น	14.38
	80	เฉลี่ย 82.54	สูงกว่าเป้าหมาย
S2: ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์	80	ร้อยละ 82.53 ของนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์	12.53
	80	ร้อยละ 81.09 ของนักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	11.09
	80	ร้อยละ 84.23 ของนักเรียนมีความสามารถในการอภิปรายแลกเปลี่ยน	14.23
	80	ร้อยละ 83.12 ของนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา	13.12
	80	เฉลี่ย 82.74	สูงกว่าเป้าหมาย
S3: ความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรม	80	ร้อยละ 87.63 ของนักเรียนสามารถรวบรวมความรู้ได้ด้วยตนเอง	7.63
	80	ร้อยละ 95.71 ของนักเรียนทำงานเป็นทีม	15.71
	80	ร้อยละ 82.04 ของนักเรียนเชื่อมโยงองค์ความรู้และประสบการณ์	2.04
	80	ร้อยละ 85.58 ของนักเรียนทำโครงการและผลิตชิ้นงานได้	5.58
	80	เฉลี่ย 87.10	สูงกว่าเป้าหมาย

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S4: ความสามารถ ด้านการใช้เทคโนโลยี	80	ร้อยละ 98.63 ของนักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้นได้	18.63
	80	ร้อยละ 91.12 ของนักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้	11.12
	80	ร้อยละ 95.13 ของนักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้	15.13
	80	ร้อยละ 81.36 ของนักเรียนสามารถเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้	1.36
	80	ร้อยละ 86.17 ของนักเรียนสามารถพิมพ์เอกสารโดยใช้ Microsoft Word ได้	8.17
	80	ร้อยละ 83.12 ของนักเรียนสามารถนำเสนอผลงานโดยใช้ PowerPoint ได้	3.12
	80	ร้อยละ 80.23 ของนักเรียนสามารถคำนวณโดยใช้ Excel ได้	0.23
	80	เฉลี่ย 87.97	สูงกว่าเป้าหมาย
S5: ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ตามหลักสูตร	55	ร้อยละ 62.04 ของนักเรียนมีความก้าวหน้าจากพื้นฐานเดิมในแต่ละปีการศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้น	7.04
	60	ร้อยละ 68.17 ของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการตามเกณฑ์ของโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี	8.17
	57.5	เฉลี่ย 65.11	สูงกว่าเป้าหมาย
S6: มีความรู้ ทักษะ พื้นฐาน และเจตคติที่ ดีต่องานอาชีพ	80	ร้อยละ 84.58 ของนักเรียนมีความรู้และสนใจในอาชีพสุจริต	4.58
	80	ร้อยละ 85.96 ของนักเรียนแสดงความรู้ที่ดีและสนับสนุนอาชีพสุจริต	5.96
	80	ร้อยละ 81.34 ของนักเรียนศึกษาค้นคว้า แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่สนใจ	1.34
	80	ร้อยละ 83.38 ของนักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของอาชีพสุจริต	3.38
	80	เฉลี่ย 83.82	สูงกว่าเป้าหมาย

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S7: คุณลักษณะที่พึงประสงค์	80	ร้อยละ 83.60 ของนักเรียนรักชาติ ศาสนา กษัตริย์	3.60
	80	ร้อยละ 83.01 ของนักเรียนซื่อสัตย์สุจริต	3.01
	80	ร้อยละ 82.84 ของนักเรียนมีวินัย	2.84
	80	ร้อยละ 83.86 ของนักเรียนใฝ่เรียนรู้	3.86
	80	ร้อยละ 83.52 ของนักเรียนอยู่อย่างพอเพียง	3.52
	80	ร้อยละ 83.69 ของนักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	3.69
	80	ร้อยละ 84.11 ของนักเรียนรักความเป็นไทย	4.11
	80	ร้อยละ 83.18 ของนักเรียนมีจิตสาธารณะ	3.18
	80	เฉลี่ย 83.82	สูงกว่าเป้าหมาย
S8: ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	80	ร้อยละ 89.36 ของนักเรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัย	9.36
	80	ร้อยละ 98.73 ของนักเรียนแสดงกิจกรรมารยาทได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	8.73
	80	ร้อยละ 98.93 ของนักเรียนทักทายแสดงความเคารพด้วยการไหว้และสลาม	8.93
	80	ร้อยละ 97.68 ของนักเรียนแสดงกิริยาอ่อนน้อมถ่อมตน	7.68
	80	ร้อยละ 86.53 ของนักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา มารดา ครู	6.53
	80	ร้อยละ 87.61 ของนักเรียนแสดงกิริยาอาการที่สุภาพทั้งการนั่ง การยืน และการรับประทานอาหาร	7.61
	80	เฉลี่ย 93.14	สูงกว่าเป้าหมาย

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านนักเรียน (Student Perspective)			
S9: ยอมรับที่จะอยู่ ร่วมกันบนความ แตกต่างและ หลากหลาย	80	ร้อยละ 89.35 ของนักเรียนพูดคุยแสดงความคิดเห็นด้วยความสุภาพ	9.35
	80	ร้อยละ 81.46 ของนักเรียนรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเข้าใจที่ดี	1.46
	80	ร้อยละ 92.32 ของนักเรียนแสดงมารยาทที่เหมาะสมและให้เกียรติซึ่งกันและกัน	12.32
	80	ร้อยละ 82.07 ของนักเรียนเห็นประโยชน์ของการวัฒนธรรมที่หลากหลายในสังคม	2.07
	80	ร้อยละ 98.66 ของนักเรียนร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและสังคม ท้องถิ่นและปรับตัวได้อย่างกลมกลืนทั้ง ในและนอกโรงเรียนด้วยความตั้งใจ	18.66
	80	เฉลี่ย 83.48	สูงกว่าเป้าหมาย
S10: มีสุขภาวะทาง ร่างกายและจิตสังคม	80	ร้อยละ 96.54 ของนักเรียนมีวิธีการรักษาสุขภาพของตนเองให้แข็งแรง	16.54
	80	ร้อยละ 92.32 ของนักเรียนรักษาอารมณ์และสุขภาพจิตให้ดีอยู่เสมอ	12.32
	80	ร้อยละ 96.43 ของนักเรียนเรียนรู้และมีวิธีการป้องกันตนเองจากการถูกล่อลวง ขมเหงะรังแก	16.43
	80	ร้อยละ 84.32 ของนักเรียนไม่เพิกเฉยต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้อง	4.32
	80	ร้อยละ 95.47 ของนักเรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	15.47
	80	เฉลี่ย 93.14	สูงกว่าเป้าหมาย

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) ระดับประถมศึกษา			
I1: มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ	80	ร้อยละ 98.56 ของครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และ พันธกิจด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ทำให้เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ความต้องการของชุมชน วัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด	18.56
	80	เฉลี่ย 98.56	สูงกว่าเป้าหมาย
I2: ระบบบริหาร จัดการ	80	ร้อยละ 98.47 ของครูมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	18.47
	80	ร้อยละ 97.43 ของครูดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	17.43
	80	ร้อยละ 93.28 ของครูมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงาน	13.28
	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียนมีจำนวนครูที่เพียงพอ เพราะโรงเรียนมีการบริหารอัตรากำลังได้เหมาะสม	20.00
	80	ร้อยละ 100.00 ของครูได้รับการนิเทศตามแผนงานโครงการนิเทศภายใน	20.00
	80	ร้อยละ 100.00 ของนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือตามแผนงานที่กำหนด	20.00
	80	เฉลี่ย 98.20	สูงกว่าเป้าหมาย
I3: พัฒนาวិชาการ	80	ร้อยละ 98.56 ของครูเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและครอบคลุมทุกกลุ่ม	18.56
	80	ร้อยละ 96.49 ของครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดในหลักสูตร	16.49
	80	เฉลี่ย 95.53	สูงกว่าเป้าหมาย
I4: พัฒนาครู	80	ร้อยละ 100.00 ของครูได้รับการพัฒนาตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด (ไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี)	20.00
	80	ร้อยละ 100.00 ของครูเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC)	20.00

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
		เฉลี่ย 100.00	สูงกว่าเป้าหมาย
15: สภาพแวดล้อม	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารสถานที่ที่มีความปลอดภัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	20.00
	80	ร้อยละ 96.00 ของนักเรียนสามารถเรียนรู้เป็นรายบุคคลได้ เพราะมีอาคารสถานที่เอื้อต่อการเรียนรู้	16.00
	80	ร้อยละ 98.00 ของนักเรียนสามารถเรียนรู้เป็นกลุ่มได้ เพราะมีอาคารสถานที่เอื้อต่อการเรียนรู้	18.00
	80	เฉลี่ย 98.00	สูงกว่าเป้าหมาย
16: ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	80	ร้อยละ 100.00 ของห้องเรียนมีการให้บริการสื่อการเรียนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่เด็ก	20.00
	80	ร้อยละ 97.63 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงบริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่โรงเรียนจัดขึ้น	17.63
	80	ร้อยละ 100.00 ของครูสามารถเข้าถึงบริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่โรงเรียนจัดขึ้น	20.00
	80	ร้อยละ 98.53 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	18.53
	80	ร้อยละ 100.00 ของครูสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	20.00
	80	เฉลี่ย 99.23	สูงกว่าเป้าหมาย
มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)			
D1: กิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	80	ร้อยละ 91.55 ของนักเรียนได้รับการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบประเมิน SDQ.	11.55
	80	ร้อยละ 92.43 ของครูมีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายบุคคล	12.43
	80	ร้อยละ 90.58 ของครูมีการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	10.58
	80	เฉลี่ย 91.52	สูงกว่าเป้าหมาย

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
D2: กิจกรรมพัฒนา นักเรียน	80	ร้อยละ 95.45 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน	15.45
	80	ร้อยละ 93.25 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียน	13.25
	80	ร้อยละ 95.12 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสาร	15.12
	80	ร้อยละ 96.66 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ	16.66
	80	ร้อยละ 95.12 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์	15.12
	80	ร้อยละ 84.36 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างนวัตกรรม	4.36
	80	ร้อยละ 84.96 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์	4.96
	80	ร้อยละ 91.89 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที	11.89
	80	ร้อยละ 89.56 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	9.56
	80	ร้อยละ 87.65 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอาชีพ “คนดีมีงานทำ”	7.65
	80	ร้อยละ 93.54 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์	13.54
	80	ร้อยละ 92.55 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมICT นำรู้ ก้าวทันไอที	12.55
	80	ร้อยละ 87.79 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ความเป็นไทย	7.79
	80	ร้อยละ 89.43 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล	9.43
	80	ร้อยละ 91.88 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน พลังสร้างสรรค์	11.88
80	ร้อยละ 89.58 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพหุวัฒนธรรม	9.85	
80	เฉลี่ย 91.17	สูงกว่าเป้าหมาย	

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
D3: กิจกรรมส่งเสริมนักเรียน	80	ร้อยละ 94.32 ของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	14.32
	80	ร้อยละ 91.54 ของห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและเอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเสมอภาค	11.54
	80	ร้อยละ 84.65 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพะทางร่างกาย	4.65
	80	ร้อยละ 85.64 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพะทางจิตสังคม	5.64
	80	ร้อยละ 89.38 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถนะทางกาย	9.38
	80	ร้อยละ 89.56 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นเลิศด้านกีฬา	9.56
	80	ร้อยละ 82.87 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมสุนทรียภาพด้านดนตรี	2.87
	80	ร้อยละ 81.92 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมสุนทรียภาพด้านศิลปะ	1.92
	80	ร้อยละ 81.58 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมสุนทรียภาพด้านนาฏศิลป์	1.58
	80	เฉลี่ย 86.83	สูงกว่าเป้าหมาย
D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	80	ร้อยละ 86.54 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูม	6.54
	80	ร้อยละ 87.38 ของผู้ปกครองประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	7.38
	80	ร้อยละ 85.16 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรับคำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น	5.16
	80	ร้อยละ 83.31 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมซ่อมเสริมทักษะพื้นฐานที่จำเป็น	3.31
	80	ร้อยละ 89.67 ของนักเรียนสามารถเข้าถึงงานพยาบาลได้อย่างเสมอภาค	9.67
	80	ร้อยละ 91.03 ของนักเรียนได้รับบริการตรวจสุขภาพนักเรียน	11.03

ตารางที่ 76 (ต่อ)

วัตถุประสงค์กลยุทธ์	เป้าหมาย	ผลการประเมิน	ผลการพัฒนา
D4: ป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียนในทุกรูปแบบ	80	ร้อยละ 86.39 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาภาวะโภชนาการ	6.39
	80	ร้อยละ 98.56 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเฝ้าระวังโรคติดต่อในโรงเรียน	18.56
	80	ร้อยละ 87.46 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	7.46
	80	ร้อยละ 92.33 ของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมBuddy Family	12.33
	80	เฉลี่ย 88.78	สูงกว่าเป้าหมาย
D5: แก้ไขปัญหา นักเรียนเป็นรายกรณี	80	ร้อยละ 89.72 ของครูมีความสามารถในการส่งต่อภายใน (Internal Refer Assistance: IAR)	9.72
	80	ร้อยละ 80.54 ของครูมีความสามารถในการส่งต่อภายนอก (External Refer Assistance ERA)	0.54
	80	เฉลี่ย 85.13	สูงกว่าเป้าหมาย
4. ด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget & Resource Perspective)			
B1: เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	80	ร้อยละ 100 ของกิจกรรมมีการดำเนินงานตามแผนที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี	20.00
	80	ร้อยละ 100 ของโครงการได้รับการเบิก-จ่ายเงินตามแผนการบริหารงบประมาณ	20.00
	80	เฉลี่ย 100.00	สูงกว่าเป้าหมาย

จากตารางที่ 76 พบว่า ผลการประเมินการดำเนินงานกับค่าเป้าหมายตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ในแต่ละมุมมองภายใต้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ในรอบที่ 3 (D₃) ระดับประถมศึกษา สูงกว่าค่าเป้าหมายทุกข้อ

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องกับการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปใช้

4.1 ผลการประเมินความพึงพอใจจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แสดงในตารางที่ 77

ตารางที่ 77 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 ในภาพรวม

รายการ	ความพึงพอใจ (n = 341)		การแปลผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. กิจกรรม I (Know Students Individually) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.49	0.55	มาก	4
2. กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนานักเรียน	4.58	0.55	มากที่สุด	2
3. กิจกรรม E (Students Encouragement) การส่งเสริมนักเรียน	4.61	0.54	มากที่สุด	1
4. กิจกรรม P (Students Problem Protection) การป้องกันปัญหา	4.57	0.56	มากที่สุด	3
5. กิจกรรม S (Students Solve Problem) การแก้ไขปัญหา	4.48	0.51	มาก	5
เฉลี่ย	4.55	0.54	มากที่สุด	

จากตารางที่ 77พบว่า ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน มีความพึงพอใจต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, S.D=0.54) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48-4.61 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 3 กิจกรรม E (Students Encouragement) การส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D=0.54) รองลงมา คือ ข้อที่ 2 กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, S.D=0.55) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5 กิจกรรม S (Students Solve Problem) การแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D=0.51)

ตารางที่ 78 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 1 จำแนกเป็นรายด้าน

รายการ	ความพึงพอใจ (n = 341)		การแปล ผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
กิจกรรม I (Know Students Individually) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
1. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ทำให้มีข้อมูลเกี่ยวกับน้ำหนักส่วนสูง พฤติกรรมด้านการเรียน สุขภาพ	4.57	0.63	มากที่สุด	1
2. ครูประจำชั้นจัดทำข้อมูลความถนัด ความสนใจและความสามารถของนักเรียน ทำให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.39	0.55	มาก	5
3. ครูประจำชั้นประเมินพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบประเมิน SDQ.	4.51	0.36	มากที่สุด	3
4. ครูประจำชั้นนำข้อมูลที่ได้จาก SDQ. มาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล	4.52	0.59	มากที่สุด	2
5. ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม	4.48	0.62	มาก	4
เฉลี่ย	4.49	0.55	มาก	
กิจกรรม D (Students Development) การพัฒนาการเรียน				
6. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย	4.34	0.59	มาก	19
7. กิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านอารมณ์และจิตใจ	4.63	0.52	มากที่สุด	8
8. กิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านสังคม	4.61	0.69	มากที่สุด	9
9. กิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านสติปัญญา	4.71	0.68	มากที่สุด	4
10. กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน	4.52	0.55	มากที่สุด	13
11. กิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียน	4.50	0.42	มากที่สุด	14
12. กิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสาร	4.51	0.49	มากที่สุด	15

ตารางที่ 78 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ (n = 341)		การแปล ผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
13. กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ	4.49	0.55	มาก	16
14. กิจกรรมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์	4.69	0.53	มากที่สุด	5
15. กิจกรรมพัฒนาทักษะการสร้างนวัตกรรม	4.53	0.62	มากที่สุด	12
16. กิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์	4.68	0.49	มากที่สุด	6
17. กิจกรรมเด็กรุ่นใหม่ก้าวทันไอที	4.59	0.55	มากที่สุด	10
18. กิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.89	0.54	มากที่สุด	1
19. กิจกรรมอาชีพ “คนดีมีงานทำ”	4.44	0.61	มาก	17
20. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.78	0.62	มากที่สุด	2
21. กิจกรรมICT นำรู้ ก้าวทันไอที	4.66	0.59	มากที่สุด	7
22. กิจกรรมอนุรักษ์ความเป็นไทย	4.41	0.52	มาก	17
23. กิจกรรมเด็กดีศรีอนุบาล	4.58	0.47	มากที่สุด	11
24. กิจกรรมพัฒนานักเรียน พลังสร้างสรรค์	4.72	0.55	มากที่สุด	3
25. กิจกรรมพหุวัฒนธรรม	4.39	0.51	มาก	18
เฉลี่ย	4.58	0.55	มากที่สุด	
กิจกรรม E (Students Encouragement)				
การส่งเสริมนักเรียน				
26. พัฒนาหลักสูตรให้ครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา	4.86	0.53	มากที่สุด	1
27. ออกแบบการจัดประสบการณ์ที่เน้นการเตรียมความพร้อม และไม่เร่งรัดวิชาการ	4.79	0.61	มากที่สุด	2
28. จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน พัฒนาครูให้มีความเชี่ยวชาญ ด้านการจัดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง	4.69	0.63	มากที่สุด	5
29. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดมุมประสบการณ์และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.71	0.63	มากที่สุด	3
30. จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนให้มี ความปลอดภัย	4.70	0.59	มากที่สุด	4

ตารางที่ 78 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ (n = 341)		การแปล ผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
31. บริการสื่อ เทคโนโลยี วัสดุและอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์	4.67	0.56	มากที่สุด	6
32. กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางร่างกาย เพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพกายสมบูรณ์ แข็งแรง รักษาความสะอาดของร่างกาย	4.60	0.49	มากที่สุด	8
3.3 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพทางจิตสังคม เพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดี แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมและสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข	4.62	0.55	มากที่สุด	7
34. กิจกรรมเสริมสร้างสมรรถนะทางกาย เพื่อฝึกฝนร่างกายให้สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว	4.55	0.43	มากที่สุด	9
35. กิจกรรมเสริมสร้างความเป็นเลิศด้านกีฬา เพื่อให้นักเรียนมีทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย	4.45	0.39	มาก	11
36. กิจกรรมสุนทรียภาพด้านดนตรี เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจเหมาะสมกับวัย	4.42	0.61	มาก	12
37. กิจกรรมสุนทรียภาพด้านศิลปะ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน	4.49	0.51	มาก	10
38. กิจกรรมสุนทรียภาพด้านนาฏศิลป์ เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย	4.38	0.46	มาก	13
เฉลี่ย	4.61	0.54	มากที่สุด	
กิจกรรม P (Students Problem Protection)				
การป้องกันปัญหา				
39. คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของโรงเรียน เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดปัญหากับนักเรียนในทุกมิติ	4.86	0.55	มากที่สุด	1
40. กิจกรรมโฮมรูม เพื่อลดปัญหาและช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเอง มีพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.71	0.52	มากที่สุด	4
41. ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสพบปะครูประจำชั้นและรับทราบข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน	4.49	0.61	มาก	9

ตารางที่ 78 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ (n = 341)		การแปล ผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
42. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการเรียน เพื่อลดความตึงเครียด ของนักเรียนด้านการเรียน และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป ในทิศทางที่ดีขึ้น	4.51	0.53	มากที่สุด	8
43. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านความประพฤติ เพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ เช่น มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	4.53	0.49	มากที่สุด	7
44. จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้ให้นักเรียนที่เก่งกว่ารู้จัก ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนกว่าตน เกิดวัฒนธรรมช่วยเหลือ เกื้อกูลกันภายในโรงเรียน	4.46	0.58	มาก	10
45. จัดกิจกรรม Buddy Family เพื่อสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือระหว่างโรงเรียนและเครือข่ายผู้ปกครองในการเฝ้า ระวังพฤติกรรมเสี่ยงและเข้ามาดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม ภารกิจที่กำหนดร่วมกัน	4.58	0.55	มากที่สุด	6
46. จัดกิจกรรมซ่อมเสริมเป็นกรณีพิเศษที่นอกเหนือจาก การสอนตามแผนการสอนปกติ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ เรียนกลุ่มเสี่ยงให้สามารถเรียนรู้ได้เท่าทันเพื่อน	4.82	0.59	มากที่สุด	2
47. งานพยาบาล เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและโรคระบาด	4.41	0.61	มาก	12
48. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียน เป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน กับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการบริการตรวจสอบสุขภาพของ นักเรียนประจำปี	4.43	0.58	มาก	11
49. พัฒนาภาวะโภชนาการ เพื่อป้องกันภาวะทุพโภชนาการ และปัญหาการขาดสารอาหารของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.63	0.52	มากที่สุด	5
50. เฝ้าระวังโรคติดต่อ เพื่อเฝ้าระวังการเกิดโรคติดต่อภายใน โรงเรียน สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อภายใน โรงเรียนและชุมชนโดยรอบ	4.75	0.61	มากที่สุด	3
เฉลี่ย	4.57	0.56	มากที่สุด	

ตารางที่ 78 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ (n = 341)		การแปล ผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
กิจกรรม S (Students Solve Problem) การแก้ไขปัญหา				
51. ส่งต่อความช่วยเหลือภายใน เป็นกรณีครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นเบื้องต้นได้ เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายกิจการนักเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหา	4.49	0.53	มาก	1
52. ส่งต่อความช่วยเหลือภายนอกเป็นกรณีที่โรงเรียนดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาที่ยากต่อการให้ความช่วยเหลือ หรือโรงเรียนดำเนินการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแล้วแต่นักเรียนยังมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น	4.47	0.49	มาก	2
เฉลี่ย	4.48	0.51	มาก	
เฉลี่ย 5 ด้าน	4.55	0.54	มากที่สุด	

จากตารางที่ 78 พบว่า ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ไอดีพีส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานในภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.54) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.48-4.61 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ ที่ 3 กิจกรรม E (Students Encouragement) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.54) รองลงมา คือ ข้อที่ 2 กิจกรรม D (Students Development) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.55) และข้อที่ 4 กิจกรรม P (Students Problem Protection) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.56) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 5 กิจกรรม S (Students Solve Problem) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.51)

4.2 ผลการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 1

ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส มีความพึงพอใจอย่างยิ่งในสิ่งที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากความสัมพันธ์ในบทบาทหน้าที่ที่เกื้อหนุนกันและกัน (Task Interdependence) และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีเป้าหมายสุดท้ายที่เหมือนกัน (Interdependence of Fate) จนเกิดเป็นพลังของกลุ่ม (Group Dynamic) ที่ผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในแต่ละรอบของการวิจัย จนกลายเป็นความร่วมมือช่วยเหลือต่อกันอย่างจริงจัง (Collaboration) บนพื้นฐานของความไว้วางใจระหว่างกันตลอดระยะเวลา 4 ปีการศึกษา ที่ได้ร่วมกันพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ส่งผลให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องเกิดความภาคภูมิใจและมีความพึงพอใจที่เห็นพฤติกรรมของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังคำพูดของรองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนราธิวาสท่านหนึ่งที่กล่าวว่า

“.....ตลอดระยะเวลา 4 ที่ผ่านมา พวกเราทำงานกันอย่างหนักหน่วงเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด มีการอุดหนุนโหว่ที่อาจเป็นความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดปัญหาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านสุขภาพและพฤติกรรมของนักเรียนในภาพรวม.....”

ตัวแทนครูพูดว่า “..... จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในทางที่ดีขึ้น ทำให้ครูรู้สึกเหนื่อยน้อย และภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองให้เป็นคนดี มีความรู้ มีทักษะในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม อีกทั้งยังสามารถช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาให้เป็นคนที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด.....”

“ตัวแทนผู้ปกครองพูดว่า “....ตลอดระยะเวลา 3-4 ปีที่ผ่านมา ดิฉันรู้สึกดีใจที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง สิ่งที่คุณครูสามารถช่วยเหลือบุตรหลานของตนเองได้ คือ การดูแลเอาใจใส่นักเรียนในขณะที่บุตรหลานของตนเองอยู่ที่บ้าน ดิฉันได้ประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้นในการเฝ้าระวังพฤติกรรมของลูกตนเองอย่างใกล้ชิด พวกเราได้ติดตามข้อมูลข่าวสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวข้องพฤติกรรมของนักเรียนอยู่เสมอ.....”

ตัวแทนครูประจำชั้น พูดว่า “.....ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา นักเรียนของตนเองให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดิฉันได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการดำเนินงาน ตั้งแต่ขั้นตอนการทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอยู่เสมอ มีการคัดกรองนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองโดยใช้ระเบียบสะสมและแบบประเมิน SDQ. จากนั้นนำข้อมูลของนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ส่งเสริม ป้องกัน แก้ไขปัญหา รวมทั้งการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง กรณีที่

นักเรียนมีปัญหายากเกินกว่าจะแก้ไขด้วย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model.....”

ตัวแทนนักเรียน พูดว่า “..... หนูอยากมาโรงเรียนทุกวัน เพราะเวลาหนูได้เล่นกับเพื่อน หนูรู้สึกสนุก ในห้องเรียนมีแต่เสียงหัวเราะ ครูไม่เคยบ่น แต่ครูจะพูดจาไพเราะ สุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส โตขึ้นหนูอยากเป็นครูเหมือนครุเมะเหมียว เพราะครุเมะเหมียวทำให้หนูมีความสุข.....”

5. ผลการประเมินประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ไอเด็พส์ โมเดล

(I-DEPS Model)

ผู้วิจัยได้ประเมินประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่กำหนดโดย Stufflebeam และคณะ (1981 อ้างอิงใน ธงชาติ วงษ์สุวรรณ, 2553: 191) โดยพิจารณาจากด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานจริง ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้องและน่าเชื่อถือ และด้านผลที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้อง สามารถเปรียบเทียบผลการประเมินโดยภาพรวมทั้งสองรอบ ดังตารางที่ 80

ตารางที่ 79 ผลการประเมินทบทวนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2

รายการ	ผลการประเมินรอบที่ 1	ผลการประเมินรอบที่ 2
1. ด้านความเป็นประโยชน์	0.80	1.00
2. ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานจริง	0.60	1.00
3. ด้านความเหมาะสม	0.80	1.00
4. ด้านความถูกต้องและน่าเชื่อถือ	0.80	1.00
5. ด้านผลที่เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้อง	0.80	1.00
ภาพรวม	0.76	1.00

จากตารางที่ 79 พบว่า ประสิทธิภาพของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส ประเมินจากการทดลองใช้รอบที่ 2 โดยรวม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดลองใช้ในรอบที่ 1 ทุกตัวชี้วัด แสดงว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

6. ผลการประเมินและปรับปรุงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ของโรงเรียนอนุบาลนราธิวาส

หลังจากนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ไอเด็พส์ โมเดล (I-DEPS Model) ไปทดลองใช้ในรอบที่ 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปใช้ปรับปรุงองค์ประกอบของระบบในส่วนที่ยังบกพร่อง ผลการประเมินและปรับปรุงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ดังนี้

6.1 ด้านการใช้ประโยชน์ของระบบ ตอบสนองต่อความต้องการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งทำให้เกิดการดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

6.2 ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ของโรงเรียน รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน ครูประจำชั้นและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติจริงจนเป็นที่ยอมรับของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ผลการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความคุ้มค่า เพราะระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำให้ครูประจำชั้นสามารถดำเนินงานตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนด

6.3 ด้านความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) ที่ได้จัดทำแผนกลยุทธ์ ควบคุม กำกับ ติดตามการดำเนินงานของคณะทำงานได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน มีการแต่งตั้งบุคลากรดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้สอดคล้องกับความสามารถของครูและคำนึงถึงภารกิจของโรงเรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ร่วมกับผู้เกี่ยวข้องพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยอาศัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participant Action Research: PAR) ทำให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

6.4 ด้านความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย นำเสนอโครงสร้างการปฏิบัติงานด้วยแผนภาพ กำหนดตัวชี้วัดที่สามารถปฏิบัติได้ พัฒนาเกณฑ์การดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ให้มีความถูกต้อง หลากหลาย และครบถ้วน